bubbla

bàvla

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla.

bövla, -an s.

-or, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla;

bòvla el. bòvla, -ans.

-`or, - na;

dar é en bòvla

pu fzélen;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla;

bö̀bla, -an s.

-ö̀r, - na;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla.

bòv̱la, - an s.

- or, - na.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla.

bövla, -an s.

-ör, - na.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla
sl.
forts.

bòvla

m. f. 75.

dær. e. en. ráh bòvla.
(buchla) i. en.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla

bòbla f.

Åv. buckla (t. ex. på en ämbar).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla

bǫ̀vla f. sb.

Ä. buckla på ett kärl.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Åreskind 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla

bövlja, -an, -or;

(SB, AB);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla

bövla, -an, -or (F.O.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla
s.

bòvla, -an

Är. buckla på metallföremål, t. ex. en spann, en hink

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla. s.

bövla, -an s.

-or, - na.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s h d

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla s.

båbla ²/₋or

bubbla

№ 312.

Smedstorp

INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla vb

båbla båbla båblad

bubbla

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bubbla

sb.

bòbl/a; pl. -or

Är. buckla på t. ex.

en metallföremål.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. babbla
vb.

bòbl/a, =

Pres. sg. -ar

t. ex. om vatten som kokar.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla.

bövla, -an s.

-ör, -na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla.

bövla, -ar, -a, -ad.

de bövlar i vånad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla.

bövla, -an s.

-ör, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla

s.

bòblor (obest. pl.)

dør e bòblor i dén

spánen

M. f. oo

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla

bóvla f. M. f. 66; sb.

dær. hą. bød. en bóvla;
(M. f. 66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla;

bövla, -ar, -a, -ad.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla
sb.

bòbla f.
buckla (på spann, ämbar,
hink)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla

vb.

bòbla ~ sr =

gå i bubblor, bilda

bubblor

ísen bòbla ~ sr (om

tunn is, som man går

på)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubblas.

bövlas dep.

vänad (d)e bövlas.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubblig

bòbled

bubelig (om t. ex. spann, hink)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla.

bövla, ~ an s.
~ or, - na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bubblet;

bòv̱led a.

ha bubblor;

kovorkrui̱sed é̱

bòv̱led;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubblig

böblad

bucklig (om t. ex. metall-
hinkar o. d.)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubblig

adj.

bóvlad

bucklig, med bucklor (om ett kärl).

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubblig

forts.

bövled

M. g. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubblig

a.

bòvlad; n. =;

bucklig, med bucklor

(om t. ex. en kittel eller ett ämbar)

den. e. so. bòvlad

o. ráli

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvetala

tàvla

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud
sb.

bud̃

K. f. 85
bud som man skicker

dẽ - fitsga - jo - n̥ta búd̃ - tin (till honom).
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud.

bud, -ad s.

han gifta bud.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud s.

bud l. bud, '-ad;

=, '-an

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud.

bu̱d, -´ed s.

-, -´en.

dar va gǫ̱ú̱en es

bú̱d.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud

bo̯d ; -´ed ; = ;

vr̥ skole ha̯ bo̯d

ete l̥d síl̥

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud

bud n.

(budskickning, ärende)

gifta bud, skicka bud

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja̰. ha̰. àbu
hat. bu̱d. a̱ta.
dr. M. f. 90 (1946).

bud
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud

bud (pl.)

ärenden, budskickning.

hær. e. so. nun.

bud ál tíd.

K. f. 94.

1948.

Löderup.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud;

bud, -´ed s.

de Getza búd;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud.

bud (70) el. bud (30),
-ad s.
de gefza búd eṯor
na.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud

bɷd n. ; pl. —

bud

ʃ ɛ̃ʃ̱ʒ a bɷd̲

M. Areskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud

bud n., pl. =
l. bud

Äv. 'person som går åstad med
ett bud till ngn'

Jrka. bud

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud[1] n. bud

fitfga-búd M. f. 75.

bud[2]

fitfga-búd M. f. 04

[1] M. f. 75. [2] M. f. 04; Man
M. f. 90 [illegible] 1904

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) bud

bud

I utr. hrtga búd skicka

bud

M. f. 87

Nr 3817 Valleberga Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud
s.

bud, -ed

Getta bud pa kárna pála!

H. H.

Nr 4408 Porrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud
forts.

bud

ja kan hitsa bud
ma dáj, jag kan skicka
bud med dig

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud

ba n.

Jetzza bá, skicka bud;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud s.

ba pl—

bud

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ba n. bud / sb

et bá; fitza bá; ha

bá, éte

budskickning efter en vara

N. f. 94.

et bá tr stafónen (Smeds-

torps stationssamhälle).

N. f. 94. Nr 5008 Smedstorp Ingelst·ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

bud

hvem hade hitsad sb.

bá. tr. nóm. M. S. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) bud sb.

jé et bá! Ge eñ anbud! (auktionsroparens uppmaning). / ja gá-nóm et bá pa dí (eñ köpeanbud). M. f. 94. / sín ha-ja-àlri fitzad-ba-etor-vitrináren, M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4)

bud
se

wdan ja ha
tad temparatwren (s: på
det sjuka djuret). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud

bud (M.f. 58) n.

bud (M.f. 68)

bud (M.f. 58)

vil du ga et búd for máj?

ja kan hitza búd me jálmar (Hjalmar);

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud;

bud, -'ed s.

ja ska ha búd

etor lid snús;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud.

bu̱d, -'ads.

halt(t)é̱ sku de
mà̱gra ou, ja four
gefza bú̱d ä̱tor sùnt
i mä̱ran. de
hu̱na ente hùma foran
de fou bú̱d.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud.

bǫu̯ el. bu̯d, -ad s.

han gefza bǫu̯ te

me.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud.

bud, -ed s.

di gefza bud te

bänzken.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud

bud n.

hitzga ~ búd

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bùda

buda
vb.

skicka bud till ngn att det
l. det skall utföras

... som far. bùdan
(buda honom). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bùda

bùdja, = M.-f. 58

överbringa en tillsägelse l. en befallning till en person att göra det l. det;

kan du gå o bùda hànom?

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda;

bù̱da, -̀ar, -̀a pt.,

-̀a, - ad v.

ja har bø̱d

bù̱dad;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda.

buda, -ar, -a pl.

-a, -ad.

de buda folk.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

buda
vb.

bȍda, =, -ad

bȍdá, =

Pret. part. -ad; pl. -ada.

skicka bud, säga till någon, att det l. det skall göras (t. ex. om det gäller för en dagsverkare att infinna sig till ett

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) skördearbete e. d.) buda vb.

de skola bȯḏȧ dom.

Formen bȯḏȧ med starkt betryck på ultima troligen mellan fortis och semifortis.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) Äv. bùda

buda
vb.

bùda ti dasvárka underrätta torpare, husmän o. d. om att dagsverken skall fullgöras.

M. f. 94.

Jfr sagorna förebudad o. tillbudad.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda

bùda, =

skicka bud till ngn

de- jigen o- bùda den.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda
v.
forts.

bùda M. f. 84

bȁda K. f. 88

(Meddelarna syskon)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bùda
vb.

bùda, =

framföra ett budskap,
meddela ngn ngt (t.ex. säga
åt om deltagande i ett arbete
e.d.) ja~ ska~ ga~ o~
bùda~ dom (säga åt dem
att de ska göra det om det).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda

bùda. =

l. bùda

buda folk till arbete o.d.; låta nyn genom bud, genom en utskickad person, få veta, att det l. det (ofta ett arbete) skall företagas.

buda. folk t. troska

efter. höst. han. kom. o

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda
vb.
forts.

bådad sup.

de hade, bådad, en
de hade budat
M. f. 77 honom (underrättat
honom om att det
1. det skulle göras).

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× buda. V.

buda, -ar, -a pl.
-a, -ad.

ja han budad
te pantöflarplöka

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s h C

Nils Bengtsson 1841.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda

bàa, =

framföra ett muntligt meddelande till någon, t. ex. om ett arbete, som skall utföras.

bàa - tètjgare, säga till taktäckaren om taktäckning.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda

bùda, =

uppbåda, utsända kallelse
att deltaga i arbete e. d.

de bùda, jo op da

M. G. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda.

buda, -ar, -a pl.
-a, -ad.

han buda fölk.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda

bòḏa, = , ˋ ad

av. bòḏa etc.

(uppbåda folk)

dẹ jeŋer o bòḏa ˌdom;

dẹ bòḏa ˌdom o

fulja ˌlíj (av följalik);

dẹ skoler gạ o bòḏa te dạsvạ́rtjer;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstadsh
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda.

bu̯dá, -ár, -á pl.

-á, -ád.

han e bu̯dád.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

buda

boda (buda) på höst

skicka bud till dagsverkare
(eller annan hjälp arbetskraft)
att de skola infinna sig
vid t. ex. en herrgård l.
bondgård för att deltaga i
skördearbetet

Borby

M. J. 84

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Aresköug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda
v.
forts.

boda- ti- høst

skicka bud till dagsverkare o. d., att det är tid att infinna sig till skördearbete

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda.

bùdạ, -ạr, -ạ pl.
-ạ, -ạd.

de va nor de bleya
bùdade.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda.

bu̱da el. bø̱u̯a,
-ar, -a pl. -a, -ad.
de bu̱da fólk.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

buda

bà/a, =

uppbåda folk till arbete; skicka tillsägelse till dagsverkare o. d. att infinna sig till arbete

bãa - fólk ti - o - ploka - pantóflor.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

buda

budad, -id

~ bådat upp

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

buda

Ä. bùda

bùda hànom! Gå och säg till honom! (ɔ: att han skall göra det eller det, infinna sig där eller där o. d.)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x buddrik

sb.

bódrifg m.

liten svarvad träask
(träbark)
(: de liknar en
pivorbórk).
T. ex. att ha små karameller
i. Nf 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*buddrika

sb.

bódrika f.

liten svarvad träask

M. F. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

budård n. budord

budård

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{ búdrɪtʒ; pl. ´-a ˣbudrik
sb.
{ bódrɪtʒ

ett slags rund l. oval
svarvad ask av trä

hǽr e. búdrɪtʒa. Här har
vi "budrikar". (vid demonstra-
tion av en samling dylika före-
mål)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×budrik

búdretz l. bódretz K. f. 84;

liten rund svarvad träask med lock (användes t. ex. att förvara nipper i);

dita e an - ljden - bódretz (K. f. 84);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buffel
s.

båffel, -en

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Ex:,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

buk
sb.

búgen hózk ja, so den nestan àsa pa márken (om högdräktiga suggor).
n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk

bŭg¹, m., bŭgen, pl. bŭga², -na, buk, mage.

ja ha ont i bŭgen¹ lĭd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. I.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk

bug, -en / m;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk
s.

bug, -en

Även 'mage' hos människor

--- név alor ont i bugen

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk

bug ; -ån

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk

bug, -en

.... o flekten óp hèla

búgen po máren.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Höby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk

bug, -en

dær e en dòkt
tùna ı bùgen pon.

M. f. 60. ı röst

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk

bulg, -en m. sb.

(åv. om människor)

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk

bug, -en

de fyra malúrtabreinavin,
nar de hada ónt i búgen;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk

bulg, -en

(på människor och husdjur).

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk

bug, -'en, -'a

skomágaren me sin fitede ~/
ti mér han édor, ti vára
ser han úd. (skämtvers)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk.

bu̱lg, -en s.

om en ente hade
den gèye bu̱lgen
ku̱ṉe en forjig̱la
rǭven.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buh.

bu̱g, -'en s.

-'ą̃, -na.

sin so vém̱or sá̱en

se pu bú̱gen.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukdans

best. f. bugadansen

i äldre tider namn på

svingepolskan (se d. o.) s. 58.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× buket adj.

bu̲ged; '-a

bukig

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x buket;

bu̱ighd a.

han vá̱ buhig; so

bu̱ighd;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x buket.

bu̱ìgad el. bu̱ìgador a.

hym e lid bu̱ìgador.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukfläsk

s.

bùgaflåh n.

M. f. 97

Ö. Holey

Nr 2725. Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukfläsk

bùrgaflèj, ̀ – – ̀ ed

(på svin)

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukfläsk

bùnga/fläsk, ⏑ – ⏑ ed ⏑sb.

y. ⏑ – fläsk

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukfläsk

bùgafläʃ n.

(grå svin)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukfylle
sb.

bùrgfúrla n.

foder som fyller buken utan att vara särskilt näringsrikt.

kraftfór de- bler- ja ṇta bùrgfúrla. n. f. 94.

Obs. Vanligtvis i Skånemålen med bindevokalen -a- /-s.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukgjord
sb.

buggjór

(på hästsele)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brukgjord s.

bryggjör l. bryggjör

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukgjord

bukgjör, -an

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukfylle

bägafille l. bägafille, n.,
- d, pl. =, - n, bukfyllen.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukgjord
sb.

bugjár, -'en
(i seldon)

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukgjord

bu̯gjo̱r, - - en

(på sele)

den va̯ fast i̯ bu̯gjo̱ren;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukgjord
sb.

bugjór, -´en
(på hästsele)
M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukgjord

bugjór, -´en
(på hästsele)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukig

bùgad; ntr. =; pl. ̀ -a;

han. va̱. bùgad o. stór o. ʒʒók;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukig
adj.

bùgad; pl. ≥ -a;
bùgada bf. pl.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukig

bùigad (obest. sg.)

—`—a (" pl.)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukig

bùlgad; n. =; pl. ≐ -a

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukig

bugede bukiga best. f. pl.

s. 203

Nr 6196. Valleberga. Ingelstads hd
M. Hörlén 1914. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukig

bùged; obest. pl. -̀-a;

med stor mage

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukig

bùgad; n.; ⊥-a

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bukknep
sb.

bu̯gknív n

magknip, kolik

K. V. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukkramp

s.

bugkrámp

o svåra magsmärtor

M. y. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukrem

bulgrúm, – ´en
den rem varmed buk-
gjorden på hästsele
knäppes

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buhälling.

bugåtry, - en s.

shällsord.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukkött

bùgatʒýd n.

(på svin)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukkött

s.

bùgatzýd n.

köttstycke utskuret nr

buksidan på svin

dí bùgatzýded e̯ - d̯ær -

pàta - pa, dı̯ e̯ - ṇ̀ta gat.

M. / 84 11 spenar

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* buknyp

bugnip

knip i magen, kolik;

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bukryp
s.

bugnér n.

magknip

--- bugnér eller bug-
krámp

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bukto

bulgtå

om den ull, som sitter
under fårets buk;

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bukto

bùgatô n. sb.

ull under fårets buk (av sämre beskaffenhet).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bergæten m. Tåck person. bokälling

bergæten i Vmkgs hd.
enl. Lo. Berg

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bukälling

s.

bugélin

tjock och otymplig person

dén e. en. rikti bugélin

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* buldamor

bòlamór, ---'en;

var; böld

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*buldamor

s.

bǫ̀lamǫ́r

det innersta i en böld,

blod och var

M. f. oo

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bulde

bölje, -n

"böld, svulst

ja ha kryst med materia

av en ~.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bulde

bùla, – en s.

– à, – na;

böld;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulde

bòlla m.; pl. -a

bõld;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bulde

bùlfa, -'en, -'a m.

bōld

bòla.

dǭr. vǭ. rygdnad

(var) i. bòlen.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Aresko[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bulde
sb.

bòlle, -en m.

bõld

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst ds hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~bold~~ bulde.

bùl̲e, - en s.

-̀a, - na. = böld

dar hum rig̲de ou

bùl̲en.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bulde
s.

bòlfa, -en
bold

so - jitg - bòlen vek;
M. f. oo ja - ha - en -
bòle hær i -
nàken

Nr 4800, Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bo̱l̲ȧ̲mȯ̲w̲or eller buldmoder

bō̱l̲amȯ̲w̲or, f., -en, pl. obrukl., fluga på ett äpple eller päron.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× buldmoder

bùl̲am ṓ̲r, – en s. det innersta i en böld;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× buldmoder

bulamåran (best. fem. sg.)

varet i en böld

M. fl. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*buldmoder

sb.

bòlamóren bf. sg.

det innersta vareti en

böld.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) *fuldmoder

bòlamóren den sb.
va mód (mogen).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ buldmoder

bùlamǿr, - En s.
det innersta i en
böld.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bulen adj.

bòl̲en

svullen

hásten e bòl̲en po-

há̲sen

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulen
adj.

bùlen

svullnad

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bulkig

bo̊lked l.-or, m. och f., n.
-ked, pl. -keda, ojämn,
som har små upphöjningar
(om en yta). J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulle
sb.

bòla pl.

klotformiga torvstyc-
ken, som med händer-
na formats av fuk-
tig torrjord och se-
dan fått torka.

klapa, bòla (se u. klappa).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulle s.

bòl/e, ̀-en; ̀-a, ̀-na

brödbulle

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulle

bòla (obest. pl.)

Äv. om svulster o. d.

de̯ - e̯ - som bòla

K. f. 66.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulle

pl. bålla

jåra bålla, baka bullar.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulle.

bòḷḷ, -en s.

-ạ, - na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulle

bòl̲e; -̀ en; -̀ a

han stopa e̲n bòl̲e i

lòm̲an.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulle

bòla (obest. pl.)

(bakverk)

vr ‿ fa̰ bòla o ‿

skòrpor.

o

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulle

bôlla, -`en, -`a, -`ana;

brödbulle;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bòlle, -en; -a, bulle sb.

-ana m.

brödbulle

Jfr kötbulle

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulle

bolk, = en, = a

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buller s.

bo'ḻor, '-ad

M f 95

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bullerört, s.

ob. pl. bulörter

= Trollius

Nr 8449 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

S. B. Vide 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bullerört

bul̲or ú̲rta, -an s.
-or, -na.
Trollius europæus.
bul̲or ú̲rtor o blomæj
e pe̲u̲ganas arbæj.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bullerört

bulorúrtor (obest. pl.)

Trollius europæus; bulorúrtor o blamáj de e pàganas maj, o kàbaløg o hàzāmøg de e tøsornas maj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bullerört

pl. bollerynton

ängabollar.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bullerört

bul̲orü̲rt, -en s.
-ör, -na.
Tróllius europáus
hen̲as hö̲ur stw sam
en bul̲orü̲rt.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bullerörta;

bul̲orvírta, – an s.

– or, – na;

Trollius europáus

bul̲orvírtor o blomáj

é pe̲ùganas máj;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ balleröra

bul̲orvir̲ta, - an s.
- or, - na;
Tróllius europæus;
bul̲orvir̲tor o blomáj
e pe̲ùganas máj -;
hàbal̲ǿdz o hùza-
mǿdz e tǿsornās máj;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bullóita

bolýrta, f., -n, pl. -tor, -na, bullerblomster: trollius europaeus. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bullörter

bolngrtor (obest. pl.)
M. f. 58;

Trollius europaeus;

(ɔ: de̯ - va̯ - so - ràna, de̯ - kàna
blø; M f. 58);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bullna.

bùl̲na̰, -ˋa̰r, -ˋa̰, -ˋa̰d.

svälla.

do bùl̲na ad uĺ̲d

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bullna.

bùl̲na̰, -̀ a̰r, -̀ a̰, -̀ a̰d.

wälla.

so bùl̲nar ad ü̲d

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bullra
vb.

bålrfa, =

Pres. sg. -ar

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bullra v.

bòlr/a, = , `-ad

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bullra

Pres. sg. bölrar

du. lärmar ov

bölrar.

M. f. 84.

1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulna

bùlna, =

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulna

bolna - nid

svälla ut (om sådant som lagts i blöt, korn ärter o.d.)

de - skola - bolna - nid.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålna I bulna.

bulna

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bulna

bùlna v.

svälla.

(Karna Wilson).

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulna

bȍln/a, = , -ˋad

de ha̰ -ˋad;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bǒlna ;-r, — ; — ;-d. bulna

bulna,
svälla!

farst va de tárt (takspånen, taket),
sa ble de vat a sien sa
bǒlna de ud.

M. Areskoug 1926.
Ingelstads hd. № 315.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulna
vb.

bùlna, =

svullna upp.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulna

bœlna - úd, =
svälla, svälla ut

de - slœe - vármt van
pa, so - der - skœle -
bœlna - úd (vid mäsk-
ning av malt).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulna

bu̯lna, = M. f. 66

(svullna upp)

bu̯lna M. f. 88;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulna, v.

bål̲na

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulna

bùlnpa, =

svullna upp

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulnad
sb.

bòlnad

M. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulnad

bölnaden (best. sg.)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. 9. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulnad

bólnad, -- en

sb. svullnad

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bulsemormor

bulsamórmor f. sb.

tjock och på byltad kvinna

R. f. 85; M. f. 98.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bulster

forts.

bólstor, ´-ad;

bólstorna (best. pl.)

golvbjälke

M. g. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bulster

bólstor (gen.?)

golvbjälke

et pár tòltræ ~. —

dær vą ~ ozh gǿlen. —

~ vą ti o spèdza (spika)

brædorna r.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bulster

bólstor (gen. pl. bólst)

golvbjälke

M. fl. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bulster

bǿlstor (gen. ej belagt)
(M. f. 61)

träslå på harv, i vilken
harvpinnarna fästas;

--- bǿlstor, som de sàta
pìŋana i;

Jfr ssg. *harvbulster och se
äv. 2. bål;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bulstervagn

bólstorvögn
grov arbetsvagn utan fjädrar;
= *sluffvagn; se d. o.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bult s.

bolt, ´-en; `-a, `-ma

spec. järnbit som värmdes
och lades in i stekjärn

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bult
sb.

bɑlt, ˊen; ˋa, ˋana

strykjärnslod

... en ˌ ɪltóz tɪˌoˌ tá

bɑltana ˌmɛ

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bult

bolt

s.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bult s.

bolt, -en; -a, -na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bult

bolt, -en, -a.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. fl. 75-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bult

bolt, -'an, -'a

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bult
nb.

bolt, -en
(i en maskindel e. d.).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Arnskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bult

bolt

lod i strykjärn

--- bólt alor ~ ló.

N. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulta s.

bältor pl.

bolmer

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bulta v.

bòlt/a, = ,`-ad

bobina

K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bolta f. bobinna bulta s.

Orslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulta
sb.

bòlta; pl. ̀ or f.
garnbulta
Med hjälp av en bulta över-
fördes garnet till varpen.

= hæra i andra Skånemål;
(Rspr. bobin)

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulta

bólta, =, -ad

med ett slags apparat, kallad
bultestock, nysta upp garn;

de ska bóltas först; R. f. 84;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bultestock

bȍltastók, ̀ - - ̀ en

ett slags apparat, med vilken garn nystades upp;

en bȍltastók tr. o. bȍlta gárnad. pa K. f. 84;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bumpa

Pres. sg. bómpor
larmar, bullrar (t. ex.
när man går).
dn. bómpor.
M. f. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bumpa
v.
forts.

bòmpa, bomp

Pres. sg. bómpor

gå tungt och klumpigt och
därunder åstadkomma buller

han bómpor (= han - trór
hort i jóren).

M-f. 84, K-f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bumpa

v. forbs.

de slamp o bámp o dànra (om hästar, som gå tungt och klumpigt)

M. f. 84

júdet de bamp ljudet det ähade (i kyrkan)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bumpa.

bùmpa, -´or, -´a pl,
bump, bùmpad v.
skumpa, smälla.
ja fetz pu ráen
so de bùmp i
rígzen.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bumpa.

bùmpa, -'or, bump,

bùmpad v.

smälla.

de bùmp i gúlad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bumpet adj.

bòmped; `-a
obymplig

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bumpig
a.

bómpad

tung, klumpig, ovig

M. f. 84; K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bumpig
adj.

bòmped; n. =; pl. ̀ – a

klumpig, otymplig,

lunsig i sina rörelser;

ovig, osmidig

Äv. om osmidiga och illa

sydda kläder

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bums
adv.

bœms
rakt, rätt
I vissa uttr.

en skola ṇta sta o
ìgna (tveka) ṇedan ga
bœms pá dóm (s: ilskna
hästar) n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bums
a dv.

boms

de- skar - bóms nér det
skar raket igenom

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

boms
adv.

boms

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bums

bœms

interj. rätt, rakt

dl̰ (ɔ: ollonborrarna) flø̰h

bœms ḭ ansíktad.

I samma betyd. bus (*bus)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bums

~~[illegible]~~ adv.?

boms

bóms på, rakt på

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bumsa s.

bömsa, -an; -or, -na

klumpig kvinna

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bumsa

vb.

bomsa - på

fara burdust på, busa

på

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunka ihop

bunka i hop

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunka

vb.

bozka - ihǿp, =

bunta samman

N. f. 94.

ihǿp, rspr. form.

Nr 5003 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bunkabränd

adj.

bönkabränd

om säd: som tagit skada
till följd av lagring

M. S. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) *bunkabrænd

(adj.

bàŋkabrénd; n. ̀ – brent

om spannmål (mest om råg) och mjöl, som tagit skada vid lagring. Äv. om bröd, som bakats av sådan säd (sådant mjöl).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) *bunkabränd

adj.

bòzkabrént mél (brǿ)/

rúen va bòzkabrénd.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bunkabränd

bözkabränd

om lagrad spannmål: för-
störd genom hopbränning;
om man ej rörde kring i säden
blev den lätt bözkabränd;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bunkabränd
adj.

bózkabránd (hetta)
som tagit skada vid lagring
(om säd).

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"bunkabränd

a.

bòrzka|bránd ; n. ̀ – bránt

som tagit skada till följd av ovarsamhet vid lagring[1] (om säd och mjöl); ankommen etc. dén rúlen e̲ – bòrzkabránd; mélad kan – ósa ble̲ – bòrzkabránt ;

M. f. oo

Ipjutstorp

1) T. ex. bristfällig luftning och dyl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bunkabränd

bòzka|brénd, n. ¹ – – sb. brent

skadad till följd av lagring;

om spannmål o. mjöl.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bunkbränd ptc. adj.

bärzka brénd

om säd: överhettad, då den legat i en hög alltför fuktig (o. alltför länge utan att bli skottad)

M f 95 Ö. Ingelstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunkalag
sb.

bàzkaláv n.
skara, hop (av män-
niskor).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunkalupen fra.

bunkalued (n.)

om bröd: felakligt i bakningen. (på grund av att säden tagit hetta i dråsen)

3347:5

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunkas
vb.

bòzkas, =

flockas, samlas

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bunkas

bòŋkas, =

samla sig i floch, flockas.

de̯ lìŋ̱ŋas elor flòk̲as

elor bòŋkas.

M. f. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bunkavis

A.

bönkavis

I uttr. r ~ hoptals, i hö-
gar, sammanplockat i
högar (t. ex. om strand-
gods)

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Södertuna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

bunke
sb.

tzùllıyana de-
klya. ja. ı. bòrzka.
Rycklingarna de sam-
las ju i en tät flock.
N-f. 94. (klunga).

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke s.

bäzk/e, `en; `-a, `-na

hög; samling av någon-
ting

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke s.

bàzk/e, `-en; `-a, `-na

kärl

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke s.

bàrzk/a, -an; -a, -na

hop, mängd

an hél bàrzka

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke

bàzka, -en, -a

hög, hop, flock

de asa dom hén

2. bàzka, de släpade dem (d: stenarna) bort i högar.

en bazka tátra, en hop tassare.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke

bùnka ; pl. -a

hög, hop, flock, skara

dẹ lụa i bén, dẹ

sàmlas i stòra bùnka

iblán, de äro löpska, de

samlas i stora flockar ibland.

(om hyndor). M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke

bòŋk/e, -`en, -`a, -`ana

hop. hōg

e̯n slè̱va, som de̯ a̯sa

rhóv̯ stò̱ra bòŋka me.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke
s.

bàzka, pl. -a

hög, hop

en stór bazka, bràna en

stor hög med ved

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke

bòrzka, -̀ en, -̀ a, -̀ ana

hop, hög, mängd

e̱n bòrzka glui̱ta en hop

barn;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke

bòrzka pl.
mullvadshögar
nú Guedor malsúgrtgan
op. bòrzka.
• M. f. 87

Nr 3817 Valleberga Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke

bòrzka m., pl. -à;
hög, hop

den skolen ledzas i
bòrzka i tzìstorna
(om linneräckor).

Nr 4563 O Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke s.

bøyke ^{2} ^{2} a

kög

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

bunke
sb.

de trila óp ed,
de bár bòzkana
ròna stàka (se u. 3. trilla).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke

bàŋkə; pl. -a

hög, hop

... stòra bàŋka, som hunde nér ... stora högar (av ngt), som hängde ner

M. f. 73.
Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug. 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke

bòzk/a, ̀ an, ̀ a, ̀ ana

hóz, hop;

an bozka stén, en

hop sten;

nar da lá i an bòzka

so kàlad (M. f. 88);

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Trandås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke
s.

bàrzka

hög, hop

de lava óp en bàrzka
stàkor opa pa jälen
Betr. betyd. se u. laga v.

M-f. oo

Spjutstorp

Nr 4800, Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke.

bùzkạ, - en s.

- -ạ, - na.

har e bùzka so

stạ̀ra -so.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke, s.

bàzke, -en, -a, -ana

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

< bunkig

ag:

bòzked n. sg.

kokigt. hopklumpat

(om jordmån).

N. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunkvis
adv.

bàzkavis

I uttr.: i bàzkavis
i högar. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunt s.

bant, -en; -or, -na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunt

bønt, -en

en bønt røbédor.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunt s.

bönta 2 or

bunt

Smedstorp

№ 312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunt!

bont, -en

hop, hoj

de̯ tòrza he̯la -en;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunt 2

bont, -en

garnhärva bestående
av 16 "toppar";
se topp 2 och * fitje;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunt

bont; pl. -ar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunta

vb.

bònta, =

de bòntad rhópa o lòud sta, de buntade det samman och läto det stå.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. J. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bunta

sb.

bönta, -an, -or, -orna

bunt, knippa, fång

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bunta
sb.

bònta; pl. -or f.
bunt, knippe (t. ex. av
käppar)

en òta tìe bòntor.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunta

bònta f. s.
(bunt, nåt hopbuntat)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunta

vb.

bònta, =

bunta samman

de bòntad. De bunta-

det samman.

K. f. 71. Nr 7316. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1959.

Tosterup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bònta, = bunta vb.

ofta i förb. bonta ihop

bunta samman

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bur s.

bur, ´-an; `-a, `-na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bur

bur, -en, -a s.

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bur s.

bur, -en, -a, -ana. s

'en bur som sättes på vagnen, då säden köres in'

de sätta bara en bur på vagnen

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bardas

bardús adv. huvudstupa

~ adj. hastig i sitt sätt } häftig i sina förehavanden Fr. Vmlag Sk L.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burdus
adv.

bardús
rakt
I förb. bardús på
rakt på
han. sprant. bardús
på. m

Borrby

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buren

bòren

fõdd

hǽr e̯ ja̯ fúd o bòren

(hõrt 1936);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burk s.

bork, ´-an; `-a, `-na

dar stø̱ leṯa meḻ i an

bórk

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bark s.

bork, ´-en; `-a, `-na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burk

bork, -en, -a, -ana.

et par bórka.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burk;

bork, - en s.

-à, - na;

en bórk hàney;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bork

bork, -en, -a, -ana,

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burk

bork, -en, -a m.

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bark s.

bark 2 -a

bark

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bork, -en, -a, -ana burk
m. sb.

N. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst ds hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burk

bork, -en m. M. f. 58;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burle, s.

bark

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burk.

bork, -'em s.

-'a, - na.

ja har hänsy

i em bork.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burh.

borh, -'em s.

bòr̥ha̯, - na.

dar e bòr̥ha

brig̣d̥nà.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burk.

bork, -´ en s.

-´ ą, - na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burk

bork, ˈ-an, ˋ-a m.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x burra s.

bȍr̲/a, ̀-an; ̀-or, ̀-na

Kardborre

Mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×burra
sb.
bòror (obest. pl.)
M. f. 61

kardborrar;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×burra

s.

bȍ<u>r</u>or (obest. pl.)

kardborre

--- bȍ<u>r</u>or o nè<u>l</u>or o

grȍ<u>b</u>enastȍ<u>b</u>a 1)

M. f. 84

1) stjälkar av

gråbo (Artemisia)

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× burra

sb.

bårar (obest. pl.)

kardborrblommor

där va bårar på.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Ingelstad Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x burra
sb.

bàror (obest. pl.)

Kardborre

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* burra

börja ; pl. -or

kardborre ;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×burra
v.

bòr̲a, =

pres. sg. bòr̲ar l. bòr̲ár
(med starkt bitryck på
ultima)

surra, åstadkomma ett sur-
rande ljud; är. om smärt-
förnimmelser, som yttra sig
~~genom~~ såsom ett häftigt
surrande (t. ex. då man stöter
armbågen hårt mot ett föremål)
Borsky M. f. 84

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burra.

bùr̲a̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

En han stò̲da̰ se

pu al̲bál̲en sode

bùr̲ar i fy̲orén̲a-

na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burra

bo̊r̲a ; -r, — ; — ; -d

koka,

ge ett surrande ljud
från sig vid kokning.

Jfr. ko̊r̲a !

M Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) × burra

bårp; pl. = or f. sb.

holken på kardborr-
blomman

de liknar en båra.
n. f. 94. (om en humle-
knopp).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) × burra

dǿr (ɔ: på humle) sb.

bør - ja en sorts

bàror - på. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*burra
vb.

bòr̲a, =
-ar
om de smärt förnimmelser, som uppstår, då man stöter t. ex. armbågen mot ett föremål.
de bòr̲ar, vel lid.
n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burra.

bùr̲a̰, -ar̰, -a̰ pl.

-a̰, -a̰d.

dɛ bùr̲ar i bɛ́nɛn

fur mɛ.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burrande
s.

bòr̲ane, neutr.

burrande ljud.

dær va̲ li̲d bòr̲ane.

Borrby Ingelstads hd

I. Ingers 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x burrestabbar pl.

bàrestába pl.

kardborrstjälkar

M. f. 87

Nr 3817 Valleberga Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*burrestabbe

bòrestába (obest. pl.)

stjälkar av Lappa

(kardborre)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x burrestabbe

bàrestába (obest. pl.)
M. f. 61;

kardborrstånd;
kardborrstjälk;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× burrestabbe

sb.

bòrestába pl.

kardborrstjälkar

n. sf. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x burror
sb.

bòr̲or pl.

kardborre (om själva växten).

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× burror
sb.

bòror pl.
kardborrar

n. f. 87

Nr 3817 Vallеberga Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Vallеberga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×burrar
sb.

bårar pl.
kardborrar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bus
adv.

bus

I uttr.: bús pá raht på

de bàra spriŋa rént vilt, de je dom bús pá (om hästar som drab-bats av s.k. springkoller)

Löderup M. f. 77

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bus
adv.

bus

Inttr. bús på rakt på, rakt mot

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bus

bus

interj. rätt, rakt

de (ɔ: ollonborrarna) flø̃n

bús i ansíktet.

I samma betyd. bums (bums)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

busaktig
adj.

busákti

lida grona busákti

n.-f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buse s.

bùs/e, -en; -a, -na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buse

bùlza m.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Arnsberg 1949

Ö. Hahn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buse.

buse m.

framfusig karl, otrevlig karl.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. g. 75-
M. g. 90 (1946).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buse

bùlzh m.
l. bùlsh.
stor, kraftig, råbarhad
karl.
(s: stelder ti vanárt,
lag o dóm).

M. f. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buseman

sb.

bùsemånen (best. sg.)

buse var med man skrämde barn

åta, dr, för bùsemånen

Rómor.

K. f. 88

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buseman
s. forts

bùsemánen best. m. sg.

fiktiv elak man, som man skrämde stygga barn med

om ṇte du. e. snél, so kómor ~ o tár. di.

K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buseman
sb.

bùsemán, ⏑ – ⏑ en

Man skrämde barn med att säga: nú kamor ⏑ bùsemánen o ⏑ tár ⏑ de.
N. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

busig
adj

búsad

stor och kraftig; robust;

en stór, búsad kar;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

busigt

adv.

bused

busaktigt.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

1946.

M. 6. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buskablyg

a.

bàskablóg

rädd och blyg 1)

Bla/ì/ utt r. som: han e ìnte bàskablóg han är inte rädd och försagd av sig

(ɔ: 1) dá jìmda han sì o va réd)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buskablyg

bòskablöj

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buskablyg
adj.

bòskablóg

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst .s hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buskblyg adj.

bàska blóg

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buskbråte

bòskabråte n. sb.

mindre (hinderliga) buskage.

Jfr *bråsk

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buske s.

bòske, `-en; `-a, `-na

dz snęg dom rónt om bòskana

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buske s.

bȧske, -en; -a, -na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buske

bòsk/a, -en, -a, -ana.
m.

vr̃ rowsta blá aw
o gràva orza bòskana,
vi räfsade lov ur (): trädgården) och grävde under
buskarna. K. f. 72.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buskee s.

böske 2 — a.

buske

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bòsk/a, -en, -a, -ana m. (burke / sb.)

de jorda bó z bòska.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buske

bȍsk/a, -ȅn, -ȁ, -ȁna;

en -rȍ<u>n</u>or (rund) bȍska;

M. f. 66;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Buske, s.

bàsken; bàska

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buss

M. f. 61;

bos, -en

omnibuss;

de nòe (nådde) àlu bósen

M. f. 61;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buss

s.

bos, -'en

l. buske, -'en

(omnibuss)

K. f. 96

Nr 5008. Ingelstads hd

H. Areskoug 1950

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bùzen (best. sg.) buss

búsen (best. sg.)
(omnibuss); bùsana (best. pl.)

... en fàrh huv àrja
dàmor pa búsen.
han skole ja rèsa me
bùzen.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bws, -en, -a, -ana. s × buss s.

'hjulbössa'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buss
s.

bos, -'en
tobaksbuss

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. buss

búza (obest. pl.) s.

omnibussar

elektriska búza

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buss s.

bùs/a, `-en; bòsa, `-na

omnibus

enl. meld. har det ej
hetat bùsa i plur.

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buss s.

buss, -an, -a, -na

tuggbuss

mf 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buss
sb.

bos, -en
hjulbössa

N. f. 94.
de skola bó ajslana,
so de- pàsa 2 bósen.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. buss
sb.

bos, -'an

tobaksbuss

en, bos, tóbak.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. buss

sb.

bos, -en; -a m.

omnibuss

N. f. 94 m. fl.

tvá bòsa gá. ja forjámt

pa dán. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bàsa I falla omkull. + bassa

gammalt ord. "gå i båcset".

hästen bàsa man = hästen fall omkull med honom.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bussning s.

bösning

hjulbussning, jfr bossa och hjulbass

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

butik
sb.

batík, -´ en
l. batík, -´ en

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

butik

butik, – -en

M. f. 04.

Äldre bo bod.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

butik
sb.

butik, -´en; -´or.

N. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

butik

bøtik, -ˈen, -ˈor, -ˈorna

(Äldre bø bod).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

butik

botik

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

butik

botik, -'en

M. f. 73.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× butta

bo̊ta, f., -n, pl. -tor, -na, pigghvar. Brantevik. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× butta
sb.

bötor pl.

piggvar

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× butta s.

böta 2 -or

jiggvar

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* buttor

bòlor (pl.)

piggvar,

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x buttor.

bùt̲o̲r̲, - na s.

piggvar.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x buttor.

bùt̲o̲r̲, – na.

piggvar.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukbom
sb.

búspom

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buxbom

búzbóm

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bux bom

bóz bom

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukbom
16.

búspum

h. f. 94.

màja ma búspum.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Arskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukbom

búzbóm

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buxbomshäck

bózbomshätg

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by, {-en, -a
-byn

by
sb.

nàjanóm býen nedanför
byn / szénor om-býn

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by.

by, -hn s.

-bỳa, -býna.

-dr e i de östrh

býna.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by

dær e lánt med be-
býs ène, det är långt
ut till slutet av byn.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by;

by, -´an s.

bỳa, bỳna;

de vòra frou

sygnra bỳna;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by
s.

best. f. byen. gen. byens

s. 31.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by
s.

by, -an. -a, -ana

dé bÿana

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by, -len, -a

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by, ´en, ˋa, ˋana

fram. t. býan.

hum. e. bàrnfúd hær

i. býan.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by: ti bys.

Go vilja drar lassed ti bys.
-e?

ordspr.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by, -en

by

hẽna i byen, borta i byn, framme i byn.

K. f. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by.

by, -ln s.

bỳa, býna.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by, -an

súnor om byan,
söder om byn.

K. J. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by, -en

by

N. f. 75

Nr 7473. Ingelstads hd

Ullstorp

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by, -'en

nàjanom býen, nedanför byn;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by, -n, -a, -ana

de sùnra -ana", 'de södra byarna' (= Hagestad, Lödemp, Valleberga och Ingelstorp)

Dessa byar ligga vid den sydligare av de två vägar, som från Borrby leda västerut.

// av. de sùnra býna

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by, -en, -a, -ana m. by sb.

galøse bý Gårdlösa by.

dær va et tjár i galøse-

bý. / han bøde i býen.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by; -en bỳa; býna

dé býna, de byarna

tỳgzarna ifra býen

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by, s.

by, byggan; by, byna

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by, s.

by, -gan

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

best. f. byen

„dricka på byen": om byamännens dryckeslag den 1 maj, bekostat genom sammanskott.

s. 55.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by.

by, -en s.

- bỳa̰, býna.

sàn̲by o hà̲gesta

de e tó̲ lœza

bỳa̰. hym hade hørt

- ad býen hede

màrpa̰ - men hym

vèsta ente hœm han

mœnte hén.

Nr 3915

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by.

by, -'em s.

bỳa̯, býna.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by.

by, -ln s.

bỳa, bỳna.

de sỳnra bỳna.

de sõdemt belägna byarna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

by, -en, -a by

àla bys pàga alla byns

pojkar

M. f. 00

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byagille
s.

bỳagíla n.

åldermansgille, förtäring (som bestods av) byns ålderman, då denne fråträdde sin befattning för året. Enl. uppgift har traditionen oavbrutet bevarats i Gårdlösa by.

Smedstorp M. f. 88

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5008. Ingelstads hd

H. Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byahorn

sb.

byahörned

(bf. sg.).

horn (metall- lur) med
vilken byns ålderman kalla-
de byamännen till stäm-
ma.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byahorn
sb.

bỳahȧrn n.

(en lur av koppar).

M, f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byalag
s.

bỳaláw (sic!)

M. f. 84

bysamfälligheten, samtliga
åboar i en by (~~[illegible]~~)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bya lag s.

bya lår (a.) l. -låg (y.)

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bya lag s.

bya lag (y.)

m f 85

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byalag
sb.

bỳaláv n.

y. ̀ – lág

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byalag

bỳalág, ⏑ – ⏑ ed

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byaman

best. f. pl. byamånen

s. 50.

byamanna s. 52

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byamån.

byamän pl.

åbor tillhörande byalaget

M. J. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byare

sb.

byare pl.

byinvånare, personer som bor inom den samlade bebyggelsen, M. f. 94.

Jfr byhemmare.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x byet adj.

byad

om väderlek: ombytlig, full av (regn)byar, byig

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygata

bygáda, -´an

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygd s.

bajd 1/2 or

bygd

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygd, s.

bøjd, bójden.

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygel

bö²gel, m., -n, pl. bö²gla, -na,
bygel.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygel s.

bygel, -n;
bygla, -na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygel;

bojl, -´ en s.

-`a, -na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygel

bòjla (obest. pl.)

Bl. a. om räfsbygel;

se *rivebygel.

dær. va. bòjla ti-

rìvan.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygel

böjla (obest.pl.)

m.f.66;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygel

bøjel, ̀ - en

(bl. a. på lie)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygel s.

bå²gel bå²gla

bygel

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygel

bỳgel, ̀ - en

(y med tämligen spänd arti-
kulation, ej diftongiskt såsom
t. ex. i grỳda, där y → ø̣y,
ṷy (ø̤y, ṷy)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hö
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggel
sb.

bögel, ± -en m.

n. f. 94.

Jfr x rivbyggel

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygel.

böjel, -len s.

böjla, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygel

bygel

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygelbössa
sb.

bòjlabúsa f.
armborst

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga.

bygga, -or, -a pl.

bygda, bygt.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga vb

bygga bygda bayt

bygga

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

bygga

bìgdza, bòjda, bøjt | ob.

bòjda K. f. 96.

Pres. sg. ⁻ or | ynpre: bìggda, bìggt

" pl. =

(y. bìgga, bìuga).

Pret. part. bøjd, bøjt,

bòjda

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) rain[x] hade ja byggt dom nya (byggt nya gårdslängar). M. f. 94/ han bygg-de hausen óm. M. f. 94.

bygga vb.

x) Rönn.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bìgga, bòjde

bòjdes (pret. pass.)

bòjda (pret. part. pl. obest. form)

so hade de mèltor +) bòjda ùde.

+) torkhus för malt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga.

bygga, -or, -a pl.

böjde, bojt.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga
v.

bydja

Nr 46 Onslunda Inselstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bygga

... bygga - husen bygga

husen

M. f. 75
Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga;

bùgdza, -' or, bòjde,

bojt;

han bòjde i

tumelèla;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bỳgga, bỏjda

dém kom - hum o bojda - húsen om (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggа

Pret.

bùggda l. bùgda.

kspr. påv. form.

buggda. óp byggda

nyp.

dí bùgda, dr.

vál. Det bygg-

de de vál.*

M. X. 73

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bòjda ××××) bygga

bỳgja ×), bùgda ××)

pres. sg. -or pret. part. bøjd ×××)

dá fitz han bỳgja.

×) K. f. 66.

××) Yngre form. K. f. 66.

×××) M. f. 76. ××××) M. f. 76.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dár strøga - de stén o-
bogda dom sál hus,
där ströko de sten (råtegel)
och byggde sig själva hus.
M. f. 76.

bygga
forts vb.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bøjt[1]

m. f. 60

bòjdas byggdes

K. f. 68.

bòjda

m. f. 90 (1946).

bøjt

m. f. 90.

1) Yngre: buǧt, buǧǧt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Lödemp, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. bygga

bógdor pret. part.

Kostvägen bygk. bógdor.

Kustvägen blev byggd.

M. J. 77

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggja

byggja

byggja - en - väg an-
lägga en väg

M. f. 79

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga.

bygga, -or, -a pl.

böjde, bojt.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1841.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bìgg/a, bòjda, bøjt

pres. sg. -ór
" pl. =

pret. part. bøjd

han ha bøjt óm
stùrelàŋan (mangårdsbyggnaden);
ja vr ṇte nar den tzòrtzan
ẽ bøjd.

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bùdz̲a ; bòjda ; bøjt

yngre bòjda ; bojt ;

pres. sg. -ór ;

" pl. = ;

ágost bøjda óm

stùelàŋan, August

byggde om 'stuglaũgan'

(boningshuset)

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bìggga, bòjda, bøjt
bøjt

de sa dør va en-
jète hada bøjt ed.
(): Glimmingehus)

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hob

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bìgdza, bòjda, bojt

Pres. sg. -or

bòjdas pret. pass.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggja

forts.

byggja

Sup.

bygt

K. f. 83

Ö. Hoby

195-

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga.

bygga, -or, -a pl,
böja, bojt o.

de va nor de
skulle bygga.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bi̇ɖʒa, bòjda, bojt;

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga.

bìgdza, -ór, -à pl.

bòjde, bojt.

dɛd húsed e bòjt

sin já kum hid.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga.

bygga, -or, -a pl.

bøjde, bøjt.

-de bøjde dén

-læyan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pret. bòjde

~~Sup.~~ bygga bøjt

M. J. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga, v.

bỳ̱ɖʒa, bò̱jda, bo̱jt

byɖʒ, imp.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga.

bìgga, -ór, -à pl.

bøjde, bøjt.

han bøjde mòga

làgor.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bygga, bøjde, bøjt

han hade bøjt hignsa-
hus i själva rørad han
hade byggt hönshus i själva
stenröset

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygge

bygga, -ad

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygge
sb.

bìgdze n.

2. et. bìgdze for.
sr. hélv.[x] n. f. 94.

(hår = byggnad)

x) Rspr. form.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1904

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygge
sb.

bigdza n.

husbygge

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggnad

bygnad

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hobg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x byghalm, s.

byhalm
kornhalm

s. 203

Nr 6196. Valleberga. Ingelstads hd
M. Hörlén 1914. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byghalm.

byghälm, - en s.

kornhalm.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byghalm.

byghálm, -lm s.

kornhalm.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ byghalm

byhälm, — hm s.

kornhalm;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byghalm.

byghálm, -lm s.

kornhalm.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ byghalm.

byhálm, -en s.

hornhalm.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byglabössa

bòglabùsor (obest. s. pl.)
armborst (som leksak för
barn)

M-f. 84

(J: de ˌ skùda me ˌ skój)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×byglabössa

bòglabùsa f.

armborst (om gossars armborstliknande pilbågar)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byhem

byhúm, -'ed; =, -'en sb.

bybebyggelse, bysamfällig-
het

de va sàmlada i byhúm-
en. M. f. 94. (om husmän).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byhém, -´ad; byhem sb.

=, -´an

den samlade bybebyggelsen.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by hemmare

sb.

by hämmare pl.

personer som bor i inom den samlade bybebyggelsen.

Jfr + byare.

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byherde

bỳahø̱ra

(byalagets herde)

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byhorn

byhörn[1], n., -ed, pl. lika, -en, oxhorn eller kopparlur, hvari åldermannen blåste, då han ville sammankalla byhemmets åbor. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byhorn ~~bjuggkorn~~

byhárn n. byhorn

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byka
vb.

bỳgza, =

(om tvätt).

n. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byka

bỳgzfa. =

(tvätt).

M. f. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bylea

$\underline{\text{bydza}}^{2}$

byka

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

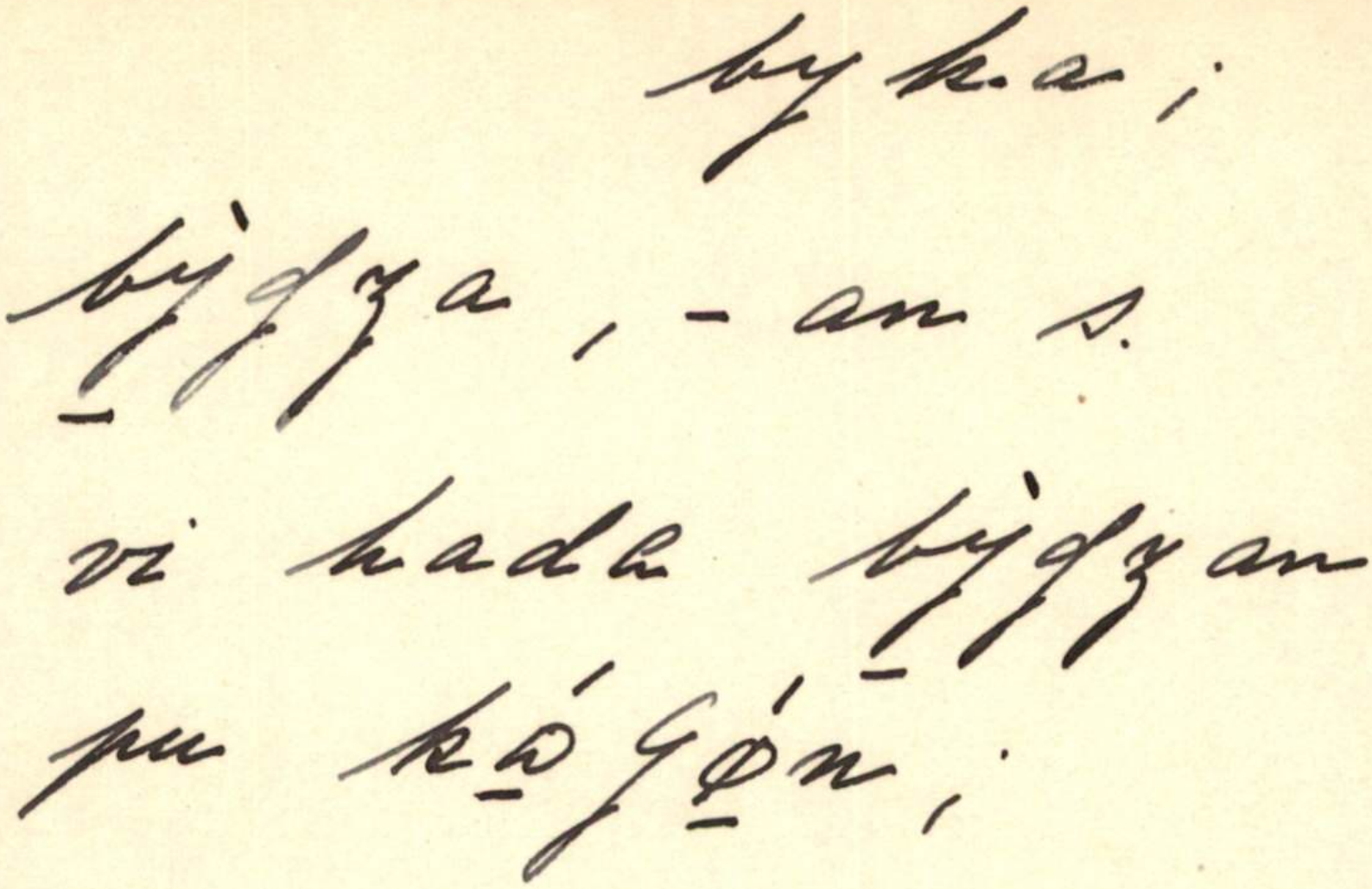

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byka.

bydza, - an s.

bykbalja.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byk balja

sb.

byggabål

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byke
sb.

bỳdza n.

pack, patrask

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bykkar

býgzakár n.

M. f. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Huge Arreskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bykorra
s.

bykóra f.

vattensamling i by, bykärr

(ɔ: ʒár me, ván)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byling

bỳlıŋ s.

stor, grov käpp; knöl-
påk. Jfr ssg trẽ bỳlıŋ,
M. f. 84. träpåk.
1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Arnshoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bylk

biltʒ, -en

fåra (med tillhörande jordvall) vidd sådd av rotfruktsfrö, potatis o. d. Jfr bìltʒa (*bylka).

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bylka
vb.

bylfja, =

med årder plöja jorden
så, att det uppstår en mer
l. mindre bred jordvall
mellan fårorna.

U. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bylka

bìltʒ|a, =, ̀ ad

åstadkomma en fåra (med tillhörande jordvall) vid sådd av rotfruktsfrö, potatis o.d. metoden torde ha varit vanligare förr än nu. Jfr biltʒ (* bylk).

dẹ ~ tr rǫ̃dfrǿktor. — sòm̲a ~ tr bèdor fo̲r̲. — dẹ ~ sòm̲a ~ pantóflor, so hulja dẹ yín̲ sm̲ me̲ ~~et~~ ór̲ (årder).

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bylta på sig v.

bulta på sig = -ad

ta mkt kläder på sig

M f 35

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bylte s.

bäl He, `-ed; = ,`-en

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bylte

bu̯²lte l. by̯²lte, n., -d. pl. =, -n. bylte. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bylte
sb.

bùlt/a, -ad, =

Åv. 'knyte'.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byman

bymánana (best. pl.)

(åborna i byalaget)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bùmlæ, -ad

×bymle

M. f. 61;

ett slags länk med låsanordning (till vilken hörde särskild nyckel) att fästa kring hästens ena framfot; kring andra framfoten var fäst en bygel, och mellan denna och ×bymlet löpte en järnlänk. Avsikten med denna anordning var, att hästtjuvar ej så lätt skulle stjäla hästar på bete; so-kæner-de-ǹte fa-bùmlæd pa (M. f. 61);

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bynke

[illegible]

Artemisia

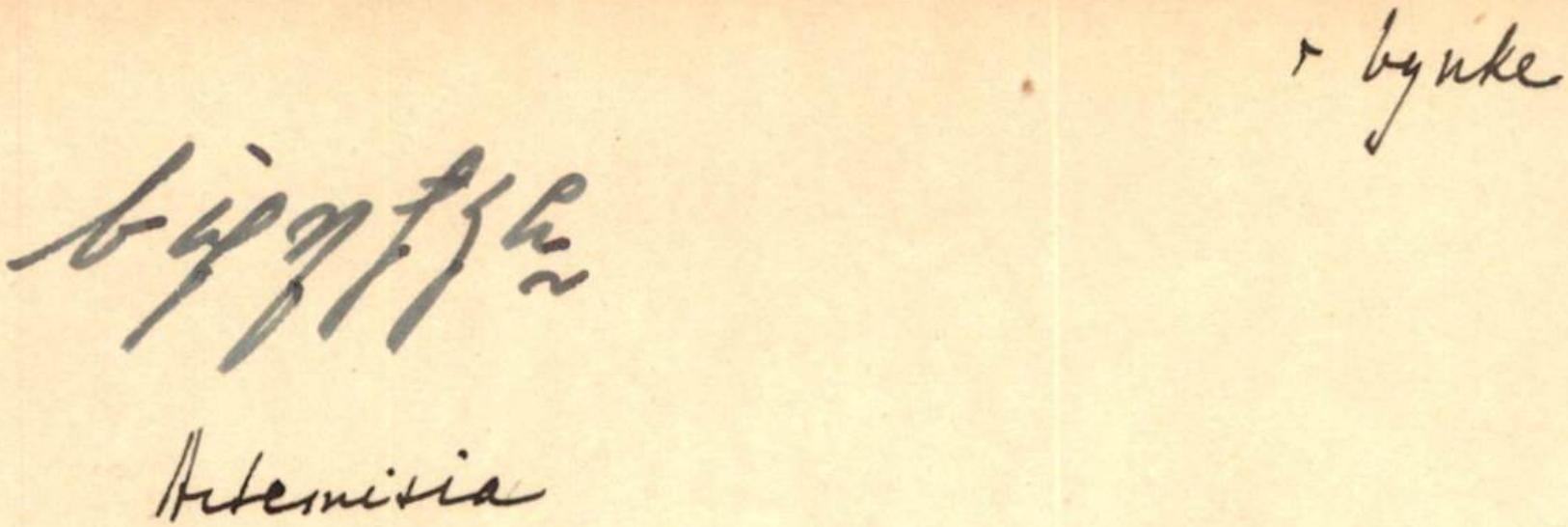

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bynkelevast

byʒ̊ʃʒeikàost, -em, -a, -ana. s.

'Kvast gjort av en buske kallad "byʒ̊ʃʒe", användes att sopa bakugnen med.'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byr.

byr, -'en s.

börda.

halmbýr.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byracka

byráka f. sb.

(ngt förkleinande om hund)

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byrd;

byr, -´en s.

-`or, -na;

, börda;

en byr hálm;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byrd.

byr, – hu s.

– byrǫr, – na.

– börda.

hu byr hálm.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byrd

byr, -'en s.

börda.

de va en står byr.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* byrst

bust; pl. -or

borst.

i uttr. roka búst fatta humör, bli uppretad; dén han kan ṇ̀ta roka búst mer nu;

syn. rẽsa bùstor

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byrå

bírå

(möbel)

n. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byrå

bíra, ´-n

(möbel)

pw. bíran.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byst

bust m.

stor, kraftig karl.

(Gennint dialektord?)

dial. form för best?

M. f. 84.

1948

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×byst
s.

bust m.

stor, kraftig karl

M. f. 84

(Syn. bùezh, bùesh, bøl)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bystämma
sb.

bÿastáma

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bỳsǽne m bysände bysände

pr. bỳa-ǽne m.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyfta v.

lyfta, -or, -a, lyft

de ha lyft sjukla

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

1. byta
vb.

bỳta, { bỳta, byt
bøt (Ny bøjn.-form, slangartad)
1-5

Pres. sg. -ór
" pl. =

M-f. 94 m. fl. / byta, ǿdz

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta
v.

bỳta

pres. sg. býtor

byta, klòkor byta

klockor

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta

bỳta, bỳta

so skola de byta-
óm (J: skor) a vorhúzled.
(se u. våkenhus).

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta

byta, byta, byt

han byta ej han bytte

hästar;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta

bytta, byta

pres. sg. -or.

ja- bytor, óm om-

kvelana.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) byta hästar; byta kniva / byta óm et èqza byta ut en hjuleker. M. f. 94. / so bøt han-za (: bytte ut sin gård med en annan). M. f. 94.

1. byta vb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. byta
sb.

bytes gen. sg.

I uttr. je tr bytes 'ge som mellanavgift vid köp eller byte!

ja ga ṇta mer en tí krånor tr bytes (s: vid klockaffären). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

1. byta (vb.)

... de som hanla
vzbýres mé dom o býta
(s: hästar, kreatur).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta

byta, byta, byt

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta, byta, byta.

de. byta. ódz.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta, d.

byta, byta, byt

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta
v.

bỳta, bøt

Ny böjning!
1-s.

M. f. oo

Nr 4800, Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta
vb.

Refl.

bùta se; bùta se
vila sig, ta sig en vilo-
paus.

ja ska bùta mi lid,
for ja e so trát.
n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta s.

bytt/a, -an; -or, -na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta;

bùgṯa, – an s.

– òr, – na;

hugm hade mílfg

i en bùgṯa;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta

bytta ; pl. -or

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta

bytta, -an, -or

(mjölkbytta)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta, s.

bùta

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta.

bytta, -an s.
-n, -na.

de e bytta sam
lig.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta

bỳ̀ta f.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bytta sig

bytta se 1) luta sig (att såva)

2) vila sig i allm

b. s. ner = sätta sig g vila.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bytta sig.

bigṯa sɛ. v.

vila sig.

dɛ jo̱ gut̲ o fou

bigṯa sɛ.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bytta sig

bigta se

sätta sig.

de jor so gút o
bigta se sa shieda-
ren nor han hade
stoud o klipt en
lima.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygväg

s.

bygvägarna (best. pl.)

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byaväj

byàväj m.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

byväg

byvägen (best. sg.)

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Söderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxa S.

b. f. pl. böjsorna

knäpp nu nen böjsorna!

tillsägelse vid aga med käpp.

s. 27

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxa s.

bòr̥sa, `-an; `-or, `-na

du̯ har jo tʒàra po

bòr̥sorna

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxa s.

bòr̥s/a, `-an; `-or, `-na

fiskrom

fɛ̀ʃarȯm̲, dɛ kal̲a dɛ

mást for bòr̥sa

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bo̊jsa, f., -n, pl. bo̊jsor, -na, byxa.

byxa

i̊n̲en i̲ he̲la spy̲star̲pa so̲gn ha̲de wi̲da bo̊jsor me̲r en̲ o̲lama̲rten̲sen.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxa 2

bòjsor (pl.)

rom i fisk

z̰ fíḫ (torsk) ḛ dæ̰r

rø̰a ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta

böjsa, -an, -or;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta, s.

bäjsor; ob. g. pl.

s. 204

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxa

bòjsa, -an, -or, -òrna
(I sg. = byxben)
en kawl på bòjsan
ett veck (nedersta) på byx-
benet

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxa

M. bayson

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byka s.

bajsa 2 -or

byka

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lyka, s.

Löjsor, pl.

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxbred

bǫ̊jsebràj l.-or, m. och f.
n.-brìt, pl.-bràja, byx-
bred, knappt bred nog,
knappt tillräcklig. I.
hi̊ne rǫ̊ffan e ǫ̊nte mer en
bǫ̊jsebràj.

did e ǫ̊nte mer en bǫ̊jsebrìt
for dam.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bàjsabrét bykabrett byxbrett

de e inta mer en b. = det är nåt gjunt.

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byxebrett
a.

bòjsebrit

Juttryck som: de e bàra bòjsebrit for dén han reder sig ekonomiskt bara nätt och jämnt

K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byxelin

bøjselin m. bykelinning.

kar tr knen o fita tr bøjselinen

Nr 1~~121~~21. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ byxenera

bykseneéra ; -r, -; -; -d

skõta sitt tarv.

(knäppa ner byxorna)

M. Areskoug 1926.

Lõderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxgylf

bòjsæjúlf

(gylf)

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*byxkavel

bòjsekáwl n. s.

Se kavel (kawl)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxknapp

böjsknäpp, m. -en, pl. -a, -na, byxknapp. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98 № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x byxlin

bö̊jselin, n., -ed, pl. =, -en,
byxlinning. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* byxlomma

bo²jselòma, f., -n, pl. -mor, -na, byxficka. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

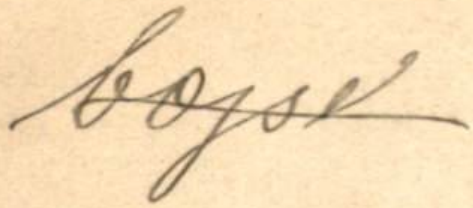

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* byxlomma

bøjselømma, ̀ - - ̀ an, ̀ - - ̀ or

byxficka;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxlomma
sb.

bòjselámpa, ⸗ – ⸗ an, ⸗ – ⸗ or,
⸗ – ⸗ orna f.

byxficka

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x byxlomma s.

bajselòma -or

byxficka

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxor
sb.

bòjsor, ̀ – – na

sɛ̀la (hängslen) tr. bòjsorna

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxor s.pl.

bòr̥sor, -na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bykor

bòjsor, ̀ - na.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytor;

bòjsor, – na s.

so fwrt en hune

fou bòjsorna op

am ènen, so

fetz en ud o

vyta.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxor;

bòjsor, - na;

hym har èya bòjsor

pu;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. byxor.

böjsor, - na s.

böjsor, - na. f.

ta hid mina

böjsor.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxor

bøjsor, bøjsorna M.f.68;

so hogde han fát i

bøjsorna pw. mi; M.f.68;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. byxor.

bòjsǫr, – na s.

bòjsǫr y.

romsamling i torsk.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxor.

bòjsor, – na s.

vi mut̲a gǫ̀u̯ i bor̲a

bòjsorna.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byter.

böjsor, - na s.

benämning på

somen i torsk.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxor

bòjsor, ̀ — na

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x byxselar s.pl.

bòi̯sa sɛ́la, m.

byxhängslen

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxselar

bòjsasèla (obest. pl.)

byxhängslen.

Av. simpl. sèla pl. ds.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. J. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxselar

bòjserskla pl. tänt.

byxhängslen;

Äv. simpl. skla, skla

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytselar
sb.

bögsesila pl.

bygghängslen

Jfr 2. sele .

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"bytselar s.pl.

bojsesilana (bast.pl.)

"bytkängslena"

3347: H

Nr 5315 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

P.Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byxesele

bòjsesɛ́le pl. -a, -ana

byxhängola.

1983 Ullstorp, Ingelst. hd.

N. B.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxtyg

bö²jsetöj, n., -ed, pl. =, -en,
byxtyg. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byeveck
s.

bòjsevék n.

(Även: ett károl på bòjsan)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bỳa-áne m byanda. byande

pr. bỳsáne

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båda
pron.

båa

bn hån toar den anra, å
di blo båa rena.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båda
v.

bùd/a, =

l. bàa =

säga till ngn om ett arbete e. d., som skall utföras

ha. du. vád o. bàad

M. f. oo

Spjutstorp

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både

bȯ̀d̲a l. bȯda

I förb bȯ̀d̲a (bȯda) - - - o,

både ock.

bȯ̀d̲a séks o. ɣú̲.

M. f. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både

bæde l. bæ

I sammanställningen bæde --- o, både -- och. (bæ --- o)

dḛ krùsa bæde sa̱lt o sɛ́nop. — bæ pæ gǿle̱ð o ɸ́vor ált;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de fingar bo-

både forts.

drìtzad o- sùad, de fingo
både dricka det och äta det
med sked.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bo

både

l. bada

I förb. bada - - - o, bå-
de och.

de-jiga-ja-ida, bada-
fár o-svím o-jás.
àla sàtor, ba-blàmor o-trè.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både

buda, bæda; äv. bæ, bæ;
i förb. bæda --- o både --
-- och; bæ tít o tét, både ~~tit~~
tiu och täu (M.f.66);
dí kan já jora bæda fór
o sían M.f. 58 (d: det spelar
ingen roll, om jag gör det nu eller
senare); buda mór o já (M.f.68)
de sa bæ ràbad o skràbad;
bæda hìta o dìta, både det ena och det
andra (M.f.61);

Tranås.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både

bæde ... o

både ... och

de hade bæde

krág*) o mér. De hade

både krog och mera där-

till. *) y. dial. form.

M. f. 73.

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads ha

Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både.

bu̯

de e bu vi̯san o

stǫ́vad.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bw ---- o både

l. bwden --- o ,

både -- och ;

bwden nót o dá,

både natt och dag;

de stòlen bwden

páŋana frwn o ànend

bw den èna o

den ánra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både

bòde ... o

både ... och

N. f. 79

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både

bo

bo (sällsynt);

bo den ène o den ánre (KB)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bå i förb. både

bå ... o 'både ... och'

bå nya i Danmark o

på Barnahólm.

M. f. 87

Nr 3817 Vallieberga Ingelstads hd

Hugo Areskoug, 1962

Vallieberga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både konj.

bùda

Sv. L. III :3:16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både

bw

I förb. bw --- o,
både ock, Är. bwda ---o.

bw. hästa o.

tjöra

m. g. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

min – fár han
hade – bæde –
krívr o – bruslap
o – vida linbójsor o –
kniplingskrága. M. f. 60.

både
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både

bo

nul ha de bèdorna bo

lògada o hàkada;

de bo grèda o mér, de mòta

ja pód

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både

bo

både

bo lenad a ruled

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både

bàda - - - o

både - - - ock

N. f. 94

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både

bo l. boda

I förb. bo ... o både

och

bo ‿ me ‿ én o ‿ tvá

både med en och två/

boda ‿ hìta o ‿ dita både

det här och det där

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både och

bo... o

bo_sá o_rág.x) Både vårsäd och råg.

M. f. 75 x) Genuint: [illegible]

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bade ... och
konj.

bada ... o

dar ‿ jtj ‿ pr̲e̲dzna bada ‿
z ‿ ȯ̲st o ‿ z ‿ tjý̲d.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både – och;

bo̯

bu̯ – o̯ konj:

bu i hø̯u̯nen o

i ásen;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både - och.

bu o

bu mèltza o ràna.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både ... och
konj.

båda ... o
tryckso.

båda hum o hán

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

både -- och
konj.

bæde nót o dá /
bæde sóndor o sýnt (söc-
kent). M. f. 94. / hon
bæde ád o drák. M. f. 94. /
bæde om fólk o krégz. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både - och.

bu - o.

han e bu snéfzara

o skrädara.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båge

Jfr t. ex. fönsterbåge.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båge

bu̇²we, m., -n, pl. bu̇²wa l. bu̇²wa̧,
-na, 1) båge. ry̧¹dzen star i bu̇²we
pa ø̧¹dzed sam di drar; 2) båge=
ram, infaunning. vi fi̇²ze ny̧²ja̧
bu̇²wa̧ te fy̧¹nstoren i fjø̧¹r.
--- sa sa̧²te de bu̇²wa am o sa vyff
ed ta̧²wlor.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båge

bu̲l/er, -en

den del av en not (vad), vari det rep fästes, med vilket (noten (vaden) drogs upp ur vattnet;

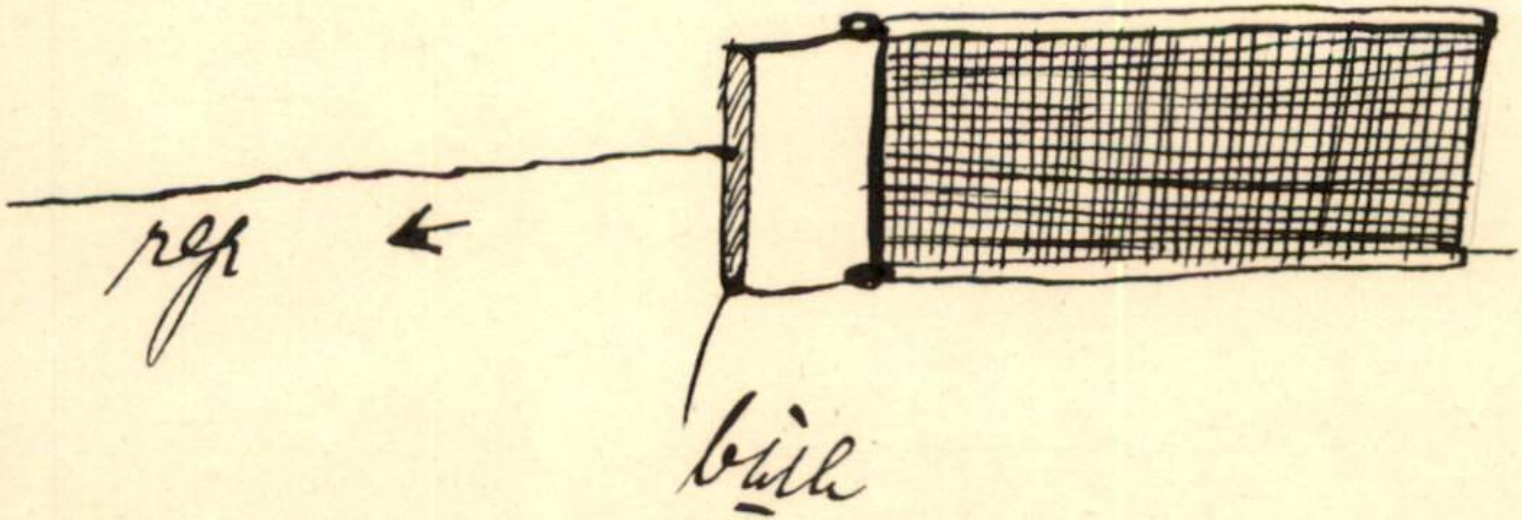

Nr 3817 Käsebergs Ingelstads
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båge

bàge m.

båge till sågklinga.

Rspos - ~~ord~~-form.

en bàge av sågt trä.

En båge av sågt trä.

M. f. 73.

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båge, s.

bùwa, -an, bùwa,
el. bàga

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågsåg
st.

bàgasáv n.

såg med bågformig ram för klingan.

Förra leden rspr.

M.f. 94. (genuint: × bùasáv)

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bågsåg

bu̲ìasá̲v, – 2 d s.

~~fogsvans~~. Obs.

ej detsamma! bu̲ìasá̲v är en såg
där klingan är infällt i båda ändarna
av en båge.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål.

bul, -ln s.

stomma i skjorta

eller tröja.

særtzabul.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bwl, - en, - bwlor, - na. s. bål s.

'ramen, det grova
trävirket på harven'

bwloma skwla vá aw sæjt træ

sæjt ?

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bil s.

gålar pl.

stomme i harv

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 55

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bålor

bùlor (obest. pl.)
M. f. 65.

de trästycken i en harv av äldre typ, vari harvpinnarna voro fästa.

bùlor kàlas dé for, som pìgana sád i

M. f. 65.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bålor s.

bùlor, – na s.
de trästycken, som
pinnarna fästes i
på en harv.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål
sb.

bal, -ad, =

eldsbål

(man tände förr bål kristihimmelfärdsafton).

M. f. 94. | dør. sýns. ja ìŋad. bál.

Nr 5008—Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Aroskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål

bòlorna best. pl.

tvärslåar i trähars, i vilka harvpinnarna sitta fästade.

M. J. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål.

bul, -ín s.

stomme i skjorta el.

tröja.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål s.

bol

bål

Antagl. i bet. huvuddel. mittparti av tröja. 1-s.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bûlan bf. sg. 1. bål
= bålparti i
klädesplagg.
äv.
se (tröj – o. västbål.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bål

bul, m., -en, pl. -a, -ana,
liten åkerlapp, liggande afsides
från den sammanhängande
åkern.

Ingelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bal, n., -ed, båled / pl. -en, lika, bål.

de tende bal, sa de skule kuna se, nar fijenden kom. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

2. bål
sb.

bàlor, ⸗ – na pl.

överrede i harv, i vilket harvpinnarna sitta fästade.

n. f. 94. | – – – jærnpíŋa, som va skrùada i bàlorna.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

2. bål
se.

bada bålorna o
pipana. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål

bul, -en

bålparti i skjorta l. kvinno-
linne.

búlen va. ísýd (isydd)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål.

bul, -en s.

stomme i skjorta el.

tröja.

særfzabul.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål.

bul, -'lu s.

stomme i skjorta el.
tröja.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål

bûlan (best. f.)

bålparti i klädesplagg

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. g. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål.

bul, -ln s.

stomme i skjorta

el. tröja.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål;

bul, -ín s.

stomme i skjorta

el. tröja.

M 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål

bul, -'en (J. O.)

l. ból, -'en

den del av en skjorta, särk tröja o. s. v., som täcker själva bålen;

bul (51-årig meddelerska);

syn. hörteból;

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bål

bul, -en M. f. 88
bålparti i ett klädesplagg (skjorta, tröja etc)

Nr 4337 · Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bål

bülor (obest. pl.) M. f. 61
de träslår i en pinnharv,
i vilka harvpinnarna sitta
fästade;
Jfr sv brakúlor ds;

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål, s.

bûlan, best.

(i t. ex. skjorta)

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tål, s.

tal

(~ att antända)

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål.

bul, -'lu s.

stomme i skjorta el.

tröja.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bål
sb.

búl̲en best. sg.

stomme (trästomme) i
pinnharv i vilken harv-
pinnarna äro fästa
man tzø̲r ena ti búl̲en
pa hàrven (så att harven
går långt nere i jorden)
Jfr harvbål, två- och fembåla-
harv

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bål

bålen best. sg. sk.

bålparti i klädesplagg

Jfr trojbål

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bål

bal (T.O.)

adj.

stor, kraftig

(använt om växande säd)

han ~ bal ~ fjärnan.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Borrby 1938

K. A.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bål
adj.

bal

stor, kraftigt utvecklad (om växande säd)

sæn va - bál.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*båla
sb.

bàla; pl. -òr
bål, eldsbål
är. ilbála

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålastuga

bå̲ulastu̲ia, f., pl.-Or, ryggåsstuga

-a- ? C/-84

Barsch. (Ola Kr.)

Sådana finnes icke på orten, men äro kända ifrån norra Skåne.

bå̲ulastu̲ia är en hyperdialektisk form; nordskånska och hallandska mål ha bå̲lastu̲ia.

Anm. av J. J-s.

№ 298.
HARJAGER
A. Malm 1919-21.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blåzza, a; ad, v. blunda.

Barsebäck (Schelin)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålgeting

bolj̲ɛ́ðiŋa[1] pl.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

[1] ð = ett ljud mellan ð och d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålgeting s.

buljędry, -en; -a, -na

dę va en fårled står buljędry

M f 75

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gålgeting s.

bul jǽdry, ˈ-en; ˈ-a, ˈ-na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålgeting
s.
bolyédin m.; pl. -´-a
(stor geting)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålgeting s.

bɑlɣɛ̱dɛŋ -a

bålgeting

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålgeting

bolgída pl.

större getingar

K. f. 96

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålgeting
sb.

bu̦lyɛ̦́diŋa pl.

större getingar

Jfr × visping

bu̦lyɛ̦́diŋa stitʒa yél en
hést elor en kár.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x våling

bùley, -hu s.
-à, -na;
stör, stake.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×båling

bùlıŋ; pl. ⸗-a m. sb.

gröove kåpp, påk

(ɔ: stóre en en vành

tʒep). M. f. 94.

Jfr ssningen ×bökebåling.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ båling

~~bàlsy~~ m. 1) fåck avhuggen gren.

bùlsy 2) fåck fapp i allm.

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bålingaharv
s.

bùlingahárva
harv med trästomme, i
vilken harpinnarna äro fäs-
tade

M. f. 00

Nr 4800, Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålstor

bålstór (L.)

mycket stor

~ en ~ gòbe.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bår;

bǭr, -ér s.
-ór, -na;

en rèḫti lóz bǫ́r
me lòza stàr̲tor,

3275 Bollerup, Ingelstads h
Nils Bengtsson 1937.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bård

bòrda, pl. -`or

de hade en bòrda po

fórkled;

numera bòrdor pl.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ båda

bårda, subst. f., best.-n, pl.-or, best.-orna, band af silke eller annat tyg, ofta mångfärgadt, hvilket prydde mans- och qvinnodräkten.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bǫrdáhat eller bårdhatt

bǭrdahàt, subst., m., best.-en, pl.-a best.-ana, Manshatt prydd med bǭrda d. v. s. ett färgadt silkeband kring kullen.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hårhatt

bondahatt

en filthatt med sammetsbård.

s. 27.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bård-tröja

bonda tröja

svart vadmals- eller i nyare tiden
klädeströja med kulörta tidenband
ss. båden; ingick i gammeldags kvinnlig
högtidsdräkt.

s. 32.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bås s.

baos, -ed. pl=, -en.

genus? 'bås, kreaturs bås'

№ 317.
Ingelstads hd.
E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bås

bås, -en (ej neutr.!)

kreatursbås

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bås

bas, -en

(kobås)

de-há-dom i-hár sín

bas.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bås
sb.

bas, -en

kobås

kóen 2 - básen o -
hésten 2 - spèltan
(talesätt). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bås

bas, -´en, -`or, -`orna

kon ha kálvad i -´en

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bås

bas, ´en, ˋa

(kobås)

vi ˌ ha ˌ fyra bàsa

Jfr kobås

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×båsa v.

baosa ej, baosa-, baosad-. v.

'båsa in = binda kreaturen på sina platsen i stallet.'

hólkören har baosad ej kréfyen

№ 317.
Ingelstads hd.
E. Bruhn 1927.

Tronås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båsa

bȧsa, =

sätta in kreatur i bås

de̯ bȧsa dom íŋ.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× båsa
vb.

bàsa, =

sätta in kreatur i bås

de bàsa kréjen.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Aresknäg 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* <u>båsa</u>

bàs|a, =, ̀-ad

sätta kreatur i bås

nú ẹ dẹ ̀-ada.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× båsa

forts.

bàzada (pret. part. obest. pl.)

dr. e. bàzada

M. f. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Aresborg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×båsa
vb.

bȧsa, =

sätta in kreatur i båsen

bąsa ‿ íŋ ds.

vr ‿ fą ‿ bąsa ‿ íŋ ‿ dòm /

bąsa ‿ íŋ kréɡzen

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

x båsa
vb.

Äv. bildligt: 'upprätthålla ordning bland bråkstakar'

han ‿ bàsar ‿ dóm ma ‿ dí (s: med cū tillhygge)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båsa undan.

bousa ützan v.

flytta undan.

ja fom bo̱u̱sa lid ützan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båt, s.

bad/, -en; -a, -ana

i bäden, i bädana

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

104.

båt

bàđa (obest. pl.)

dár hàlde de me stòra bàđa úde, där ute höllo de med stora båtar.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båt

bad, m., båden, pl. båda, -na, l. båda, -na, båt.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bod, -'en, -'a

båt
m.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Åreskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båt

bad, -en, -a, -ana

de drøe -en op i hawbórem
de drogo båten upp på havs-
stranden.
báden la ti ázkors (för
ankar);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båt.

bǫud, -'hn s.

-ą, - na.

bǫudana bleya

forspélda.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båt.

bo̱u̯d, -en s.

-a̰, -na.

dar har goud bo̱u̯da̰

te vàḻabàẖana.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäthatt

båda hatt

bätformig hatt

s. 35.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bändalèja, f. båtlega s.

-d-?, 9/-84

Barsebäckshamn

№ 298.

A. Malm 1919-21.

HARJAGER

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båtshake

båshägk, -'-en

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärk s.

bejg, ´-en; `-a, `-na

--- o so va dar en

lijden bejg ---

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäch.

bäfg, -ém s.

-ä, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

betz, -'en, -'a, -'ana.

m.

M. f. 75 m. fl.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

bäcks, -en, -a m.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

bäcke, -en, -a

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck
s.

bätj M. -a

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck;

betj, -'en s.

-'a, -na;

har e bètja melam

trànas o hár;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

betʒ, -´en, -`a, -`ana m.

y. bek;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck.

bäfz, -en s.

-a, -na.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck;

bäfg, -´en s.

-`a, - na;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

beitz, -en, -a, -ana

de ligzor i gelad ve-
beitzen. nu ha de fullad
beitzana yin, nu ha
de åter fyllt igen bäc-
Ö. Hol[illegible] [illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

betz, -en m.

M. f. 87

Nr 3317 Valleberga Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck.

baff, -'an s.

-ä, - na.

de holde alä ve

bäffan

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Bäck, s.

Betz

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck.

baff, -'an s.

-'a, - na.

heyor an ovor ouan

so heyor an ovor

báffan - ósa.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

beftg, -en

M. fl. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

betyg m.

n. f. 79.

Smedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

bertz, -en, -a, -ana sb. m.

y. berk etc.

dær ùde e jo bértzen.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bäckabråte

bètzzabráte n. s.

"skräp" vid kanten av en bäck (väl närmast sär, vass och dylika vattenväxter)

(:: zit, som lá ve kàntorna).

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bäckadrag.

bäckadråv n. s.

terrängremsa kring en bäck

M-f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bäckadrag

bètzadrą̃wed (best. n. sg.)

bäckfåra

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bäckdrag

bèʒadrȧv n. M. f. 66;

ängsremsa genomfluten av en bäck;

dar. e. lt. bèʒadrȧv (M. f. 66)

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckdrag.

bitzadrav, -ed s.

— , — en.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bekadràw eller bäckdrag

bekadràw, n., -ed, pl. lika-en, bäckdrag, bäck.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckahäst s.

bäʒa hästen bf.

myt. väsen, som troddes hålla till i vattendrag

Nr. 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckahäst

bètjgahästen (best. m. sg.)

(Vattenspöke i skepnad av en vit häst).
(han va fàrh o kama u mède me).

H. L. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Arnskog 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bächahäst.

bètzahést, -en s.
-a, -na.

bètzahésten hǫulde
se iblan ǫdz men
tværpúsafzæreyen
hǫulde se iblan
fóth

Nr. 3787. Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckahäst

bètzahést, -- en

mystiskt väsen i hästskepnad, som höll till i åar om bäckar;

ɔ: dær va tént pon, nær han sprænt om kvèlana;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bächahäst.

bäffahäst, - en s.
- a, - na.

o so va har
bäffahästa.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd
Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckahäst s.

bäljahästen
'bäckahästen'
(myt.)

3547:2

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckahäst.

bäckahäst, -en s.
-a, -na.

bäckahästen den
va vid.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckahäst

bètzahäst, ̀ - - ̀ en

vattenväsen i hästskepnad

̀ - - ̀ en han lo̱ folk rìa,

so de sto̱ hàrha, tè;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckahäst

bètzahést, ̀ – – ̀en m.

(folktrons väsen)

dá hade han vad for bètzahésten, då hade han råkat ut för (varit ute för) bäckahästen (M. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckahäst.

bèfzahést, -an s.

-a, -na.

bèfzahéstan han jeff

i bèfzana dar huna

hour mæna glifta

som hálst ria

pu an.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckahästen

bètgahästen

mystiskt väsen i form av en häst, som troddes uppehålla sig vid åar och bäckar.

de snàka altid om bètgahästen.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bäckdjävel
sb.

bäkadövoran

pejorativ beteckning för en
bäck: bäckdjävulen, den
lilla elända och obetydliga
bäcken.

N. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckdynga

bètʒadíŋa f.

gyttja på bottnen av bäckar;

Syn.: bètʒamøʒ, ˣbäck-mök. M. f. 84.

1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3800 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beffákora eller × bäck-korra

beffakòra, f., -n, pl. -kòror -na, pöl, genom hvilken en bäck rinner.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bäckmök

bèitzamégz n.

gyttja och orenlighet

i bäckar.

Syn.: bèitzadýrja f.

M. f. 84.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bäckarinnel

bæ̀ʃʃa-rryel m. rännil.

ʃlketyn (ʃ tant.) und rrya = rinna.

Nr 1~~12~~21. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[1] beffaskarn eller [2] beffaskarn, n., -ed, pl. fattas, trou, spöke, som bor i vattnet.

× bäckskarn

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

bäckvatten

sb.

dr. hade. bèfzaván tr. ärtor (s: att koka ärter i). M. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bädd

bédern (best. sg.)

de-koner-ṇte go-aw-

bédern (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bädd

bed, -en, -a;

vr. kala vara beda

ósa for rigda stigjom.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bädd

bad, -en

en-reglad bad

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bädd

bed, -en, -a

Äv. halmbädd som lägges under hästar och kreatur

lega v bed

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bädda

bèd̲a, =

bèd̲a orza, kré̲dzen, strö (halm, toroströ o.d.) under kreaturen (M.f. 68)

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bädda
ob.

bädda, =

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägare.

bägare, - kr s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägga. båda.

bägge pr.

de e bägga dölna

Sjöbo (Harsch.)
Kersten

№ 298.

A. Malm 1919-21. HARJAGER

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

bägge

bägge dèlor, båda de-
larna.

han há
bägge stèlen
(båda gårdarna)

M. f. 75.

M. f. 63.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

bègza

bègza dèla

dar. va. hòrsahár i

bègza èna (i båda ändarna)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

bègza

vr̃ - sìda - jò so - èna -
bègza, vi två sitta ju
så ensamma.
dor̃ - ẽ - flís i - bègza tva
bàkana.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bègge

bägge
prm.

bègge dèlor bådadera

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge
pron.

bäga

dær e bäga dèlorna
(båda slagen).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge.

bàdza

en blør tøst ator

bàdza dèla.

rèya ma bàdza klòkonna

Tillägg 1960 J. J-s.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

bègzer

bègzer dèla, ont o-

gót.

M. J. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Arnskorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge
pron.

bädje

hol i bädje ämna.

Nr 46 Onslunda Ingelstads h

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

2 bägge

bägge

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

de vila vel höga bägge
bägga (s: båda barnen ville
hantera lien). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Arskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

bèdja

de voro gàmla bèdja,
de voro båda gamla
på bèdja hål, på båda
hållen.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Ahnlund 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

bägge

de-l-små bägge två.
(båda två)

Hörup, Ingelstads h:d
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

bägge

bägge hársan

K. J. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

bägga l. bäga

bägga dela båda delar-

na, bådadera

M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge
prov.

bègze

bège, y.

N. f. 94 m. fl. / bège àjslana e slàdna / di va hàkada bège (om de båda kvarnstenarna) –

N. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

bège l. bèdza

bège x) dela båda delarna

x) Eller bèdza

M. f. 75
Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

bàdza

pa bàdza plàsorna;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

bägge

bägge brórana

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

M. f. 58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge
pron.

bège

(y-form; meddelaren hade i andra fall ofta affrikata, dz)

pa-bège ler på bägge sätten

M. f. oo

Spjutstorp

Nr 4800, Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäggedera

bäga dèra

Repr. Lån! J. J-s.

n. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bǎla

bǣla v. I. 1) råma

2) gråta.

pr. bǣlja
bǣla
brǣla.
brǣgza

Orslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bèle, - en s.

-a, - na.

fröskida t. ex. hos

ärter.

èrtabèle.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bäle

bäle, m., -n, pl. -la, -na, byting, vasker, epitet på en pojke.

va sijor du, din bäle, du e änte sa gämal samja.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

bål[1], m., bålen, pl. båla[2], -naf, bälg

skida på ärter.

ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

bäl, m., bälen[1], pl. bäla[2], -na, bälg

// smidesbälg, 2/ buk, mage.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälg;

bel, -'en s.

mage (skämtsamt)

ja här so únt

i bélen;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bel bel

artabel

-bela

bälg

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälg.

bäl, -en s.
skämtsam benäm-
ning för mage.
ja har fond so
unt i bälan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälg, s.

bal, bálun; bàla/, -na

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälg.

bal, -en s.

skämtsam benämning på mage.

ja har ont i balan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälg

bèla obest. pl.

ärtbalja

dar ‿ va ‿ mòza bèla

i ‿ sén

Jfr ×ärtbälg ds.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälg
sb.

bélen bf. sg.; bèlana bf. pl.
balja på ärtväxter.

dá sprák bèlana /
dá sprák. ja ósa
bélen. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål

s.

bål, -ån

(i smedja)

M. f. 84.

Jfr sgn smébål

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälg

balg, -en

(i smedja)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälg.

bal, -ån s.

skämtsam benämn.

för mage;

de fou ont i bälen

nor de språya

dam.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälg

bälp, -ana pl.

Se *hämmebälg

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälga v.

bälja, = '-ad

dricka häftigt

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälga

bela i si M. f. 58

bälga i sig, dricka häftigt;

de e ræled, va du belar i di, det är otäckt, vad du dricker omåttligt och häftigt M. f. 58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälga
vb.

bèla, =

dricka häftigt och omåttligt;

vanligt i förb. bela ˌí ˌsɛ

l. bèla í ˌsɛ (vid större af-

tertryck)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bǣlja v. I.

2) gråta

x bälga

1) råma.

fr. bǣla

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälga de

bela i n

dricka mycket
och glupskt

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälga

bela ˘ í ˘ ZL
dricka häftigt i stora klunkar

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bälga

bälga, =, -ad

refl. ~ i sl. dricka häftigt och omåttligt.

— kalven bälar i sl. so med han får.

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälga.

bila, -ar, -a pl,
-a, -ad v.

han balar i sé.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bälga
vb.

bela ‿ í ‿ se

dricka häftigt och mycket

de ‿ va ‿ en ‿ fàrh

huv ‿ ván du ‿ belar ‿

í ‿ dr, pag!

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälga i sig v.

bę̃la ‿ í ‿ si

dricka häftigt och mkt

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälga i sig

bæ̱la v. I. endast i uttr. bæ̱la-í-se = äta mkt

pr. bæ̱lga.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälga i sig.

bala i se v.

dricha mychet.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bälga i sig

bælja v. I endast i uttr. bælja-í-si = äta mkt.

Jfr. bæla.

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälga i sig.

bala í sɛ. v.

dricka mycket.

du sɛ̃dor o balar

so mi̱ad vóṯ i dɛ.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bälge
sb.

bäle m.

pojkvasker, pojkpoling

Kvinna född 1883.

Nr 2725 Ö Hoby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälge s.

bèl/e, -en; -a, -na

spoling, pojkvasker

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bälge
sb.

bàla m.

pojkvasker.

Jfr ssy pàgabála ds.

din - bàla! din

M. f. 75. pojkvasker!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bälge

bèla m. M. f. 58
K. f. 84

pojkvasker, snorgärs, pojkspoling;

vitu ṇ̀ta hut, den bèla!

de va en forváwen (tilltagsen)

bèla (K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads h d

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bãlge

bèl̲e, -ˋen, -ˋa, -ˋana

parvel,

e̯n l̲iden bèl̲e;

oftast med ringaktning: lymmel,

slyngel

d̲en bèl̲e! vil̲ - d̲u̲ vida

hút!

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bälget

bälleda . pl.
= uppspända

s. 203

Nr 6196. Valleberga. Ingelstads hd
M. Hörlén 1914. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bælfǽrja I

bälgfärga ?

dær lidjar hym o bælfǽrjar, dæn sǽl-
ja sǽen.

föda grisar i mängd ?

Nr 1~~121~~21. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälghund

belhöz, m., -en, pl. -a, -ana,
eg. bälghund (skällsord).

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.7.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bälghävan.

bel̲hø̲van
skämtsam benämning
på magen.
hardu ente foud
bel̲hø̲van fol̲.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bælhs̱va f. mage. + bålghöva

grovt ord.

ha̱ bælhs̱van foḻ = vara mätt.

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211 Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälgig

bälled l. -or, m. och f., pl. -a, bukig, som har utspänd mage. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bälgis

a.

bèlad

bukig, tjock, uppsvälld

(om människor och djur)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bälgknuta

bälgknúda, - an s.

en knut, som inte

kan lösas.

du sko ju ha

bälgknúda.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälgsjukan.

belgúgan

magsjukdom.

ja hade en fábror i vården ja har dena hårnade belgúgan så han han hade forlåt se.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bälg skrämpan

bälg skrämpan

benämning på magen.

ja har ont i.

bälgskrämpan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälgtrampare

bältrampare

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bälgtryna
s.

belltryna

skämts. för gris.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bälg ulk;

bel vilk, – en s.

skällsord till en

pojke.

säjen en bel vilk;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bälgulk

belvilk, - en s.

-a, - na.

liten pojke.

du e en rakti

belvilk.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bålg-ulk

belúlk m. fällsord.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bälgulk

belúlk

parvel, byting (skämtsamt)

ak d̥n lìl̥a ~́!;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bälgulk

bälgulk, -en s.

pys.

din lilla bälgulk.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bälgunge s.

belóze -a

parvel

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bělvante, m., -n, pl. -vanta, -na, bälgvante.

bälgvante

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× båling

bḗlin, -en, pl. -a, -ana,

afhuggen gren af medelstorlek.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bälja

bęlja; bęljar, bęlja, bęljad
part. endast i n. bęljad, im-
perat. bęlja; bräka, om får.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98.
№ 305.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bèlja gråta. × bålja

b-í-se = (rödga sig att) dricka.

hy. s. balgen - slås (~~uppfinnsig~~ bete sig illa. Dr. I. Petersson) ?

Nr 1~~12~~21. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälgvante

s.

belvánta (obest. pl.)

stora, kraftiga vantar med

"finger" blott för tummen

K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bäling
sb.

bàlɪŋ

avhuggen trädgren

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäling

bàlig, pl. ̀ – a;
avhuggen trädgren.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. A. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bäling
sb.

bèlıŋ

stor trädgren

M. f. 60.

Sbr bæ̀lɛŋ i Vemmenhögs hd. 1–s.

vr̃ ‿ ha̰ ‿ ta̰d ‿ nér en ‿ stór bèlıŋ.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bälja
vb.

bèlja, =

Pres. sg. -ar

bräka (om får)

dí fáred, som bèlgar, de fár nud, men de som tíor, de far ṇte nud. Ordspr.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bålja

bèlja, =

råma (om kreatur)

hum står. dør o. bèlgar,
kålen.

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

y bälja

belja

bräka, om får.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bälja.

v.

bèlja, -ar, -a pl,

-a, -ad v.

bräka.

de four nùgad

de fóurad som

bèljar.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bälja

bèlja, = , -ad

bräka (om får)

fa̱red sta̱r o -ar;

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälja.

bàlja̰, -ar̰, -a̰ pl.

-a̰, -a̰d.

bräka (om får)

fǫ́ụrad bàljar̰.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälja.

bèlja, -ar, -a pl,
-a, -ad v.
bräka (om får).
de fø̱u̥rad dar bèljar
de fø̱u̥r.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X bälja.

bälja, -an, -a pl.
-a, -ad.

bäka (om får).

found bälja
no de e öjltad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälja. v.

bälja, -ar, -a pl.
-a, -ad.

bräka om får.

de fõurad dar bäljar
de fœur lid

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälja.

bèlja, -ar, -a pl.

-a, -ad.

bräka om får.

fóurad (d)e

bèljar.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälja.

bèl̲ja, -ar, -a pl,
-a, -ad v.

bräka.

de fø̲u̯rad dar bèl̲jar
de fø̲u̯r, men de dar
t̲i̲or stél̲a føur ente
mid.

Nr. 3634. Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälte

bälte, -et, -

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälte s.

hälfte, -ed; = , -en

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bämsig.
adj:

bämsed
bukig, med stor buk
hum. e. so. bämsed

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bämsig
adj.
M. f. 66;

bämsad
storbukig, stormagad;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads h d
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bämsig
adj.

bèmsed
bukig (om t. ex. nötkreatur o. hästar)

hum - fo̱lar sn̲a̲rt, for-hum - e so - bèmsed (om ett sto, som snart skall föla)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bämsad

bukig

(bl. a. om kreatur).

N. f. 94.

× bämsig adj.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bänd

ben i ullr.

lula i bén:

löpa om hundar;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bänd
sb.

ben

I uttr. lula i bén, löpa, vara brunstig (om hundar). de lula i bén, de sàmlas i stòra ~~flòka~~ bònka iblán.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bänd

ben i förb.

lua i blin.

löpa om hundar.

hùzana lua

i blin;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bänd

ben

I uttr. lua ‿ i ‿ bén
springa i rad efter var-
andra (om hundar)
hòrja kan ‿ ja ‿ lua ‿ i ‿
bén

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bänd.

ben

lùa el. rèna i bén
(om hundar, som
löpa.).

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bända

bänsa, – de, – t
vara stolt, högmodig
han går o bänor

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bända v.

bàn̲/a, -or, bànda, bant

ja_bànda_so gót̲_ja
kàn̲a for_o_fa_brè̲-
dan lø̲'s

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bända

v.

pret.
bända

pres. sg. bánor

itr. sitta i spänt läge
(t. ex. om bräder i en vägg)

brádorna tr. vágzan

de bända

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bända

pret.
bände

han bände, se
fram
möjligen: han trängde sig
fram

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bände s.

bene n.

band, liga

tatrabene : tattarliga

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bände

bäne, -ed s.

band., liga-

tjiva bäne.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bängel s.

bängel, -en

envis o. besvärlig person

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk s.

bæŋtʒ, ´-en; `-a, `-na

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk
sb.

baŋtʒ, ´-en; ˋ-a

(Jfr bibänk)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk.

bæyfz, -'hn s.

-'ą, -na.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk

bantyg, -en.

ja - måte på hålad
i bantygen, jag
måste huvudstupa
lägga mig i bänken.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk;

bæyfz, -´ hn s.

-`a, - na;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk.

bæyfz, -'hn s.

-'ą, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäule s.

bants 2 -a

bänk

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk
s.

bäntj'

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk

bänk, -en

M. f. 84;

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk
sb.

bæŋtʒ, ˊen; ˋa, ˋana

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk s.

bänkj = bægtj

s. 203

Nr 6196. Valleberga. Ingelstads hd
M. Hörlén 1914. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk.

bæŋtʒ el. bæŋtʒ.ʒ.

-ʌn s.

-ä, - na.

ja har gœud for bæŋtʒä: jag måste hålla mig i bänkar-na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk;

bæyfz, -´ en s.

-`a, - na;

hym lǿu i bǽyfzen;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk.

bayfg, -'en s.

-'ą, - na.

bayfg (40).

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk;

bæyfz, -' en s.

-' a, - na;

han sédor pu

báyfzen;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk

bæytz, -en, -a, -ana;

pa rígdzen i bæytzen.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk, s.

bäŋtʒen, best.

bäŋtʒa, ob. pl.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lång

lant, n.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk.

bæyfz, -'en s.

-'a, - na.

de lédzor uza

bæyfzen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk.

bæyfz, -'en s.

-ä, -na.

ja kuna gou ud o

sätä me pu

bæyfzen.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk

bæzk; -a

bæzk

Nyare uttal; det genuina torde vara
× bæzfz el. bæzfz. J-s.

K. f. 71

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tosterup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänkdrätt

bänkfadrät m.

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bänkdrätt

bäntzadrät

vävt överdrag till träbänk

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänkdrätt s.

bäyjtgadrät, -en;
-or, -na
vävt bänktäcke

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

K f 85

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänkfädrel eller bänkrätt

bänkfadrel, m., -n, pl. -or, -orna, långt smalt täcke att lägga öfver en bänk.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bänkdrätt

bæŋtzadrét, ̀ – – ̀en;

l. bæŋkadrét

vävt överdrag till bänk (kunde vara 70 cm breu och 9 alnar långt)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bänkadrätt

bæ̃ŋʒadrét, ̀--́-en, ̀--́-or;
vävt överdrag till bänkar.
stolar etc.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bänkdrätt

bæ̀ŋtzadrét, ̀--́en, ̀--́or;
äv. bæ̀ŋtzadrét etc.

bänkkläde, vävda kläden,
som lades å bänkarna;

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bänkdrätt

s.

bàŋtʒadrétor (obest. pl.)

ett slags vårt bänktäcke

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänkadrätt

bàŋtʒadrét; pl. ̀ – – ̀ or.

värt överdrag att läg-

ga på bänk.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

x bänledrätt s.

bäyssadrét

bänktäcke

№ 312.

Smedstorp

INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

×bänkdrätt s.

bœ̄ŋʃʂadrœ̄t

banktäcke

de lǣ̄ŋe bœ̄ŋʃʂadrœ̄ten

Ingelstorp

№ 312.

INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk(a)fjel.

bäyjjafjel, - en s.

- a, - na.

en bräda, som man
satte på kakelugns-
bänkens yttersida för
att inte sängkläder-
na skulle falla ner.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bänkapräst;

bäyttaprást, – en s.

– or, – na;

öknamn på läsare-

präst;

de vá en bäyttaprást.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänkapräst.

bèyfzapräst, – en s. läsarepräst.

bèyfzaprästorna

prǽfza ùdam kál.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänkapräst.

bänkapräst, - en s.
- or, - na.
läsarepräst.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bänkapräst

bäntzapräst m.

frikyrkopräst

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänkapräst.

bäyttapräst, – en s.

bäsarepräst.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänkapräst.

bänkaprést, - en s.

läsarepräst.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bänkpös s.

bäntgapös

bänktäcke, sängtäcke

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänkpös
sb.

bàŋtʒapǿs n.

vävt överdrag av ylle att lägga på en bänk

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bãnkapõs

bæ̃ŋtʒapø̱z (neutr. ?)

vãvt överdrag till bãnkar, stolar etc.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bänkapös

bæŋfgapǿs, -ad, pl. =, -an

bänktäcke.

Nr 4408 Porrby, Ingelstads h.
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bänkpös s. u.

bänkapöset

("en täcke på en säng-
ställe som kallas bänken")

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bänkpös

bàŋtʒapø̱s n. s.

täcke att lägga på trä-
bänk

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänkpös

bàŋtʒapǿs n. l. sb. bàŋka ~

litet täcke, som bredes på en bänk

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänktäcke

bänktäcke n. s.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänkavälling.

bæyfzaváley, – en s.
ordet är ovanligt.
dåligt kosthåll.
vattenvälling.
de sa bæyfza-
váley o tòltabläney.
(Sven Larsson 80 år)

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk(a)välling.

bäyffgavåley, - en s.

välling av mahester

enl. Elna Andersson.

Ordet är ovanligt.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bãnn

ben

i uttr. i bén

hózen luor i bén

hunden är lopsk, brunstig

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bar, -ed, =, -en. bär

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bär

bǿr, ˈad; = , ˈan sb.

rǿa bǿr

dǿr e - ja - svarta - bǿr

ja - tjørnebóska (slån-
buskar). K. X. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bär

bär, pl. = n.

små, röna bär.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bär s.

bär, -ad; = , -en

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bår

bår n.; pl. =;

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bär

bær, -ed, =, -en sb.

hestana ha vad so mæna-

óm o bæded dé bæren

áw (ivriga att bita av de

bären). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bær, -'ad, = ,'-an; bär / sb.

rø̀a bær, rõda bär;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

bãra

bæ̀ra, bar, bòred vb.

Pres. sg. bær

hum - hada - bòred po-
hùgdóm 2 - flèra ár. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) bära

nɪ ska ṇ̀ta ga vb.
o bǫra pá ẹ̃n. Ni
skall inte kommafkit med
presenter till mig. K. f. 85.
ja ha bored íŋ ed.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära v.

bär/a, bär, bar, bö:re
l. bö:re, bö:red l. bö:red

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bãra;

bȯ̱ra, bȯ̱r, bȧ̱r,

bȯ̱re pl., bȯ̱red;

kalva;

kȧ̱en bȧ̱r;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bära,

bära, bar, bar,

bora pl., bord,

kalva,

kon har bord,

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bära

bära, bar

pres. sg. bär;

" pl. —;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bära

bæra

kalva

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära;

bæ̱ra, bæ̱r, bæ̱ra pl,

bæ̱r, bo̱ra pl,

bo̱rad

ja har bo̱rad mi̱an

sæ̱;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära.

bæ̀ra, bæ̱r, bæ̀ra,

bæ̱r, bǫ̀ra pl.

bǫ̀rad v.

vi bǫ̱ra en pu

en ligbǫ́r.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära.

bæ̀ra, bæ̱r, bæ̀ra pl.

bæ̱r, bǫ̀ra pl. bǫ̀ra ed.

de bora ed ṵ́d

o hùṭa ed i

báben.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bāra

bàra bar

supinum, se bāra 2.

Pres. sg. bar; pl. bòra

K. f. 68.

" pl. = ;

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bära

bòrad

kalva

hum. hå. bòrad

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bǣra; bær, —; bar bǣre; bǣra

bǣren, bǣred

bāra

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bãra

bæ̀ra, bar, bòred

dǽr ha̰ ja̰ bòred

mòrza spàna milk.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära
forts.

Pret. pl. bòrn

(de̜ stòln mìnd)

de̜ bòrn om nòtorna,
de baro iväg tjurgods
om nätterna.

M. A. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära

bära

kalva

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bãra

bàra, bar, bòred

pl. bòra l. bòred;

pres. sg. bar; l. bòra

" pl =;

bar!

bàren!

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära 1)

bàra , bar , bò̰red

Pres. sg. bar.

" pl. = .

de ha̰ n̥te bò̰red si
(lämpat sig).

1) Man född 1890
(Lantbr. Bernhard Lundh).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

bãra vb

bǣra bar bǣred

bǣre

bǣren bãra

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bära

bàra, bar vb.

Pres. sg. bær;

" pl. = ;

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

bära
vb.

Pret. pl. Sup.
bǫ̀re bǫ̀red
M. f. 94.

han bàra bar díd (): stal till sitt eget hushåll; om en kvinna, som ansågs otillräknelig). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båta
v.

sup. båted s. 9.

Nu har ja(g) båted vann

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära

bæra , bar

bòra x)

de, bòra, den

x) M. f. 76. did (M. f. 76).

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Cåra

Sup.
Còred
M. f. 94

Smedstorp

Nr 5008 Ingelstads hd

1951

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bära
vb.

Refl.

bàra ‿ sz, bár ‿ sz

Pres. sg. bár ‿ sz

lämpa sig / han tar jälp
av víken de bár ‿ sz (av den som
det bäst lämpar sig att ta hjälp av), n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelst[illegible]s hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

bära
vb.

unvál han ha
bored héum, dóm.
M. f. 94. / han ád, nar
de bár, si (når det
passade). M. f. 94. /
de bòred (hòet) óse lòza
strèkor, de bored på
rígczen
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4)

bära

vb.

dén (s: mjölkkannan) bore-
dràzana úd om mòrnana.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2,

bära ob

bæra sr

passa

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära

hár der bár se v. forts.
var det (än) lämpade sig

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära
v. forts.

Sup.
bòred

den ha ṇte bòred sz
det har inte lämpat sig,
det har inte varit något lämp-
ligt tillfälle till det

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bǎra, v.

bàra, bar, bòred

bar, pres. bòren, pret. ptc.

bar, imper.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära, d.

	pres.	pret.
sg.	bær	bar
pl.	bæra	bora
	bæran	boran
	bæra	bora

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära.

bæ̀ra̰, bæ̱r, bæ̀ra̰ pl.

baṟ, bòra̰ pl.

bòrád. de bo̱ra

na ihúv̱ i stàha̰.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bãra.

bæ̀ra̰, bæ̱r,

bæ̀ra̰ pl. bæ̱r,

bǫ̀rá pl. bǫ̀rád.

halva.

hǫ́ɛn sha bæ̀ra̰.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära.

bæ̀ra, bæ̱r, bæ̀ra pl.

bæ̱r, bò̱rh pl. bò̱rhd.

de bò̱rh ad pu

en bø̱r.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära.

bæ̀ra, bæ̱r, bæ̀ra pl,
bæ̱r, bǫ̀re pl. bǫ̀red.

halva.

hæm e fæ̱ri o
bæ̀ra.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära.

bæ̀ra̰, bæ̱r, bæ̀ra̰ pl.

bæ̱r, bò̱ra̰ pl., bò̱ra̰d.

di bo̱ra sètzana

i̱ pu rigdzen.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bãra.

bạ̀ra v.

halva.

hạ́ɑn sha bạ̀rạ.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båda sig åt

pret. bar si åd

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bärande, s.

bæ̱rana, -ad s.
födslodelar hos
ko.
bæ̱ranad výsor.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bärande

bäraned bf. sg. sb.

de yttre födslodelarna hos ko,

so o. stundom äv. hos sto.

Betr. det sistn. jfr ×fålande

M. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bärande

bæranh, - hd s.

födstodelar hos

ko.

bæranhd vysor.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bärande

bàrane n. vulva hos enko

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bärane.

bæ̀rane, - ed s.
födslodelar hos
ko.

bæ̀ranad výsor.
so hym hàḷvar
smárt

Nr 3787 - Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bärane

bàranad (best. form sg.)

födslodelar hos ko

d: där kálven kómer

ýtom

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärbuske

bærbóska (obest. pl.)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärbuske

bärabåska pl. sb.
(odlade bärbuskar, t. ex.
krusbärs-, vinbärs- och
hallonbuskar). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× "bärbör"

s.

bärebör

bårbår, på vilken tyngre stenar båras bort från åkern.

Jfr × stenbör och simpl. × "bör"

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärbör
sb.

bærabør

bår att bära t. ex.
hö på.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bänga

bärja sv. =
ge sig tin tåls

en får bärja sv, man
får ge sig tin tåls.

K.
H. g. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Kungl. Biblioteket 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bärga

bèrja, =

(bärga nödlidande till sjös, skeppsbrutna).

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärga

bàrja sc

hålla sig i styr;

so kanen hulm ṅ̀ten

bàrja sc.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärga sig

bàrja se v. refl. I. styra sig, hålla sig i sinnet.

A) bàrja de!

B) bàrjan e dø (bàrjan = en gammal gamma i Onsl)

[A) ja, men bàrja-kárnan lǿvor.]

bàrja-kárnan = bàrjans dåtter (var lam i ena handen of att hon stulit.)

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bãrga

bàr̲j̲a ; = ; ~ ad

refl. ~ s̲i̲ , ge sig till tåls ;

barja à̲lahóm̲or , ta upp

ålhåmmor ur havet.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bãrga ob

bãrja

bãrga

bãrja ɪŋ lid sæ

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärga

bàrja, sì, =

bärga sig, ge sig tiu tåls

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärga

bärja, =

Refl. bärja sc, bärga sig, ge sig till tåls.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärga sig

bjèra ˏ si, =

förtjäna sitt uppehälle, ta sig fram

han ˏva ˏ dòkti ti ˏ o ˏ bjèra ˏ si.

M. J. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärga sig.

bjèra se v.
vara ute på arbete.
e ni ùdh o bjèrhn
ar.
skun i ùd o bjèra
ar.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärgning

bärning

i bet. försörjning.

Kort å tärning e en oviss bärning

ordspr.

Nr 46 Onslunda Ingelstads h.

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x. bärgse

bjerse, lika i alla genera
och i pl., arbetsam, trägen.

ja ha altid vared bjerse.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bärling
s.

bäling

trädgren

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bärliner

bærlínor pl.

enl. uppgift horisontalställda
bjälkar längs väggarna i ett
hus, en lada etc.

dær vą stòra tre lozs od,
som dę kala bærlínor, ìŋa
i làŋorna.

Nr 3600 Barrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärmas.

bärma, -an

bottensats i svagdricka

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bârma
sb.

bàrma f.

bottensats på svagdricka

K. f. 85.

Jfr × barma

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bärma

sb.

bàrm/a, ~ an f.

bottensats på svagdricka

Hr + går

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bärma;

bärma, – an. s.

bottensats i

svag dricka;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bärma
sb.

bàrm/a, -an f.
grumlig bottensats på
svagdricka
(Trol. äv. × bàrma).

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bärma

bæ̀rm|a, -an f. (K.f.84)

bottensats (drägg) på svag-
dricka och öl;

bæ̀rman lą-pa. bónen;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bärma;

bärma, - an s.

bottensats i svag-

dricka;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 bärma

bàrma, – an s.
bottensats i
svagdricka.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bärma

bärma, -an s.

det som blir på bot-
nen av magdricka.
dan bytt bärma
pu bönan.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bärma
s.

1 bärma

drägg

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{bàrma, -an ˣbãrma sb.
{bàrma f.

bottensats (jäst) på svag-
dricka.
Jfr ˣgär, /... bàrma
M. f 94. elor jár.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bärma

sb.

bärmpa, -an

jäst på svagdricka; användes även vid bakning.

Jfr × bärma.

so sata du bärma tí.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bæ²rna, -n. s.

× bärna s.

'dräg' [bottensats vid bryggning]

№ 317.
Ingelstads hd.
E. Bruhn 1927.

Transcr. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärma.

bàrma, - an s.

bott ens abs i svag-

dricka.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärma.

bärma, - an s.

el. bärma.

bollensats i svag-

dricka.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bärplockesa

bæraplökesor pl. sb.

bärplockerskor

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

best

bäst
adj.

den bésta m. sg.
den bésta f. sg.
de bésta n. sg.

de bésta pl.

de e mer de bésta dær é.
Det tillhör den bästa jorden, som finns där.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

bäst
adj.

jinast på våren,
nar de va den bästa
sålen (s: ladestygräckorna
ut till blekning). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bast

2. bäst
adv.

kan de bära hola-
dom ögan, so begå-
de dom bäst. (klara
de sig bäst). m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäst

best

der e. bést dm. bør

i rigden, det är bäst

du stannar i sången.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäst

best
(superl.)

de-va-bést màrten kom-
áw gáren;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäst

bast

bra bärta, men
huma bast.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäst

best

de bésta det bästa.

dí àrzka han fàrled pa, fordí va de bésta han-hàde, det tyckte han var förfärligt ledamt, ty det var det bästa han hade.

M. p. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

best trycksv. bäst konj.

dǽr fa folk gá, best

di vìla (så mycket de vill).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bàṯiŋ, pl. ̀--a; × bätting sb. ungstut (oxe som kastrerats redan som kalv).

I andra skånska mål: bàṯiŋ el. bàṯiŋ

M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Arnekrans 1942.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bätting

bèitɯ, ̀ - - en, ̀ - - a

kastrerad ungtjur, yngre oxe;

syn. * batting.

... bèitɯ, sɯ han va̰ hd

vyst ("växt").

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättras

bètras, =

bli bättre till hälsan

sín bètras káten yén

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Löderup Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättra sig

bättra, se, = v.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

bétor

da vora (vore) mìad bétor
han bǿ (blev) hùma
(hem ma); ta flér (ju flera)
dẹ kona slạ i jál, ta (desto)
bétor ẹ́ d (är det)

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

komp.

bátor

"min star bator en ànorsas ..."

309 : 2

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

béto̱r

de̱ ha̱ béto̱r óm̱ uḏ, de̱ ha det bättre ställt ekonomiskt.

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bétor (oböj(.) bättre
adj., adv.

hum. mòlka bétor,
nar. hum. kom. ud.
pa. bèda. M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

bätor, best

bättre, bäst.

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre
adj.

bétor oböjl.

da blẽ vel ld̃ bétor sín.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

adj. o. adv.

bätter (komp. till god)

Bätter sent än aldri.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

bätor (oböjl.)

bätor o. sämor.

Bättre och sämre.

n. y. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

bétor

(best. former saknas)

èla kone ja vad lid bétor kar; M. f. 68

de rímor bétor, det ger bättre effekt vid arbetet (M. f. 61);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre.

bäton

de e mild bäton.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

bétor

oböjl.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bétor (oböjl.)

bättre
adj; adv.

da - fra - bétor

betált.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

adv.

bétor

de fòra bétor pa-

doras kór.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bättre
adj.

bétor

dìna (denna hacka) va-ja-
bétor. K. f. 85

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bättre
adv.

bétor

ɪfjǫ́r kone - ja - bétor
(ɔ: skȍta mina sysslor).
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre;

bátor

han har bǫ́d

bátor;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

bétor

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

bätor

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bõ;

bø̱, -r, ba̱, bø̱ð;

beðja;

ja ska àḇri, bǿ̱

nam am nú̱ð;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böckare

bígkara m.

tunnbindare

yngre form; det genuina torde vara × bígfyare.

M. f. 75

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Ullstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böckare

býtzara m.; pl. =;

tumbindare;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

böckare.

bigtzarh, - hn 1.

tunnbindare.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böckare

bötzare m.

tunnbindare

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bykare, m., -n, pl. lika, bykarna; böckare, tunnbindare.

× böckare

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böckare;

bujtzarja, – en s.

–, – na;

tunnbindare;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x böckare;

bygtzark, – en s.

–, – na;

tunnbindare;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böckare

bígtzare m. ; pl. = ;

tunnbindare

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* böckare

bíttzare, pl. =
tunnbindare

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

x bõekare s.

bigtgare -a

bõekare

Smedstorp

№ 312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böckare
sb.

bygtgare m.; pl. =
l. bygkare etc.

tunnbindare
M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x böckare.

bijtjarla, – en s.

tunnbindare.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böchare.

bijffzare, – en s.

tunnbindare.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böckare.

bygfzar/h, -hn s.

— , — na;

tunnbindare.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böckare
sb.

bígtzare ; pl. = m.

tunnbindare

mårten - bígtzare

Mårten Tunnbindare

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x böckaremäster

bígtzaremástor m.

tunnbindaremästare

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* böde

bø̱ɛ̀ l. bø̱ja l. bø̱ja

i uttr. va ɪ̃ bø̱ɛ̀ etc. ha fått erbjudande om ngt.

huem va̱ ɪ bø̱ja, men huem vi̱lɛ n̥tɛ̀ hon hade fått frieriaubud, men hon ville inte;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bõdkare

búkare; -- en;

tunnbindare

já tzenor nók -- ens

tòsor!

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böja

Pret.
böjde

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3.

böja

böja, böjde, böjt v.

de böjde s2

M. 7. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954,

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böja

böjde, böjde, böjt

Pres. sg. -or

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd

Hugo Ares Koug. 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõja

bòja, bòjda, bojt vb.

Pres. sg. -or

de bòjda an ènatjsáp.

M-Y-94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böja v.

bö:j/a, -or, -de, -t

Mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böja, v.

böja, -de, -t

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böja

böjja, böjda, bögt

pres. sg. -or

" pl. =

brädebidana böja, sz

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bøjd

bøjd

ga - bøjd gå bøjd

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böjd
a.

bójdor

en bójdor knæv

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böjlig

böjlat ob. n. sg. adj.

n. sf 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bök
s.

bödj, -en
bok. fagus
(= bøgz) 1-s.

46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bǫ̱dz, m. bǫ̱¹dzen, pl. bǫ̱¹dzor, -na, bok, bokträd. J.

+ bók

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bök.

bǫ̱dz, -'en s.

bǫ́dzor, -na.

Fagus.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bök;

bøgz, -ln s.

-ór, - na;

Fagus;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x böle s.

bøgz -'or

bole (trädet)

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bøgz, ¹-en, ¹-or m. ×bök sb.

bok (fagus)

M. f. 04

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x böh.

bǿdz, -´hn s.

bǿdzor, - na.

Fagus.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bφ ϕ3

× bók

bok, fagus.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bök
sb.

bøgz; pl. ⸗ or Trol. mark.

bok(träd) (Fagus).

(Vanl. bøgzetrè n.)

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bök.

bøj, -ln s.

bøjor, -na.

Fagus.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bök.

bǿdz, -'hn s.

bǿdzor, -na.

Fagus.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bök;

bøqz, – en s.

– or, – na;

trädet bok;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böka
v.

bödja

böla, om kor.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x böka
vb.

bø̱dza, =

råma (högljutt)

(om ko)

dén hugm ˌ stą ˌ o ˌ

bø̱dza hèla nátan.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bö"ke
sb.

bø̀dʒe n.

1. Ved l. virke av bok

2. Bestånd av bok, bok-
dunge.

DL. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×böke

bøja n.

1. virke av bok (fagus).

2. bestånd av bok.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x böke

bègze

skáved va ou

bègze.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böke

s.

bȯ̱dza ~~a~~.

× boke, av bok.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bõke

bȯgyle, -ad

1. bokdunge, bokbestånd
2. bok (ämnesnamn)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x böke

bø̀dʒe n.

bok, bokved, bokvirke;

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945.6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bõke
s.

bø̀dʒe n.

1) Bestånd av bok (fagus);
bokdunge

2) Virke av bok äv. ved

M. fl. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bölse s.

bø̄dzu

bokträ

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böke

bøgza n.

1. Bestånd av bok
2. Ved l. virke av bok

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böke s.

bø̄ dz/a, -ad

boksirke; bokdunge

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×böke
s.

bøgza n.

ved l. virke av bok
(Fagus).

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×böke
sb.

bǿgza n.

ved och virke av bok (Fagus)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böke
sb.

bǿgza, -ad

1. ved l. virke av bok
2. bestånd av bok, bokdunge

M. f. 94. (Tyngre dial. bǿka)

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bökebaska

s.

bøgzebåska

grenar och kvistar av bok (använda som bränsle)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bökebaska
sb.

bøgzabáska

ved av avhuggna bokgrener
och bokkvistar.

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bǿgzebáska f. × bõkebaska
sb.

y. bǿgen ~

avhuggna grenar o. kvistar av bok.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bokebrænne

bø̄dzebrène, n., -d, utan pl., bokved. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bõkebrãnne

bø̀gzabrána n.

bokved

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Holy

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bökebränne
sb.

bøgzebræne n

bokved

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borby Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bø̱gzebrène n. × bökebränne st.

y. bø̱ga ~

bokved.

Irspos-påverhad dial. bø̱ka ~

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bökebränne

sb.

bøgzebræna n.

bokved

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bökebåling
sb.

bǿdzabǖlıŋ m.

påk av bok

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bökelöv
sb.

bøgzelöv
boklöv

Kanske blott l. företrädes-
vi kollektivt.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bøjene
bøgene

× bøkende
Ing. Ind.
enl. Sk. L-m.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bõkeollon
sb.

bø̀gzeǻlen pl. koll.
bokollon
(svin gick på bokollonbete)

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bõkepurra
sb.

bø̀ɡzapóra f.

liten förkrympt bok

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*böketrä

bøgzetrè n.

bokträ, trä l. virke av bok.

~~trä.~~

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Arnsberg 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bȯketrä

bǭʒetrè, n., -d, pl. lika, -n, bok, bokträd. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bõketrã

bø̀jatré neutr.
boktrã

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bøketræ(d)

bøjetrē n.

1. bok fagus.

2. virke av bok.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M.f. 75-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ böketråd
s.

bödjetre

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bøl

x böl

sb.

bøla (obest. pt.)

m.

stor, kraftig

karl, bjässe.

sòma vora. stòra bøla,

som. kòna arbája.

m. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 böl
sb.

bø̀la (obest. pl.)

apparat, fastsatt fram till
på lien, med vars hjälp man
fick en jämnare skår vid
mejning av korn och hav-
re. dǣr va̧ bø̀la, so de
kona sla sǽn chópa béṯor

m. f. 75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bõl
sb.

bøl m.

stor o. grov karl, bjässe

en stór bøl

n. f. 87

Nr 3317 Valleberga Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bål

s.

bål m.

stor, kraftig karl

M. f. 84.

(Syn. bulte, buse, bust)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x böl;

bol, -an s.

-a, -na;

kastrerad tjur;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böl
sb.

bøl, -en

apparat på lieskaftets förläng-
ning mot liebladet till, vilken
åstadkom en jämnare shår;
bestod av en böjd hasselkäpp

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bõl
sb.

bøl m.

stor o. grov karl l. pojke;
stort o. åbäkigt hus-
djur av ngt slag (trol.
ngt pejorativt).
en rèktr bøl (till karl);
en bøl tr kalv.

n.f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bøl m.

baddare till kar; är.
om stora föremål

en stór en bøl.
En stor baddare.

M. S. 73.

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bõl

bøl m. (M. f. 66) sb.

oxe som kastrerats först vid
omkr. två års ålder;

en ungstut, som kastrerats
redan som tjurkalv, kallades
båtn, en fullvuxen oxe
stud;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945. 6.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bøl, -en. s

×böl s.

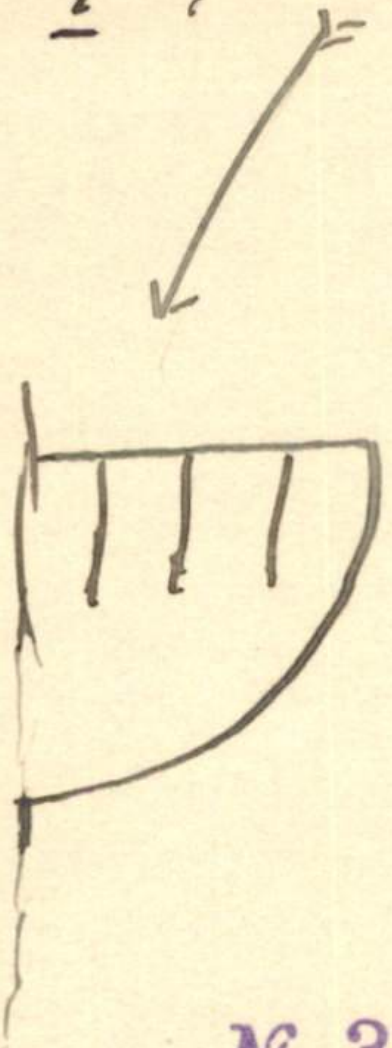

'Den apparat man sätte fast på lieskaftet då man högg fri att bättre samla t.ex. gräset i skären'. Den -na apparat hade i regel tre pinnar.

Tranås. Ing.

№ 317.
Ingelstads hd.
Ep Bruhn 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böla v.

bø̱ L/a, = ̀-ad

om kreatur: råma

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bǫ̀l/a, =

bǫ̃la
vb.

råma (om kor)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böla v.

bø̱l/a, = , ̀-ad

gråta häftigt, stor-
gråta (högljudt)

sta ènta dǽr o bø̱la!

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böla

bö̀la. =

(om kreatur: råma).

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

× bóla

bø̲²la; bø̲²lar, bø̲²la, bø̲²lad, part. endast i n. bø̲²la, imperat. bø̲²la; 1/ skrika, om nötkreatur; kallas orkså tu̲²da, 2/ gråta högljudt. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

× bǫ̊la

bǫ̊la; bǫ̊lar, bǫ̊la, bǫ̊lad,
part. endast n. bǫ̊lad,
imperat. bǫ̊la, gråta.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böla

v.

bø̲l/a, =

(om kor: råma[1])

Syn. se dröna

M.f.oo

1) Närmast: råma ljudligt

Spjutstorp

Nr 4800, Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bǫ̀la v. I. 1) båma bǫ̀la

2) gråta.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böla
vb.

bøla, =
påna (om kreatur)

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böla

bòla, = , -ad

om kreatur;

syn. gàla;

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bölar

bǭla, -m., -na, gles gallerverk som fastsättes på lien, då man afhugger korn och hafre. Kallas också mæjeskrigdor. [illegible]. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bölbasse

bölbasa

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böldmoder

bulamoor 1) färnhus i apple.

2) roten tin en böld.

i Sk. hvd = flugom på apple ll. pärer uf Sk L-n.

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211.

Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böld.

bùl̲ḁ̃, -ḁ̃m s.

-ḁ̃, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böld.

bula, - bn s.

bula, - na.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böld.

bulk, - hn s.

- a, - na.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böld.

bùla̰, -a̰n s.

bùla̰, -na.

ja hade bùla̰ pu

rovbála̰na. han va

bekúman me bùla̰.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bölde, s.

bùl̲ą̃, - en s.

-̀ą̃, - na.

= böld. bula

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böldknast.

bulaknäst, - en s.

mindre böld.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. × böldmoder

bùḷamǿr, – en s.

det innersta i en

böld.

de skuḷa fou úld

bùḷamǿren

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. + bóldmoder

bùḷamǿr, - en s.

hämhus i t. ex. äpple.

bùḷamǿren hun̲e

di ente è̲dạ̃.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hc

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böldmoder

bu̱ḷamo̱r, – hu s.
det innersta i en
böld.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böldmoder

bulamör, - en s.

det innersta i en

böld.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. + böldmoder

bùḻamẘr, – en s.

det innersta i en böld.

bùḻamẘr hym blé

dar so jeḫ de vár̲e

pou ijén

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

+ böldmoder

bu̱ḷamo̱r, - en.

härnhus i äpple.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böle s.

bø̱l/e, ̀-ed; = , ̀-en

gammalt, förfallet hus, ruckel

ed gàm̱alt bø̱le

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*böle s.

bø̀l/e, ̀-ed

'här i bet. "kroppshyddan"

fa_pa_bø̀led

få på skallen l. "pälsen"

M f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×böle
sb.

bøla n.

stort åbakigt föremål

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

×böle

ja-gá-nóm pa- (sb.

bǿled. Jag gav honom

stryk.

bǿle hår = kroppskydda.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bõle s.

bø̱²le, - d. s.

här = 'tvarnhus'

he̱²la bø̱²lad sta̱or pa sta̱²ben

hela tvarnhuset - . -

↓

sta̱r ?

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×böle

bø̱la n. M. f. 61;

stort åbäkigt föremål

at. stø̱rt bø̱la (M. f. 61)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* böle

bøled (best. sg.)

i uttr. jé nøn på ~,
slá nøn på ~, ge, slå
någon på skallen;
ja slø en på ~, so han
dask ~ märken som en torsk.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böle s.

böle n. pl. —

rum;
något stort, otympligt

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bøle n. 1. *böle sb.

stort, åbäkigt föremål.

et. rælet bøle,

ett oṭäckt åbäkigt

föremål.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *bõle
sb.

bǿlad (best. n. sg.)

I uttr. *fa̰ - pa - bǿlad,
få stryk.

han - fik - pa -
bǿlad.

M. g. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.* böle
sb.

bǿla n.

stort, åbäkigt föremål;
äv. gammalt för fallet
hus.
M. f. 94.

da e ǹta ṷdan et
bǿla.

Nr. 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. böle

sb.

= 'bo'

Se rätuböle .

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böllig
adj.

bölad

ovarsam i sin framfart,
klumpigt gåpåeraktig

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Irgelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bölja

bùlja; -an; -or

dær kæme støra -or
o slæe øvor báden;

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bõlja

bùlja; = ; ̀ ad
(verb)

de bùlja sá den dán
de skole tr barnehólm
(Bornholm)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böljа

bölja, -an, -or, -orna,
(havsvåg)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõlja

bùlja, -̀ an, -̀ or

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bölja
vb.

bilfa, =

Pres. sg. -ar

(om vatten; havet)

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bölja s.

bu²lja ²-or

bölja

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bölja.

bùglja, - an s.

- ör, - na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bölja

bùlja

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bõljebuske

bùlgebóska M. F. 66, K. F. 84;

odenbuske, odonris;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böljon

bulgan (pl.) M. S. 66, K. S. 84;

odon (Vaccinium uliginosum);

det ansågs, att odonbär voro rusande;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böljon

bùlgan koll. pl. sb.

odon

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böljon

bülgen kall.

odon

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böljon
sb.

bùljen koll. pl.

odon

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böljon

bu²ljen, n., -ed, pl. lika, -en,
böljen, Myrtillus uliginosa.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böljon;

bjöljun s. koll.

odon;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bölgon

bulgan (sg., och pl.)

odon

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bölgon

bulgana n. pl.

odonbuske

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. g. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bölgön

bulgank (trol. kollektivt)

(odon)

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bölgon s.

2
bölgen

odonbär (bölgon)

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bölgon

bùlgan Kol. pl. sb.

odonbär"

n. f. 94.

Ansågs vara rusande: "de

e fùla me brènevin".

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bölk

bltjg, pl. -a

upphöjning mellan två
fåror

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brylts m. 1) upphöjd fåra, × bölk

2) mindre upphöjning på ett föremål.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bultsj m. 1) låg vägg (mällen logo & ladugård) × bölk
halvvägg

2) fära. "bulk"

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bölk
sb.

biltyg, -en

jordvall mellan tvenne
fåror på en plöjt fält.

dær - bityg - en - biltyg.

de - ~~såte~~ såde på - biltygen
(t. ex. rotfrukter).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böck

m. f. 88;

bälte sb.

upphöjning mellan två fåror;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

bìltʒa, =, -ad

x bölka
vb.

plöja (ärja) ett fält så att mellan två fåror ~~fi~~ uppstod en jordrygg; man kunde sedan sätta el. så i fårorna, varpå jordryggen klövs med ardret; därvid kunde man med en enda körning över fältet hölja igen två fåror, vilken metod var arbetssparande.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*bölka
vb.

bilyga - ti -
pantóflor bölka upp ett
fält för potatissättning /
de - bilyga - óp hèla stìlyged.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bölka

M.f.88;

bèltjga, =

plöja så, att en *bölk (se d.o.) uppstår;

me_ut_ór

beltjga-óp tr pantóflor, med årder plöja upp *bölk för potatissättning; M.f.88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bõlka

bìltz|a, = , -ad

biltza, óp åstadkomma en förhöjning, en jordvall (vid sådd av rotfrukter o.d.)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bìgltsa I hypa potatio. × bolka

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bölka
vb.

biltga-óp, =

plöja så, att en jordvall uppkommer mellan tvenne fåror. En dylik jordvall kallas biltg. (×bölk).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõn

bṛ̃gn, -'en, -'or

dẹ̃ jạ̃re bṛ̃gn de hõllo bõn;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõn

bun̲, -'en, -'or

hær jèlpa ìŋa -'or,
hǽr-fa̲r jus̲ēl te̲ här
hjälpa inga böner, här måste
gödsel till (skämtsamt
talesätt om dålig jordmån);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõn;

bygn, -' en s.

-'or, -na;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bön, s.

byn

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bön
s.

byn. - en

(Tof. att läsa s. byn) 1-s.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bøn

bõn
sb.

(Rsprsform)

... en ‿ søn ‿ grán bøn som ‿ dør ‿ lèstes (som det lästes). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõn;

bugn, -´ en s.

-`or, - na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bön.

bygn, -ån s.

bygnor, -na.

prästen lesta den

vråza bygnen

(för en kvinna, som

fått ett oäkta barn).

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bön.

bygn, -ån s.

dan som har lignan

four jora bignan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böna.

bi̯ená, -an s.

bi̯ẽnór, - na. (60)

bi̯ẽnór (77)

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böna.

bigná, - an s.

- ǫr, - na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böna.

bìgna, -ar, -a pl,
-a, -ad v.

bedja.

de lou o bìgna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõna
s.

bùgnor (obest. pl.)

(t. ex. bruna bõnor)

--- kǫga - bùgnor ti -
mída

M. f. oo

Nr 4800, Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bōna s.

bȳn/a, ̀-an; ̀-or, ̀-na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõna

bígna f.

M. f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

boña

bunsa, -'an, -'or.

bruna -'or

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bôna
s.

bùgnor pl.

kaffebönor

ledza, bùgnor pa
(o: då man kokar kaffe)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böna
s.

M. bynor (= bynor) 1-s

bruna bynor

bälsiche bynor

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Ex.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böna;

bigna, -an s.

-ör, -na;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böna;

bigna, -ar, -a pl,

-a, -ad v.

bedja.

de ledza o bigna

o stigna.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böna.

bigna, - an s.

- ör, - na.

tuh du bignorna:

(70).

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böna.

bìgna, - an s.

- ìor, - na.

kàfabìgna.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõna

bùn̲a; -àn; -òr

äv. bùn̲a etc.

fléʒ o bru̲na -òr

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelsta is hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

boña

bùn̲a, -an, -or, -orna;

äv. bu̲gna etc.

bru̲na, bùn̲or o fläh;

bruna bõnor och fläsk;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böna.

bìgná, - an s.

= ǫ̃r, - na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böna, v.

bigna, -ar, -a pl.

-a, -ad.

bedja till Gud.

de stigna o

bigná (om fri-

kyrkliga)

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böna
sb.

pl. bönor

bruna bönor (vid motsatsbetoning). M. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bõnbälg

bùgnerbél m.

skida på bönväxter,

bönskida.

M. f. 84.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bönbåly

bägnebåla (obest. pl.) forts.

bönbaljor, bönskeidor

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõndag.

bi̱ɣnadá̱, -(ɛ)n s.

di va mer (r)èḏa

for gu̱d en bi̱ɣnadá̱.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõndag;

bignadá s.

de e bignadá

pu sígnda;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bönda g.

bijnadá s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böndag.

bijnadá

de e bijnadá.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõndag

bìgnadá

--- aw - di - da -

va - bìgnadá pa -

sónãn, emedan det var

bõndag på söndagen.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446.

Huge Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõndag

bùgnadá m.

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõndag

bùgnadȧ l. bùn̰adȧ;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böndag

s.

bärnadå

K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böndag.

bignadá s.

de e bignadá.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bōndag;

bỳnadá, s.

de va bỳnadá;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõneman

bùgnemán m.

måklare vid frierier

(): en ‿ som ‿ løv ‿ me

frierí)

M. f. 75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Arnskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böneman, s.

böneman
den som går med frieriärenden.

s. 204

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böneman

bùnemàn

mãklare vid frieri.

-- -en skola bø gót-

("bedja gott") for dóm.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böneman
sb.

bùgnemán m.

(vid uppgörandet av giftermål). äktenskapsmäklare
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bönkäpp

bönakäpp, m. -en, pl. -a, -na, bönkäpp, käpp, stake, sån som stöd för slingerbönor.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bör

bør, -en

skottkärra

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bõr
sb.

bør, ´-en

skottkärra

de, hada børen

ma se.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bör
sb.

bør, -'en; -'or, -'orna

skottkärra

K. f. 85.

børorna va- ṇ̀te so- smá.

K. f. 85 (avsåg de skottkärror, på vilka man under arbetet i torvmossen forslade torvjord.).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bör s.

bø̱r, ´-en; ´-a, ´-na

skottkärra

Mf 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bör
86.

bør, -en, børor

skottkärra

de-rula me børor.

m. f. 65.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bör

bør, -´en, -`a

skottkärra

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bör
sb.

bør, ´en, ˋor,
ˋorna

skottkärra
Jfr rùlebør ds.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bör

bør, -en, -or, sb. -örna

1. skottkärra

2. bår att bära stenar på

jfr ×stenbör

en bør med en fläge.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bör

bör, -en, -or

skottkärra;

sg. rullebör dls.;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x börd s.

byr, -en; -or, -na

börda, fång

ja ska je tgórna en byr hálm

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börd
sb.

byr, -en

fång, knippe

hört; uttr. som en byr halm,
ett knippe (fång) halm;
en byr halm o. ladza ig te
svinan;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×börd
sb.

byr; pl. -or

börda av risved, halm o.d.; fång så stort att man kan bära det i famnen

en byr halm en knippa halm / Jfr ×baske-börd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börda, s.

bärda

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börda
sb.

Se sgr som ×baske-
bård o. ×halmbård

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bördig

bördad (obest. n. sg.)

(om jordmån).

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõrja

bòrja, =

pres. sg. -ar;

" pl. =;

han - borja - bræma -

på (): spela på

orgeln); de - bòrja

klokan - ét om nøtem o - sùda,

t - de - bø - dár.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja

börja, =

Pres. sg. -ar

M. f. 79.

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõrja

bòrja = , -ad

pr. sg. -ar ;
" pl. = ;

dẹ borja dupas om o
jæklas (om baptister);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja.

bòrja̰, -̀ a̰r, -̀ a̰ pl.

-̀ a̰, -̀ a̰d.

han bòrja̰r o bør

gàma̰l.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja

börja, = -ad

de börja so réf.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja v.

börja, -ar, =, -ad

börjen på tortan nu,
eles bør hugm sur, zyan
vi få na

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böja
v.

böja

pres. pl. böja

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P, Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja

bàrja (pret.)

'började'

"..tǫ́g sen bǫ́g o barja lè-
sa..."

sv. L. III : 3 : 17

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja

börja. =

börjas (pres.)
M. f. 65.
da. borja. o. frùsta
(frysa, bli frost).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja v.

börjar (gras.)

'borjar'

"joran börjar bö gissa"

3847:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja

bòrja, =

borja, óm

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja
vb.

börja, =, ± ad

Pres. sg. ± ar

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja;

börja, -ar, -a pl.,

-a, -adv.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja vk

bå̲rja bå̲rja bå̲rjad

börja

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõrja

bòrja , = , -`ad

pres. sg. -`r

" pl. = sǽn borjar o mǿ́s

(mogna)

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

bòrja, =, ̀ad

bõrja
vb.

Pres. sg. ̀ar
" pl. =

hum hade slùtad (sin verksamhet som lärarinna), nar já bòrja. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

börja
vb.

sín so borja di o fizer
dasimálvága. M. f. 94. /
dá borja hán óse o gál
(gormade). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

nú borjar vid-
lúgen. Nu börjar vit-
sipporna (komma).

börja
vb.

M. f. 94. / har har kòmed
nú (grås o. d.), sen de
borja ràjna. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja

börja. =

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja, v.

bärja

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja.

bòrja, -ar, -a pl.
-a, -ad.

hym pràtar fint
hym pràtar nastan
bara ma en hál
múz nor hym bòrjar.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja

bòrj/a, =, ̀-ad

pres. sg. ̀-ar
" pl. =

de̲ skola bòrja so
nét o sé, om de jàlpa
de skulle börja så småt och
se, om det hjälpte

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Arpskoog 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja.

bòrja, -ar, -a pl,
-a, -ad v.

skøwen borjar o
grønor.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja.

börja, -ar, -a pl.

-a, -ad.

de va te o börja

ma.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja;

börja, -ar, -a, -ad,

de har börjad o

röjna;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böja,

böja, -ar, -a, -ad,

han böjar o bø'

gamal;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja

bòrja, =, ˋ-ad

han vá led tjèrytjer

tr. o. bòrja ma. Han

var en smula besvärlig till

att börja med.

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja

bòrja, = , -ad

pres. sg. -ar;

nu borjar de o trýda

i brönen;

de borjar o vintrar led nu,

det börjar så smått att bli vinter nu

(M. f. 58)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

början

bòrjan (oböjl.)

2. bòrjan. I. början. / 2. forsta bòrjan. I första början.

M. f. 73.

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Början 5.

Början

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

början

början

ti, en början, tii en

början

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

början

bòrjan (oböj(.)

til en bòrjan, till en början.

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bòrjan obj. bòrjan sb.

2 bòrjan / 2fra bòrjan.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börs

bar̲s, m., bar̲sen, pl. bar̲sa
l. bar̲sa̲, -na, börs, pänning-
pung. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börs.

bors, -´en s.

-`a, -na.

ja har eya péya

i bórsen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börs s.

bors, -en; -a, -na

börsen e tám

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõrs;

bors, -´ ln s.

-`a, - na;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börs.

bors, -´en s.

bòr̲sa̰, - na.

ta bór̲sen te

kàl̲ḛ.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bôrs

bors, -en, -a m. sb.

portmonnä

Jfr pengabôrs

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bös adj.

bös, -t; -a

om väder: dålig, ful

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bös adj.

bös, -t; -a

md, alg

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bōs.

bǿs. a.

arg, vresig.

han sou so bǿs

ṷid.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bös;

bǫs a.

arg;

han va bǫ́s;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bøs

× bõs
adj:

ond, arg

han. ser - bøs md (om en tjur).

Gosse född 1934.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bøs, bøst, bøsa

bös

ond

sa han bøs ud

når en väntar bøst (dåligt väder)

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bös
adj.

bøs, neutr. bøst

ful, dålig; om väderleken.

den bøst vär: sägs när det snöar eller regnar och dessutom blåser kraftigt.

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd
Birgitta Kraft 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bõs

bøst (obest. n. sg.)
om dåligt väder (regn, storm, snöyra, snöglopp etc.)
om dær e en øegær
ikrig mànen, dá venta
de bøst.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bös
a

superl. bø̱zaste
värsta
tygrgelmuseknu̱da va-
den- àlra bø̱zaste
vintoren

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bös a.

bøs, -t, -a

dålig

da bøsa vårld

da e bøst.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bös
adj:

bøst ob. n. sg.

Användes blott i denna form om dålig väderlek: regn och rusk med blåst; snöyrväder o. d.

de blę so bøst.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bōs
adj.

bøs, neutr. bøst

ful. dålig; mest om väderleken.

den èlofte bøk de bøst

(den 11 mars)

Nr 4213 Ullstorp, Ingelstads hd
I. Ingers 1944
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bösa

s.

bøza f.

regnskur

en ~ bøza ~ rägn

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Aresкoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bösa s.

bø̱s/a, -an. -or, -orna

Kortvarigt, häftigt väder

n hade en rikt bø̱sa

hærom kvélen

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bösa
sb.

bøsa f.

kort, häftig regnskur.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bø̲sa f. × bösa

ovädersmoln,
oväder

ja men kän̲ge nu̲ kom̲or den̲ bø̲san.

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bösa
sb.

bösa f.

häftig regnskur

n. f. 94.

Hr iling.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böse

bø'za m.

stor, kraftig karl.

Jfr buse.

M. G. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bösning;

bøsney, - en s.

uppsträckning;

han fótz en rèhti

bøsney;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bössa s.

bös/a, -an; -or, -na

mf 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõssa

bùlsa, -`an, -`or, -`orna

gevär

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bössa.

bìgsa, - an s.

- ǫr, - na.

de kuma ma

doras bìgsǫr pu rígqzan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bössa;

bössa, -ans.

-n, -na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bössa

bygsp, =an, =or f.

(gevär)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bössa

bȳssa, -'an, -'or

(eldvapen)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõssa s.

bru̲s̲a 2 -or 2

bõssa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bössa

bùs/a, -an f.
(gevär)

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bössa

bùsa, pl. -or f.

(skjutvapen)

de-gorde-bùsor-aw-

dóm o. skùde-mé.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bossa s.

bæ̀san best. sg.

hjulbussning, jfr bussning
och hjulbuss

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bössa
s.

byssa

Ho kan döda mitjel utan
byssa ?

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bössa

bùs|a; ̀-an; ̀-or

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1933-35

Örnahuven

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bössa

bùssa, =an, =or s. sb.

(gevär)

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bösskolv
sb.

bùesakólv m.
gevärskolv
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böss-skott

bu̇̄ṣeskiu̇d l. bÿ̄ṣeskiu̇d,
n. ,- ed. pl. = ,- en, bösskott.

I.

di va knaft ed bu̇̄ṣeskiu̇d
ifrå lan od bå̄den kå̄ntra.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bösskott

büseskud n. jpl. = sb.

Är som (ungefärligt) mått på en

sträcka.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bössKott
sb.

bùse|skúd n.; pl. =

y. ̀ – skót

Åv. i betyd. 'ett bösskotts längd'. M. f. 94.

dær e ṇte mér en et bùse-skúd díd.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bösskoū

bùṣeskṳd n. } M.f.88;
l. bùṣeskṳd

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945 6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bösskott

bìgsaskúd n.; pl. =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõsspipa;

bu̯s̲ɛpi̲va, -an s.

-or, -na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bõst;

bøst adv.

dē ē bøst:

det är regnigt

väder;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bōst.

bøst adv.

regnigt.

de bør bøst vær i mæren.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõst.

bǫst adv.

regnigt.

de e bǫ́st.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böst.

bǫst adv.

regnväder, möyra.

bǫ́s sa àḷri de e

bǫ́st han sạ́ de

e svẹ́ụrt vǣ́dor

(om en präst i Ö. Herrestad).

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× höst

bygst, – en s.

de va en kräfti

bygst.

det var en kraftig

pojke.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böst;

bǫst adj.. i vente-

regnigt;

de blǫ́r bǫ́st;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böst.

bǫst adv.

regnigt.

am de e àḷri so

bǫ́st.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bõst

bøst (obest. n. sg.)
om dålig väderlek

de e̜ ~ i dá.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böst

böst m.
stor, kraftig karl.
jfr byst

M. g. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bösta v.

bøstla, = , -ad

banka (t. ex. mattor), slå

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bösta v.

bø̱st/a, ´-or, `-e, bø̱st
prygla

ja bø̱sta en ordántlad
jag gav honom ett re-
jält kok stryk

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bõsta.

bǫ̀sta, -̀ar, -̀a pl.

bǫ̀ste, bǫ̀st.

slå.

han bǫ̀ste nam

dùḫted.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böste

bøste n.

svinbog, skinka.

Se av. u. nyårskung.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löste s. n.

läste

'fläska sida, skinka'

4547:5

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* böste

bøste, -ed, = ;

svinbog;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bõsta

bø̀st/a, =, ̀ ad

slå

~ po brìn̲e slå på

ved med en yxa

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böta
vb.

pret. part. m. o. f. sg.
búṯor lagad, reparerad.
brenkrǿgen (brunnskroken)
han. ḷ. búṯor ḷid pa-
ènen (i änden).

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskong 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bōta v.

bȯ̱d/a, = ,`-ad

laga

hon_hade_bȯ̱dad

fjȯ̱rtorna

M. f. 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

bo̱ta

bo̱²da; bo̱¹dor, bu̱²te, bu̱t, bu̱t, imperat. bo̱d; laga, lappa.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

bø²da ; bø²dar, bø²da, bø²dad, bóta

imperativ bø²d ; laga, lappa.

ja ha nak o fø²da mæ o

bø²da slårva o hø²sor.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bóta

bø̄da 1. bø̄da̯ (bø̄dor, bu̯ṯe, bu̯ṯ, bu̯ṯ, bø̄d) tr., laga (söndriga klädesplagg, fisknät o. d.). J.

du bø̄dor ga̯rn kryt.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båda (1

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böta

bödja, bröt, brutit

laga fiskenät

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bø̄da ; ¹ or, – ; bu̇̄te ; bu̇t̲ . bo̊ta

laga kläder

ja̲ ha̲r sr̊d̲ed a bu̇t̲ bøpor

ja̲ sad̲ a bu̇̄te .

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõta

bø̀da, bùt̲e, but̲

laga, reparera (särskilt fisknät)

dẽ bø̀da à̲lahòm̲orna

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd.
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böta.

bø̀da̰, -́ or, -̀ a̰ pl.

-̀ a̰, -̀ a̰d.

laga.

han ska bø̱da

hùm̱o̰rna.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böta
forts.

bøda i

bättra på genom komplette-
ring (t. ex. genom att plan-
tera nya furor i deras
ställe, som gått ut).

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

M. f. 92.
1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bötand

bø̄dane l. bø̄dane, n., -d, utan pl., lagande (af klädesplagg l. fisknät). I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× "bötegarn"

bödagårn n.

fint bomullsgarn,
varmed sillnät knytas och lagas.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.
M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vótelón

bǫ̈delìgn, m. -en, pl. -or, -orna, betalning för kläders lagning.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bötenål

bø̀denál

"nål" av trä (numera äv. av metall) för lagning av fisknät, t. ex. sillnät;

(s: den va av hìla[1], dí va glát o hórt).

[1] fläderträ

M. 6. 60

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bótesa

bǭdɛsa, f., -n, pl. bǭdɛsor, -na, kvinna, som lagar kläder åt främmande personer.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bövel

bȯvel eufem. = jävul.

dn̲ bȯvel du e̲.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bötfälla
vb.

bøtfälda pret. part.
pl.
(Rspr-ord med an-
passning efter målets ac-
centsystem).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cementgolv

sementgul n.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Man född 1904.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

centimeter

sb.

sentimétor; pl. =

de va ŋ̀te mòŋa sentimétor dar ʒìlde (som skilde).

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

charabang s.

Sarabáz, -en

K f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Charabang
sb.

Charabáng, – – ´en; – – ´or

M. f. 94 m. fl.

Nr 5 8 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

charabangssäte

farabóyséda n.

säte i charabang

M. f. 77

Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

chaufför
sb.

hafør, – ´en; – ´or m.

de e en hafør, som
hár ed (s: huset). M.
f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

check s.

ja K, -en; -a, -na

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

chiffonjé
sb.

Sofanjé

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

chiffonjé s.

Sefanjé r.

chiffonier

INGELSTAD

Ingelstorp

M. Areskoug 1922. № 312.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Chokladmjölk

Sokelámilk

choklad (kakao) kokad
på mjölk

Hört i Smedstorps stations-
samhälle under 1900-talets
första årtionde.

Nr 5038 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

choser s. pl.

fjäsor, `-na

tillgjordhet, konster, krum-
bukter

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966
M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

closet

2 låsor

idéer
(besynnerliga)

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cigarr
sb.

sigár, – ´en

de va jo sigáren der-
la o rág (som låg och
rök [där]). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cigan

segár m. sigan

fr. rögsegár m.

Orslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Cigarr

sigár (detta uttal hört av flera meddelare)

pl. sigára (m. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

çikonà

segónja, -an

víl segónja, växtu.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Cimbrishamnsbladet s.

sugmorsámsbläad

numera nerlagd dags-
tidning

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cirka

1
Sirkla, adv., cirka. Folk-
etymologi af cirkel. Möj-
ligen individuell. Brantevik.

S.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

clydesdalare

klysdålare m.; pl. =

~

häst av Clydesdale-ras

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Berested

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

clydesdalare

kristálara m. f. 61;

häst av clydesdale-ras;

(formen hörd blott en gång).

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× clydesdalare

glysedálara m.

~ häst av clydesdale-ras

jfr i Bara hd: klysedálare
1—s.

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Löderöp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Clydesdalare
sb.

klusedálare m.; pl. =
hästav Clydesdale-ras.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Colliehund

Kólihász m.

hund av collie-ras

M. f. 77

Nr 4501, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

corps-de-logi s.

Kolefj, -ed

huvudbyggnad på herrgård

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

corps de logi;

kul u Gi, - ad s.

huvudbyggnad.

(på stöne egendomar).

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

corps de logi.

kul̲u gi̲, - ad s.

huvudbyggnad å större gård.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

corps-de-logi

kalsi

Corps de logis

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

corps-de-logi
sb.

kulaḫí, - - -ed

N-f. 94.

bndast betr. större egendomar, mera ståndsmässigt bebyggda; om boningshus å vanliga bondgårdar användes stùrahús el. stùrahaya. J.J-s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

corps de logi

kuḻu gí, - 2 d s.

huvudbyggnad på herregårdar och större egendomar.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

corps de logis.

kul u gl, - ed s.

huvud byggnad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

corps de logis.

kuluGi, -ad s.

huvudbyggnad.

å större gård

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

corps de logis

kulu gi, - hd s.

corps de logis.

på större egendomar.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

corps de logis

kolerfjärd best. sg.

M. f. 04

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

corps de logis

kulu Gi, - Ad s.

corps de logis.

(på större gårdar).

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykel s.

sykel, -en; sykla, -na

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykel s.

sýkel, -en; sýkla, -na

Mf 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykel

sýkel ; pl. sýkla.

har - fans - nýa sýkla

te da. M. g. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykel

sýkel, ´ – en

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykel

sýkel, pl. sýkla.

dá va- ed- ṇ̊ta

i- bṛug me- sýkla,

då hade ej cyklar kom-

mit i bruk.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykel

sýkel ; -´-an ; sýkla

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykel s.

sykel sykla

bicykel

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sýkel, ´ – en, sb
sýkla, sýklana;
súkel, ´ – en, súkla,
súklana. m.
Uttalet med y synes vara
äldst och var det vanliga under
1900-talets första årtion-
den.

M.f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× cykelförvände

sýklafarvene

cykel-elände

dreta måya sýklafarvened a

bilafarvened. № 312.

INGELSTAD

Ingelstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykelkedja

sb.

súkeltzédja f.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla v.

sykla , `-ar , = , `-ad

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla v.

sỳkl/a, = ,`-ad

han_sỳkla, rónt_o
sàlda bøgzor

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla

sykla, =, -ad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla

sỳkla, =

de va en fàrh vay o sỳkla (K. f. 66).

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fykla

sykla -a -ad

pres. part. -anes

e han syklanes?

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla

sykla. =

pres. part. syklanes.

so. koma. de. syklanes.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla

sykla ; = ; - ad

nu e de syklada

(nu ha de cyklat i väg)

han kom syklanes

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla

Pres. sg. sýklár *)

sýklár han?

*) Med starkt betryck på ultima.

O. Holm

Nr 2725 Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla

sykla, =

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla vb

sykla sykla syklad

cykla

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sỳkla, =, ¹ ad cykla / vb.

Äv. sùkla etc.

Uttalet med y synes vara äldst och var det vanliga under 1900-talets första årtionden.

M.f. 94. /...nar ja mata o sỳkla.

(orhade cykla).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla

sykla, =, -ad;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla

sykla , =

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. f. oo.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dabb

dab, m., dåbben, pl. dåbba, -na,
slemklump från näsan.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dabb
sb.

dab; pl. -a m.
snorklump i näran
n. f. 94.

Nr 5038 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dabba sig v.

dàb/a_ sı , = , `-ad

bära sig dumt åt,
göra bort sig

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1971

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dabba sig

dàba sy refl. misshaga sig.

d-ner sy so rǫ́lat so = toymkt fel.

Orslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dabbedosad

dàbedòsad

snuvig så att man är täppt

i näsan.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dabbedosad.

dàb̲edǿ̲sad. a.

ha stopp i näsan.

han e lid (d) àb̲e-

dǿ̲sad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dabbenos
sb.

dàbenòs
person som är täppt i näsan

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dabbenosad

a

dàbènòsad

täppt i näsan

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dabbet.

dàb̲ą̲d a.

tom har stopp i näsan.

ja e snu̲ą̲d o dàb̲ą̲d.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dabbig
ag:

dåbad
täppt i näsan av snor
n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dabbig

dåbed el. -or, m. och f., n.
dåbed, pl. dabeda, snörflande,
tappl i näsan.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dàber

dàberor

× dabbig

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dabbig
a.

dàbed a.

täppt i näsan (av snor)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

da, -n; pl. =, -na dag sb.

fämti öre om dån. K. f. 85
de sista dåna. K. f. 85.
dån för blån. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da, -n, da, dána

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+/

den sísta dan
ytterstа dagen

dag
s.
forts.

+/ Möjl. ytterst ett skriftspråkslån.
då dag är mask. eller ng., ej f.
i målet och man alltså
hade väntat,
den síste dán.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag s.

da , -n , = , dána

hugm vá har hèla dána

hon var här hela dagarna

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag.

da̱, -'en s.

da̱r, -'na.

de va hǫ̱ur o

houràṉen dá̱.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dag

År. i betyd. 'dagsverken' (pl.)

de skola jòra vìsa

da tr. gáren (herrgår-

den)

M. J. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da, -n, = ,-na

om dán om dagen / dr

síste dána i agósti de

sista dagarna i augusti.

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag.

da̱, -'en s.

da̱, -'na.

de feya jòṟa li̱d

pu de̱ da̱na.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da, -n, da, dána

de ha tögud dise dána.

de va so dölet

(dåligt stått) pa dé

dána (på den tiden).

han ha sel varud

hulma dise dána.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hær - va - mòrza | dag forts.
pástra (pastorer)
i - dé - dàna (på den tiden).

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da, -n; =, -na;

ja sior prætza i
dine dá i dá.
dí va jo en stór sédel
po dé dána (på den tiden).
i dise vàrme dána.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag;

da̱, -´en s.

da̱, -´na;

de vå̱ pu dé̱

då̱na;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da̱, -n, =, -́na

bo om da̱n o om nøten;
han va̱ dær r̰
fi̱ra da̱;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag.

da, -en s.

da, -na.

ja har vöved

en màsa i mina

dá.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag, s.

dana; b. g. pl.

p. 204

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja̰ ha̰ gort
boskóra i
mina dà,
jag har gjort halmkorgar
i mina dagar.

dag
forts

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dags.

dạn 'dagen'

bụda am dạn ∆ va nọ̀ta-

tịd ..."

Sv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

day s.

da da

'i da'

'i day'

H3H7:1

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag s.

da (pl.) da

'dagar'

'om nona da ...'

'om några dagar'

4847:2

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da, -n. =, ´-na

dán ha sàtad sz (avtagit).

de fóste dána.

pa dé dána, på den tiden.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da, -n, =, -na.

en-àta da, en åtta dagar.
K. f. 72.

en-àta, fjòrtan da.

M. f. 65.

tósterop hrda-válen

pa-dé-dàna (på den tiden)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskrog 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i dìsa dána, | dag
i dessa dagar. | forts.
M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ve dán

dag

forts.

om dagen, under dagen

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag
s.

da̲, -n. da̲, pl. -'na

pa̲ di̲' da̲'na, = på den tiden.

7732. Övraby
Ingelstads hd
1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag s.

da pl. —

dag

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) da̲ , -n , = , ⌊ na m. dag / sb.

de̲ kæme o la̲ da̲ér næna da̲á (om svanar som slog sig ner i Tunbyholmssjön). N. f. 94. / ve da̲n under dagen (i mots. till om kvällen).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

dí kan hon lèsa

ve dán. M. f. 94.

dag
sb.

Nr 5.08 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) dı mésta dána dag / sb.

jík-ed. M. f. 94. / tvá bàsa gá-ja for jémt pa dán. M. f. 94. / dár blé-de-vel for dán. Där stannade de väl under (hela dagen). M. f. 94. / ı hàla dá halva dagar i stråck (i tidsutr). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4) han hàlva, dóm pa dán. Han urholkade dem (träskoämnena) på en dag (behövde en dag för arbetet). n. f. 94.

dag
sb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da̱, -n, = ,-´na;

ja̱ ligjor àlri ve dán, (M f. 58) jag ligger aldrig om dagen; sín la̱ vi dar i traj da̱ (M. f. 68)

di̱ syne dána, söckendagarna (M. f. 68); pa̱ dí dána, på den tiden (M. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag s.

daw m.

dag

M. Areskoug 1922.

Ingelstorp

INGELSTAD

№ 312.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag.

da̱, -'en s.

da̱, -'na.

de va he̱la

dá̱en.

de va pu dé̱ da̱na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

, dag, s.

da, dan; , da, dána

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

104.

dag

hat das

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag.

da̱, -'en s.

da̱, -'na.

de va pu dé̱ da̱na.

det var på den tiden.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag.

dą, -'en s.

dą, - na.

de va pu dé

dąna.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da, -n, da, dána

po-dí dána, dö-
förtiden

M. f. oo

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da, -n, =, -'na

di'ta va. bara hälva

dan / pa. di' da'na

på den tiden

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagas;

das, das, dàda,

nor de dàda;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagas
v.

das dàdes

Pres. sg. =

den dás

K. f. 88

den dàdes M. f. 84, K. f. 88

den borja o dàdes

M. f. 84

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagas
vb.

das, dàdes

Pres. sg. das

de borjar o dás.

N. f. 94.

Nr 5038 Smedstorp Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagas

dåu̯as
eller dåas
eller das

impf. dådes

dagas

nar de begynte a dåu̯as

M Arcskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagas

das ; das ; dådes ; das

dagas,

ljusna.

de ser ud sam de bärja

dådes ryén (efter ett åskväder på e.m.)

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagas v. rp.

das (pres) das

'dagas'

"når de das..."

4347:2

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagas

das (das, dædes, dads l. das) impers., det dagas.

vi sude åp, nar de dædes.

O. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagas.

das dep.

de das enta am

nøten för jul.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dagbaka

dåbåga ; dåbågar , dåbåga ,
dåbågad , particip och imperativ
obrukl. , eg. dagbaka , baka
om dagen , baka så att brödet
gräddas om dagen. I vanliga
fall insättes det i ugnen bittida
på morgonen.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagen.

dan

de e imod/d/an.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dager;

dar

de va jus dar;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagen.

dan

de va imod/d/an.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dager

dar

de börja klokan ét
om nøten o suda,
ti da bø dár.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dager

dar

de va nte dar foren

åta (8)

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagen.

dan

dagen.

byan de bo dán.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg.

dygg, -ar s.

dan falda dygg.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1841

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg.
sb.

Le × dõgg

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg

dygz, -en

dær e ~ po grezed

inné;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg.

dyggz, -en s.

hær har falt

mi̱en dyggz i nøt̲.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg.

duffz, -ín s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg

se *dögg !

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg

dygg

Je dogg!

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg.

dagg, -ar s.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg, s.

dygg, -an;

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg.

dygdz, -ln s.

har e dygdz pöu.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst:s·hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg
sb.

Se ˣdögg

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskog 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg.

dygdz, -en s.

har e so mien

dygdz i dä.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg.

dyggz, -ln s.

i dą e har dyggz

pou.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg.

dygg, -lm s.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg

Sc *daladugg och *daladögg.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daggig

digged; obest. pl. -a;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daggig

Se döggig

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön
sb.

dalign
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön

dalígnen (bf. sg.). sb.
n. f. 98.

dalún K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön
sb.

dalign

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön

dalign, m., -en, pl. -or, -na, daglön. J.

ga for dalign.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön

dalún

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön

dalönorna (best. pl.)

Rikspråkspåverkad form.
Jfr simplex lygn lön.

M. J. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön s.

dalyn

M/95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön

dalign

Kv. f. 01
1948.
Hörup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön

dalägn

Nr 2725 Ö Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön

dalén

gå på dalén, arbeta för daglön

K. f. 1893

dalén M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagslön

dalen, --en

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön
forts.

dalígnen (best. sg.)

dalígnen va. mínor.

M. f. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön

s.

forts.

dalén

K. f. 88

dalén

M. g. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön.

dalign, -en s.

de va liden dalign.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag lönare s.

da lygnar/e, '-en

M f 85

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglönare;
dalignar/h, – hu s.
– , – na;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglönare

da lígnare m.

M. f. 84.

1948.

Nr 3000 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglönare
sb.

dalúgnare m.; pl. =

M. f. 94.

dalǿnare (rspns-påverkad form). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dagmena

daména, =

tôa under dagsmejans in-
verkan

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dagmena
vb.

daménpa, =

Pres. sg. – ´ar
töa under dagsmejans
inverkan.
da. daménar om –
dán. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dagmena

dąmẹ́na; dąmẹ́nar, dąmẹ́na, dąmẹ́nad, part. och imperat. fattas; då solen värkan om vintern och våren. S.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagmena

damena v. solen vid vårtiden vär-
kar starkt så att snön smälter
under det att det fryser i skuggan.

subst damene

Onsl?

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daménpa, = dagmena

Pres. sg. daménar

töa under dagsmejans

inverkan.

M. S. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dagmena

damén/a, = , – ´ ad;

tõa under dagsmejans inverkan;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dagmena

d̲a̲m̲é̲n/a, =, --'ad;

töä under dagsmejans på-
verkan;

n̲ú̲ --'ar, ed.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×dagmena

daména, = M. f. 68
M. f. 66, K. 784

pres. sg. --ár;

tóa under dagsmejans inverkan;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dagmening

dąmẹ̄nizen, m. förekommer endast i best. sing., solens värkan på marken om vintern ah våren. S.

dąmẹ̄nizen tąr dȫktet.
di gąr aw mą dąmẹ̄nizen.

Ingelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98. № 305.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dagmening

daménin

dagsmeja;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dagmering

daménmyen (best. sg.)

dagsmejan

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dagmening

best. f. dagmeningen

(dagsmejan), solens uppträdande

verkan på seendet.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dagmening

dạméniŋen (best. sg.)

dagsmeja; (M. f. 66, K. f. 84)

nạr dạméniŋen kámor,

dạ tár ed pa sníen (snön)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dagne-vägs

dàne-vøjs blått i uttr. dr e inte

mær-æn dàne-vøjs = det är inte mer

än nätt & jämt du hinna fram i tide.

Behöver ej vara att hinna fram till kväll (dags väg)

utan ~~[illegible]~~ lika åfta till den föresatta tiden.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211 Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagning
sb.

dànizen bf. tg.

2. dànizen i dagbräck-
ningen.

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagrand

daran r.

eller dåarån r. dagrand, morgon-
rodnad.

en skåla tåta 2 fåsten, am
daranen va apstan.

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dagrand
s.

dạrán, – -´en
morgonrodnad

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagrand
forts.

da<u>ra</u>nen (best. sg.)
morgonrodnaden

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagregn

dàarsèjn n.

(dagsregn)

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagregn

låaråyn n.

dagslångt regn

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Aresköug 1955.

Borby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dags,

dås adv.

de vå so dås,

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dags

das

kar dás

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dags.

Lås adv.

so lås som nu!

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dags.

dås

de e so dås.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dags.

dås adv.

e de nu sö dås.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dags.

das

hom das e dé.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsljus

dásjus, n., -ed, utan pl., dagsljus. J.

Vi srda áp o vi lägza vas va dásjus am vintoren.
de kóma ente i lán ma hita dásjused.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsljus
sb.

dásjus (sic!)

de hiza ṅte o jòrad,
nar de e dásjus
M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsresa

dasresa

Hår långt e där ifrå öster ti vester? Där e en dasresa.

(gåta)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverkare

dasvärkare m.; pl. =

sb.

m:f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke s.

das værtʃa

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 85

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärtsa n. (M. f. 68)
(M. f. 66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dåsvärfft, m., -d, pl. lika, -n, dagsvärke.

han låjor för dåsvärffen.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke;

dasvǽrtze, -eds.

—, -en;

ja har jùrt mòza

dasvǽrtze ve bùlarp;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke s.

dasvärtsch

dagsvärke

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke.

dagsverke, -ket s.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärtje n.

K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärtja n. l. dasvärtja

de skola-gora ~

ti-gåren.

Nr 2725 Ö Foby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärtja n.; pl. =;

jora ~.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärtsa n.

jora dasvärtsa

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dasværfse n.; pl.- dagsverke

dagsverke

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd. № 315.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsvärke

dasvärtsen, pl. =;

de skola ga o bäda

te dasvärtsen

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärka n.; pl. =,
dasvärkan

K. f. 68.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke
sb.

y. dasvǽrke n.
ä. dasvǽrtjæ

bùda tı dasvǽrke
underrätta ngn om att dags-
verken skall fullgöras.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärfje

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke.

dasvärtze, -ed s.

-, -en.

vi jeye pu dasvärtze.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverkstorp

dasvärtzstörp
sådant torp för vilket torparen hade att utgöra vissa dagsverken såsom ersättning för upplåtelsen
M. J. 84

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Borby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard

dåjvor å.

fukost.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard s.

låvor, låvra

frukost

№ 312. INGELSTAD

Ö. Koby

M. Areskoug 1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåure r.

eller dåure

ęda dåure.

dagvard

frukost

M Areskoug 1926

Ingelstads hd.

№ 315.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard

1 dåvra, f., -n, pl. obrukl.,
dagvard, frukost.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard.

dáwor ä.

fruhost.

det första målet på morgonen.

nor de tòga suda de dáwor.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard

dåvor (T.O.)

tidig frukost, enl. uppgift

c:a kl. 7 f.m.

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard

dawie

frukost; intogs kl. 6 på morgonen, bestod av sill, potatis och höd, kokt dricka ---- eller af en blandning af mjölk och dricka.

s. 24.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard.

dáwor ä.

dàwrą, - na.

fruhost.

dɛ e gut ha gud

jér udam koul

melgrød om dàwrąna

tigy dáwor slat

ryen méda.

Nr 3915

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvardsmat.

dåvarsmåd s. å.

frukost.

Nr 3639 Hörup; Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagorsmåd r. + dagvardsmat

frukost

M Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dagvardsmat

dåwresmåd, m., -en, pl. fattas

frukost.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvardsmad.

dáworsmåd el.

dåvramåd, - en s.

fruhost.

de ouda dåvramåd.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dal

dal

Sv. l. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dal

dal, -en s.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dal
sb.

dal, ≥ en; ≥ a, ≥ ana
m.

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dal 5.

dal, -en; -a, -na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dal
s.

dal, -en

en jývar dál.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dal

dal, -en

en. jív dál en djup

dal.

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dal

dal, -en

dør nere i dalen.

Där nere i dalen.

M. f. 73.

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dala

dàlja , = , -'ad

falla

nú dalar han nér ;

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dala

v.

sólen dàlar / han

dala nér (föll ner)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*daladagg

dàladadz

enl. uppgift 'dagg som föll i större mängd i sänkor på marken och som troddes både vackert väder för följande dag'

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*daladagg

dàladýgz

dimbildning i dalsäukor

ɔ: l̰azom ḛn tzòk̲a);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dabadagg. s.

dàladiggz, - en s.

lätt dimma.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

*daladögg

sb.

de bler vármt,
for hær falor dàladig ɔ/3.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalbåg, m. best. -en, pl. -a, best. -ana, köttet omkring det hål, där knifven instuckits vid djurs slakt. + dalbak

Ex. dalbågen de va slåtarens stiffe, köttet omkring stickhålet var slaktarens stycke.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dala(a)dagg.

dàladigqz, - en s.

lätt dimma.

har e dàladigqz

de bør varmt

i måren.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dabadagg.

dàbadiggz, -en s.

bätt dimma.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalladagg.

dàladygdz, – en s.

lätt dimma.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daladagg.

dàladýgg, - en s.

dimma.

dar faḷor en màṣa

dàladýgg.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalad agg.

dàladjǿgz, -en s.

lätt dimma.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*daladugg

dàladög

lätt dimma som — särskilt sommartid — håller sig i dälder och sänkor.

Jfr dàladjöfz ds (se *dala-döggf)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× daladygg

dàladýdz, -an

lätt ört dimma i dalgången på kvällen och natten efter varma sommardagar.

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd

Birgitta Kraft 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x daladögg

dàladiggz

lätt dimma som lägger sig i sänkor och dälder.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× daladögg

dåladiggz. 11.7.68

l. dåladigg

markdimma, dimma, som (trol. mest under den varmare delen av året) lägger sig över dälder el. sänkor;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣdaladögg

dáladýgg

lätt dimma i sänkor (t. ex. sommarmorgnar och sommaraftnar).

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* daladögg

dàladýdz

dimbildning om sommartid
nära markytan, i säukor o.d.;
tros båda vackert väder för
nästa dag.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dàladýdz

x daladögg
sb.

lätt dimma, som — sär-
skilt sommartid — håller
sig i dälder och sänkor.

Jfr x daladugg

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalaklocka

dàlaklòka, ⏑ – ⏑ or f.

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalbage-k;

dalbage, – en s.

köttstycket omkring

stickhålet på en

slaktad gris;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

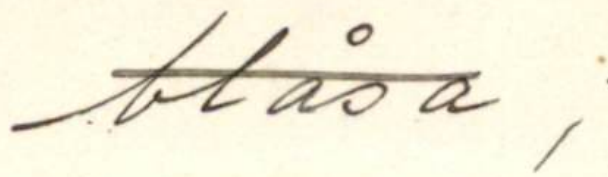

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dal bah.

dalbága, -an s.
-a, -na.
det nedersta och
mellersta stycket
av svinbuken.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dalbak

best. f. dalbagen

ett stycke kött omkring stickhålet på en slaktad gris.

4034 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Ebba Andersson.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dal bak.

dal bäge, – en s.
det nedersta o. mellersta
stycket av svinbuken.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dalbak.

dal̲bä̲gh, - en s.
kött stycket omkring
stickhålet på en
slaktad gris.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalbah.

dal̲bá̲gh, – hm s.
det nedersta och
mellersta stycket
av svinbuhen.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalbah.

dal̲bá̲gh, – en s.
det nedersta och
mellersta stycket
av svinbuken.
slàtaren fek̲ dal̲-
bá̲gen för bäsvá̲rad.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dall bake.

dal̲ bäga, - en s.

det nedersta o. mellersta

stycket av svinbuken.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dal bakes.

dal bägen bf. sg.

ett stycke kött omkring
stickbiket på gris

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalbake

dalbåge s.

köttstycke utskuret
kring stickhålet i svinets
hals. de skola gära
åw dalbågan.

M. g. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Arnskrog 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dalbake
sb.

dalbåga

köttsfycke utskuret kring
stickhålet i svinets hals

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× daldygg;

dàladýgg, – en s.

dimma nere vid

jorden.

dàladýgg en hǭulor

se láyor nèrh vh

jǫ́rhn.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x daldögg
sb.

dàladrýdz, ⏑ – ⏑ en

dimma som lägrar sig i
sänkor

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daler s.

dåle r. pl. dálor

daler, 17 öre
(omkr)

№ 312.

INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalen

dalen

= 8 skilling (omkr. 16 öre)

Ni dalen å fjyrefira stiven

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daler

dàlor (pl.)

fira dàlor om dán

(= 67 öre).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daler
sb.

dàlor; pl. =

myntvärde (1/6 krona)

n. s. 9 t.

Nr 5003 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalen

s.

dalon (a = å) = 8 skilling

traj dalon. = 50 öre

s. 31

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daler s.

dàlar pl.

mynt (= 8 shilling = 16 2/3 öre)

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daler

dàle, pl. =

en dàle

för brukligt mynt, mellan 16 och 17 öre; 6 dàle = 1 riksdàle.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daler, s.

daler
= 16 2/3 öre

s. 204

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalar

dàla (pl. trol. =);

för bruklegt mynt (16 2/3 öre);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalgång

dalgóz

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1957

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalgång

dalgóŋen best. sg.

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

de - gar for - ena pa -
dalgóŋen. Det (s: gärdet,
gårdsgården) skär av dal-
gången tätt invid dess
n. f. 94 slut.
Imedstorp 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dalj
sb.

dalj

pryggel, stryk

n. f. 94

fa. dálj

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalj

dal̲j, m., dål̲jen, pl. obrukl., smörj, fisk.

tl̲ öz̲e, el̲a far̲ du̲ dal̲j.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalj.

dalj, -'en s.

stryk.

han fick dálj.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalj;

dalj s.

stryk.

hugm skule há

dùktet me dálj;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daly prygel daly

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålja

prygla

dalja.

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dalja
26.

dàlja, =

pryssla upp, ge stryk

n. f. 94.

Nr 5038 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalja;

dàlja, -ar, -a pl,

-a, -ad v.

piska, slå.

ja ska dàlja dam;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dalja

dål²ja, dål²jar, dål²ja, dål²jad,
dål²jad, imperat. dål²ja,
acc. i trakas ofta på ~~fa~~ 2:dra
stafvelsen i st.f. 2 på 1:sta,
skå, piska. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalja.

dàlja, -ar, -a pl,
-a, -ad.

ge någon styk.
de dàlja nam.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalk s.

dalk, -en; -a, -na
spottloska

han_sàte_en rèdz
dálk dǽr_po gúled

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalk.

dalk, -'ln s.
-'a, -na.
sg sammanhängande vätska.
t. ex. mordälk.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalk.

dalk, -'en s.

-'ą, -na.

klump av ngt vått

el. hlibbigt ämne.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dalk

dalk, -'an, -'a

snorklump, upphostat

slemklump

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dalk

dalk; pl. -a; K.f.84;
snorklump, slemklump vid
upphostning;
han kraslar óp (hostar
upp) en hél del dálka
(M.f.66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalk

s.

dalk; pl. = a

snorklump; slemklump
från magen eller bronkerna

M. f. 84; N. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dalk
sb.

dalk; pl. -a m.

slemklump i luftrören

l. i näsan

M. f. 94 m. fl.

Jfr *snördalk.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalh.

dalh, -ln s.

-ą, -na.

hlump av ngt vått

el. hlibbigt ämne.

t. ex. snørdálh.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalk.

dalk, -'em s.

-'ą, - na.

klump av ngt vått
el. klibbigt ämne.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalke.

dalke, -'en s.
-'a, - na.
klump av något vått
eller klibbigt ämne.
han hö'sta op
stö'na da'lka.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalk, -en, -a

+dalk
sb.

snor- l. slemklump

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalkullor

dalkólor ob. pl. sb.

(uppträdde t. ex. på marknader som försäljerskor av vissa varor).

K. F. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dall

dal Endast i "stå dall".

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dall.

dal i ultr.

stou dál (om barn)

stå osäkert.

glyftan stå dál.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dall.

dal̲

stou dál̲ (om barn, som lära sig att gå).

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dall.

dal i förb.

stou dál

stå vacklande om barn.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dall.

dal i förb.

stou dál stå vach-
lande om ett barn,
som lär sig att gå.
du sha stou dál.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst:s hd
Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dall.

dal

stou dål / om barn,
som låta sig allt
gå /.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dall.

dal i förb.

stou dål.

stå ostadigt om
barn, som lär sig
allē gå.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dall.

dal i ultrychet

stou dál. stå osta-
digt om ett barn, som
bär att gå.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalla

dàla, -an

„lamphängare".

Nr 3437 Kvärrestad, Ingelstads hd

Maria Andersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dalla

dåla, f., -n, pl. dålor, -na, ställning, som hänges i loftet och på hvilken ljuset ställes.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dàla v.

× dalla v.

Orslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dàla f.

× dalla

Ss. lampedála

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalla
vb.

dâla, =

gå l. stå osäkert och vacklande.

dén han ‿ jitz ‿ o ‿

acc. l. dála.

M. J. 04.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dalla

dàlla, = , -ad

gå med stapplande gång;

han, går, dår o -ar;

syn. stàla;

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dalla s.

dåla -or

träställning, som hängde i taket och uppbar tranlampan; bestod av två träribbor med kuggar, varigenom lampan kunde höjas och sänkas.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dàla, = *dalla vb.

komma i (svag) dallring

làmpan stá_dár o dàla (s: på en från taket nedhångande ställning).

Jfr *lampdalla.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dallbak

dalbåg, - -en

köttet kring stickhålet i svinets hals;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dallbak

dalbág, -´en

köttstycke utskuret kring stickhålet i det slaktade djurets hals.

ɔ: de̜ skorn áltɪd ud et stitʒe, dær de̜ skòrn.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskong 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dallbake

dalbåge, -n

köttstycke utskuret kring
stickhålet i svinets hals

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dallbake

dalbåga m.; --'en; M.f. 66;

köttstycke utskuret kring stick-
hålet i svinets hals; av dalbågen
gjordes t. ex. leverkorv;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dàbenos

× dallenos

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×dallig
adj.

dàl̲ed

som går l. står osä-
kert.

han e so dàl̲ed.

M. J. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Arnskoug 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalmasing s.

dalmåsing -a

dalkarl

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dam

dam, pl. -or, -'orna

g.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dam

dam̰; -́en; -̀or

há e̯ dí for fi̱na -̀or dæ̰r

kóm̱or?

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dam

dam f.; dàmor (obest. pl.)

... en fàrh huv òrza dàmor pa búesan.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damcykel
sb.

damsýkel m.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damm

dam, -en, -a
(vattensamling)

sør hjelta dàma

M. f. 76.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damm

dam, -'an, -'a;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damm
sb.

dámen bf. sg.
stoff o. d.
(Rspsord)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damm

dam, -en, -a, -ana

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. damm
sb.

dam, -ed

dammpartiklar

Repr-lån; jfr stöv.
J-s.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. damm

sb.

dam, -en, -a,

-ana m.

vattensamling

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damm
s.

dam, pl. dàmà

1953. Nr 6050. Spjutstorp. Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damm

dam, -'en (sic!)

(dammpartikler o. d.)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damma

dàmma, =

bildas damm, gra upp

damm

so. dàmma-ja dr.

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x damma s.

dam̲a²

ånga

de dam̲a² krey mo̲yen po nam̲

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dànna, pres.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dammig
adj.

dàmed; n. =, ̀ – a

(t. ex. om en landsväg)

M. f. 94.

Repr-lån, upptagen i denna form.

J. J-s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dampet.

dämpad a.

fuktig.

de fans inte dämpad i stugan.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

danad

dånada (obest. pl.)

M. f. 66;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dan

dan

Inttr. sitjen dan!

(en) sådan en!

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dan

dan
adj.

blå: uttr. blǿ-dán.

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dangliz
adj.

dözled

mager och gänglig

Syn. skrizled

dözled o. skrizled.

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans;

dans, -'ar s.

de hade dáns o

spél;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dáns, -en

(är. danstillställning)

spel o. dáns, spel och dans (M. f. 61)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dans, pl. -ar

Ö. Holby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de lua ti

dans
forts.

dåns om kvèlana.

Nr 2725 Ö Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dans

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75. M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dans, -'en, -'or,

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

s.

forts.

dans

spúgl o. dáns musik och dans (vanlig förbindelse)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dans, m., - dånsen, 1) utan pl., dans, danskonst, 2) med pl. dånsa, l. dånsa, - na, dans = danstillställning, - nöje. ga te dåns; 3) dans = slag, art af dans. swizedånsen did e den beste dånsen aw åla; 4) dansstycke, - melodi. hum kan gånza sa men dånsa.

№ 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans
s.

dahns, -en

(läs: dans) 1-s

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dans, ̀ or

de̯ jiŋe dœr ti dáns.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans s.

dans

dar ska va dåns ósa

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans s.

dans, -en; -ar, -na

M f 55

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans;

dạns, -ém s.

vi kan tạ ém dạns

ihúv inúi;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dans, -'en, -'er

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans
sb.

dans, -en

en dáns;

Äv. 'danstillställning';

dær va dáns i jàgar-
párken (eñ tivoli).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dans

(dansande, dansställning)

spel o. dáns, musik och dans.

M. 6. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans.

dans, -en s.

dan va spél o

dáns.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans.

dans, - ar s.

dansor, - na.

han spela dansor.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans.

dans, -'en s.

-'or, - na.

han spèla pu

ala dànsor.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa v.

dàn/sa, `-ar, = , `-ad

kòna dr dànsa, tøsorna?

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dàansa, =

de fiyer dàansa pa làana.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dånsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) l.
dånsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
1) tr., dansa. dånsa en dans.
dånsa vals; 2) intr., dansa.
blędzinana kůna rysklet
dånsa. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa
v.

inf. dahnsa

(läs: dânsa) /-s

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa,

dånsa, -`ar, -`a pl,

-`a, -`ad v.

vi dånsa pu

kå`ana,

13275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa,

dànsa, -`ar, -`a pl.,

-`a, -`ad v.

ja jäff o dànsa,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa.

dạ̀nsạ̃, -ạ̃r, -ạ̃ pl.

-ạ̃, -ạ̃d.

dar e ente plạ́s

tɛ o dạ̀nsạ̃.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa.

dànsa, -ar, -a pl.
-a, -ad.

de spìgla o dànsa.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dàansa, =

om dær ṇ̀ta va nan spèlemán, so dansa de spègza (se vidare u. speke). M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dàns/a, =, ̀ad

dẹ̃ fiya ṇ̀ta ~ ozor

fà̱stan;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa.

dàn̲sa̰, -̀ar̰, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

de luc̰ o dàn̲sa̰.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa
v.

pret. dansa

s. 23

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa.

dànsa, -ar, -a pl.

-a, -ad.

de spela o dànsa.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dànsa, =

dár dànsa trólen.
Där dansade trollen.
M. 4. 79.
Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dànsa , = , -'ad

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa de

dansa dansa dansad

dansa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa
sb.

dàns/a, =, ˋad

Pres. sg. ˋar

" pl. =

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa;

dànsa, -ar, -a, -ad;

sin dànsa de;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dànsa, =

--- ùdan nar di dànsa
for mìed -- (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa.

dànsa̰, -ar̰, -a̰ pl.
-a̰, -a̰d.

vártzen lìna̰r nor
ja dànsa̰r.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa.

dànsa, -ar, -a pl.
-a, -ad.

de spèla o dànsa.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa.

dànsa̰, -ar̰, -a̰ pl.

-a̰, -a̰d.

ja dàn̲sa̰ an̲a te ja

fel̲a Gut̲ i fám̲ ǫ̀u̯r.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dànsa, = , ̀ ad

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansande

dånsane l. dånsane, n., -d, utan pl., dansande. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansare

dånsare l. dånsare, m., -n, pl. =, -rna, dansare.

en rekti dånsare. J.

Ingelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98.
№ 305.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dånsbåna, f., -n, fl. -nor, -na, dansbana. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

sg.

dånsebånor pl.

K. y. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dànsebàna

M. f. 75, M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dànsebåna, -an.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dànsebàna, pl. ̀ – – ̀ or

Ö. Höby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dånsebånor (obest. pl.)

M. g. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dànsebåna f. sb.

allm.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dànsebána f. M. f. 66;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dànserbàn/a ; pl. ̀ – – ̀ or

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansk adj.

dansk, -t, -a

mf 25

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansk

dansk; n. danst; pl. = a

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

danska

dànska l. dànskà[x] sb.

danska språket, danskt språk.

da e mjat dànska (till stor det danska; om ålderdomlig dialekt).

M. f. 94.

x) med starkt bitryck på ultima.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansmästare

dansemästare, m., -n, pl. =, -rna, dansmästare. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dansskо

då̲nseskò̲, m., -skò̲wen, pl. =, -skò̲na, dansskо. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dant

*dant
adv.

I förb. so dánt 'på det sättet'; de va tält (täljt) so dánt (om ett stycke trä). M. f. 94. | så dánt ds.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) dant

Sc äv. sammadant.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dant
adv.

dant

I förb. so dánt så för-
färligt, så rysligt
han stúnor (stönar)
so. dánt

M. 4. 97

Ö. Hoby

Nr 2725. Ingelstads hd
H. Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så° dant

så dånt

med sådan fart
m. m.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

darra

dàra, = är. om döda ting: sko-
ka;
dr. dàra for - méd

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

darra

dàra , =

M. y. 84

(Gennint? Varl. rùstas,
pret. rùstas).

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

1951 Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

darrig
adj.

dàred

som darrar l. skälver

dá va. ja. sél so. dàred
mé (också). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dask

dask, m., dásken, utan pl., följd, efterslång, risk. I.

du far sel sta for dásken.

Hena på dásken.

did bor din dask.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dask

dask (pret.)

föll omkull

dę slǫ̀en pa klúden (på skallen), so han ~ (föll omkull); ją slǫ́en pa bǫ̀ted, so han dask ę márken som ęn torsk.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dask

dask uppf. ao

han dack nek

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×dask

v.

dask (pret. sg. av eü i inf.
ej belagt verb)

daska nér föll ner, ram-
lade ner

M-f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* daska

pret. dask

= föll omkull.

Nr 3437 Kvärrestad, Ingelstads hd

Maria Andersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dass

das, -'ed, =
hemlighus
jfr provét; (*previtt)

Nyare i målet; urspr. högerståndsspråk.
J. J-s.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dass
sb.

dass, -'ed, =

hemlighus

Ifrom "finare" kretser i Smedstorps stationssamhälle. Jfr skitehus o. avträdeshus.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dàtø

datum

de-kan-fórt blø-fél

pø-en-dàtø. Man kan

fort ta fel på dagens da-

tum. n. f. 94.

dato

sb.

+/

+/ Kspr-form: i folk-

målet vanl. dàtø. J-s.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dato;

dàtω, - hu s.

datum;

ha dàtω é ed;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dato
sb.

dåtoen
datumet

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Lödeköp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× datta

dàṯa (néṟ) = falla ned.

impf. dàṯa

" . daṯ

dàṯa pa rśven.

Onslunda

pr. dràṯa

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

datte s.

dàt̲)h, `-hn; `-a, `-na

spene

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dàtla tadla. + dattla

dàtlanan pa bágen = baktala.

Orslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

datum

dåto

datum

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

datum

dåtw r.

best. f. dåtwen

datum

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

31)

2. de

prom.

hans - kvìŋa (hustru)

o - hán de - hade - me -

bèdor - o - jóra (sysslade

med betskötsel). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

de
pron.

ja. ved. ṇ̀ta ha.
gàmla. di. sá, hat. di.
gàmla... Jag vet inte vad
gamla (personer) de sade[1],
vad de gamle.. (meningen o full-
bordad). M. f. 94. | mèlan hésta
(i sexspann) de va. smá hèsta.
M. f. 94.

1) = vilket ord de nyttjade

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I dé smàla vògnarna. de prm.
n. s. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

dem. pron.

de

hær-e-gót om-stàra, o-dé
ta pùporna. M. f. 63.

tósterap hæda-válen
pa-dé-dàna, Tosterup
hette Vallen på den tiden.
da-va-so-gult. aw-dé
blòmorna. M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de, de, de; pers. pron.

Någongång de, de.

de plydra val tóran.

M. f. 65.

gen. dòras Äv. refl.: de lùta pa. doras (sin) ùrtakast.

obj. form. dom.

de fega doras helsót,

de fingo sin dödssjukdom. M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de - hader - fór - dom, de - gàmla, de hade för sig (trodde), de gamla. M. f. 75.

de - tár mú, de ta ämn (ɔ: ~~gäddor~~ toro). M. f. 60.

grøna vòra - de. M. f. 60.

de - forténde - dom. M. f. 60.

de - sìa, de säga, de [illegible] säger.

de
pers. pron.
forts.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

pron-

de

"sam de kàla for..."

sv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
art.

di, de

di fóste dána

hum pása de gàmle (åldringarna). — de gàmles snak, de gamlas tal (ɔ: gamla personers ord och vändningar).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de (äv. som obj. form), dem. pron.

dé fitjz-en-tjèva, dem fick man köpa.

dé býna, de byarna

dé vil-ja-jàrna tìta-i-

pa-dé dána, på den tiden.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

de
pron.

de (och de), äv. som objekt och efter prep. i tryckstark ställning.

dár ligor óse júne (överdrag) på dé (på dém).

dé tane på wéj (gåvo sig åstad).

K. f. 85. Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

de

gen. dòras (äv. i reflexiv pron.
användning: sin, sitt, sina).

Obj.-formen dom äv. i reflexiv
användning: dér slœ, dę,
dom, nér. Där slogo de
sig ner (ɔ: i mossen; om stör-
kar). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

de
pron.

dɪ (tryckst.).

Tryckso. dɪ̃, dɪ; de̜

dɪ ǎv. som obj.: dí ha‿já vǒved.
K. f. 85.

àla dí dǽr háŋor (som hånga dår). / dɪ‿hada‿ǿnt óm‿ed. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

41

dær lùla de o tràska de pron.
ma doras smørstítza o
doras ágz. Där sprungo de
och traskade med sina smör-
stycken och sina ägg (om bond-
kvinnor på väg till torgdagen
i Tranås för att avyttra sina
produkter). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5/

àjnorna di - flýor de pron.
omkríŋ (pleonastiskt de). /
hígdz - har - fólk de - slìda
fór! O som folk de slet förr!
K. f. 85. / de fiŋa - svàra de
dær - kòna (de som kunde;
på frågor som gavs under
ett husförhör). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

6)

de som kùna, de prm.

de jàrad (gjorde det).

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de pers. pron.

de l. de

de sngr.

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de.

de cl. di pr.

dòr̲a̲s̲ gen.

dam̲ ack.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de.

de pr.

dönas gen.

dem ack.

de ha dönas plan-

gön.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
best. art.

de öga de unga, unga
människor. de sista
åren, de sista (senaste
åren).

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de (de̜, de)

de
pers. pron.

gen. dòras (doras)

obj. form dom

de̜ brògde sèle doras drìtza o ǿl te jùlana.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de

dem. pron.

de va so dålat (dåligt ställt) på dé dåna (på den tiden).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr, dr

de, svagtr. de

de

pers. pron.

gen. dòras (doras)

obj: form. dom (dom)

sa sior dr, så sägade.

ta mér fiŋe dé pa

dòras del. — de hade

doras krégz 2 tjór, de hade sina

kreatur tjudrade.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

de el. di

de e agta did
= de äro körda dit.

di blö båa rena:

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de;

de el. di y.

dòras gen.

dam ack.

de tùza dam

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dom ofta nytjat reflexivt.

de
pers. pron. forts.

hànlarna stá-dóm nok, handlarna reda sig nog (ekonomiskt). sòma hade-så-fór-dom, somliga hade så för sig (voro av den åsikten).

ti-dòras, hos dem, i deras hem.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de
det. pron.

har va dé, som hade
bovída sat, här funnos
de, som hade borete
sätt. M. f. 60. de tøge
chápa mæen o. bant óm me-
stra, som dé tøge, som pitz-
éter hägaren. M. f. 75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

de
det. pron.

dær kæna –

ja – vàra dé tág, som...
Det kunde ju finnas de
tak, som (d: sådana tak,
som).

M. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de", svagtryck de, (de);

gen. dòras, doras

obj.-form dom, dom

"sådan de;

(som best. fristart. de, de)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Så är den

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

pron.

de

de gàmle gàbana de vèla

ènte, ad ---

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

pron.

de

gàmla gȯba de kȯna snàka

kȯna

1949 4408. Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de äv. obj:-form dem. pron.

rǿven (räven) han ⌣ sad ⌣
o ⌣ ád aw ⌣ dé räven
han satt och åt av dém
(): dessa = enbären)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de [redacted]

dr (även som obj. form) dem. pron. forts.

sín spánt, de dr

sedan spunno de äessa

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
determ. pron.

(dǣr - sɪda stȱra mǡrka där sitta stora mashar, larver, nämligen på flådern) de - ẹ - dé, som - blẹ́zor det är de, som "blåsa" (ɔ: utslag på folk)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
/mon.

de

dé bÿana

(i Hemest. hd: dï)

de hade vad sàmlada.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de
dem. pron.

dí vạ̃ - ja - en - stár
sédel pa - dé dána.
dẹ̃ - jạ̃re - gìlnad pa - dé
(på dem, på dessa).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de, de, de, de; pers. pron.

obj. form dom, dom

sate de lève te, so
àstas ed.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de ; obj.-form dom. dom ,
äv. dı̯, dı̯ ; sällan de ;
gen. dòras ; någon gång
dàras (SB) ;
han va̯ gàlen pa̯ de (SB) ;
[dom äv. som refl. pron.
de bry dom ṅte om ad.]
de̯ börja (duepas. óm o jàklas ;

Nr 3017 Käseberga, Ingelstads
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de.

de el. di pr.

dòras gen.

dam ack.

de vora èna.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr

de
best. pret.
art.

dr sísta dána i
agóstr de sista dagarna
i augusti.

N. S. 79.
Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de
Dem. pron.

po dé plàsorna (platserna) (M. f. 94)

M. f. 94; M. f. 04

dé víd. hd. M. f. 04

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

{ dɪ
de
de̯

1. de
best. art.

dɪ ànrɐ deandra / de̯ gàmlɐ 'de gamla'; den áldre generationen. / dɪ stórstɐ hèstana / dɪ mɐstɐ kòrjana va jo flèta aw ène. n. f. 94. / dɪ indélte (s: soldaterna). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

1. de
best. art.

de ánra e
skrèvna aw en ȧtgánd
forfátara. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst·ds hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) 1. de
best. art.

dı stàra de
större skolbarnen. /
M. f. 94 / dı vı̃da ǿgzan. /
dı sỳna dána söckendagar-
na. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4) 1. de best. art.

de knùdada (knotiriga) vàgana. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

2. de
pron.

I. Tryckstarkt (dem. pron.). Förien. o. självst.
{de; äv. i obj.-funktion o. efter. prep.
{dɛ (tycks vara mycket sällsynt; se t. ex. lapp 3).

II. Trycksvagt (pers. pron.).
A. I subjektsfunktion. Äv. i betyd. 'man'; se lapp 18.
de, de, dɪ
B. I objektsfunktion samt efter prep.
dom, dom (äv. reflex.); dom i semifortis.
C. Genitiv (äv. i reflexiv användning).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

de holde dom mér — de pron.

på slètorna. De höelo sig mera på slätterna (om råkor). M. f. 94. / dr. tø-

jø nér-dóm M. f. 94. /

frøorna de gøl. Grodorna de kvåkte. M f. 94. / de kome

rùlanes me rùlebøror. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

de

de hỳrda en vila / nú grùsa, di*) po láns-vojen. / da kan henda fortréd, nar de tzora mínor (ɔ: än 80 km/tim.). n. j. 94. / dí skàwana.

*) ɔ: 'man

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4)

de

dær e mòna, som
blør, dær for ál
doras tíd (som stannar dår
under hela sin livstid). / já,
da ská de há. / ... so di
finna ad sàmlad så att de finna
det samlat. / de hyr dom
inna. De hyr in sig.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5) de

ga ud osé, om de
ha jort! (värpt). M. f. 94. /
de lærde igentig hélor. /
so kòna de igentig. /
M. f. 94. / dé e ṇ̀ta tí núd
nú. / de figa vél, de ànra
mé. De fingo vál (löss), de
andra också. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

6)

de

de vrla va hàrefólk,
dé óse (om kineserna). M. f. 94.
--- udan de hade kunnad
slat dom fria --- för så
vitt de icke hade kunnat slå
sig fria (om ett underkuvat
folk). M. f. 94. / de e de rèta,
dé ha fór dóm. Det är den rätta
åsikten de omfatta. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7)

de

de stabjélv o plòka dom í dóm. De (hästarna) stod själva och plockade dem (gnetterna) i sig. M. f 94. / dé (dem, sådana) gàrzora vr ǹte. M. f 94. / de kanna sél laga donas jul (sina hjul). M. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

8) dé bìdana de där de
bitarna. M. f. 94. | so fa
de sélv fø dóm ("föda sig":
hålla sig med mat; om lant-
arbetare). M. f. 94. | sín fa
di tzøba hát di víl for
ed. M. f. 94. | dé vore brøra
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

9) de

dær ád, di n̥te i

lav, me tzènarna. M. f. 94.

--- vrked hól dé jìge

pá. M. f. 94. / o fàtra é di.

M. f. 94. / de kòme sél o fraga

etor plás. M. f. 94. / dær e dé plàsor,

dær de ha túsentáls me mjölke-

kór. M. f. 94.

Nr. 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10)

de

de e i amérika, sòma.
M. f. 94. / de há lid jor-
brúg for dóm. De id-
ka en smula jordbruk.
M. f. 94. / dá tzørde di i
mòrke. M. f. 94. / da tzørde
di imád haránra. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

11)

de

so hinder, de så skeno de.
M. f. 94. | de figer ṇ̀ter àla.
Alla fingo inte (pengar e. d.).
M. f. 94. | de jiger o forsóma-
dóm[x] (glömde bort att sköta
sina sysslor). M. f. 94.

x) Refl. "försummade sig".

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

12)

de

de hàrva n̥ta jivare, | prona

en di mata o drá (än hästarna orkade draga harven).

N. f. 94. | sín làsta di.

etorhón som de hìzda. N. f. 94.

hèstana de ble fortzórda.

N. f. 94. | di va ja bàra sén

de sta o plòka etor (om hästar,

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

13)

som åt havre ur de
tornister). M. f. 94. / (pron.
húnsen de bala nér sén
(ligga och vältra sig i sädesfäl-
tet). M. f. 94. / so bjørna
de ja på (gick obändigt
fram i arbetet). M. f. 94. /
so hite di en fitúlk. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

14)

de
pron.

dɪ kɑmɑ dɪ́d nɑngóŋ. M. f. 94. | dɑ́ balkas dɪ jɑ óp. Då gå tåtarna i repet åtskils. M. f. 94. | de jeŋa óp tɪ smís-torpagárens fél. Deras ägor gick upp till Smedstorpsgårdens rågång. M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

15)

dǽr jìŋa ‿ dí so (de pron.

lýnt (lugnt; skyddade).

M. f. 94. / dá ràsta ‿ di ‿

dóm fór i en lîna (om ung-

hästar). M. f. 94. / dá ‿ fa ‿ di

ràsta ‿ dóm bra (om unghäs-

tar). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

16)

de
pron.

tzø̱rne o hà̱sle
de̱ slæ̱e fórt ú̱d (slog ut
nya skott efter beskärning)
M. f. 94. | di e̱da n̥te frá̱kóst
heḻor nú̱. M. f. 94. | dær bler
blàm̱or pæ dé̱ (s: vissa buskar).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

17)

de

pron.

de̯ vìste, dóm

(visade sig) àlre. M. f. 94. /

so hoyk di nér. M. f. 94. /

di drǫ̀e me màzkana (om

oxar). M. f. 94. / di jìye jo

smót (om oxar). M. f. 94. / so

sláp, di o sl̥da vòynana

M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

18/ de

hèstana ha vad pron.

so màna óm o bedad

dé báren áw (i vriga att

bita av de bären). M. f.

94. / dz bidor bárken ósa

aw. M. f. 94. / de bòjde en

ènetzép. Man bojde en envidja

(för att förfär-

diga en "[illegible]")

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

19) de

sværsón ska de prov.

vara, sia, di. Prästens

svärson lär det vara, säger

man. M. f. 94. | de hær ed

áw. M. f. 94. | dí e hær dé,

som síor mur. Det (s: bran-

stúd i st. f. branstád) finns

det de, som ännu säger. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

20) de

pron.

vila de n̥ta jora

inbrót i de dær vìlorna?

M. f. 94. / de tyggjor ihápa.

M. f. 94. / di vḁ hàkada

bêga (om de båda kvarn-

stenarna). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

21)

de
pron.

dær e dé mùlor (kvarnar), som ha gad-vàrma. M. f. 94. | da va sòma mùlor, som hàda dé (): dvs. de nämnda anordningarna). M. f. 94. | ... nar di tjør pa slá. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

22) de pron.

de fiya stá_dær, ti di ád_ad (om tjudrade kreatur). M. f. 94. / de stàa_dóm brá. De redde sig bra ekonomiskt. M. f. 94. / sílja o ágast de vora skàleglüta. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

23)

de sísta (sista tiden) de pron.

bàda de 2 tórp (Torp).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst·ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

24)

2. de pron.

vỳtehø̱ra va et fólk for dom sèle. Vaktpojkar var ett "släkte" för sig (s: skilde sig från andra). N. f. 94. / dé gòrzana han ha lajt en sèle pa en hést, dé

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

25)

2. de

e lét rœknade / pron.

M. f. 94.

de hade bade ýn o

ørn mer dóm (både

ögon och öron med sig, dvs.

de såg noga upp). M. f. 94.

kan de bàra hola dom

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

26) 2. de
pron.

ázan (hålla sig undan), so begá, de dóm bést (klara de sig bäst). M. f. 94. /

dé ragar págen tí, si. Dem roffar pojken till sig. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

27)

2. de
pron.

de kæne stiytza óp (stänka upp) pa de dær sad bágti (: snömodd under slädturer).
M. f. 94. | dé (: sparvhökarna) e smá hòdza.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

28)

2. de

pron.

dǿr vá aw

dóm*), som vore lǿrare.

Bland dem (?: några bröder)

fanns det några, som

voro lärare. M. f. 94.

*) Man skulle ha väntat de.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

29) 2. de

hær e dé høsta, pron.

da de har vad ont om-

ván. M. f. 94.

(D: så att man inte kunnat

mala på vattenkvarnen).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

30)

2. de

pron.

so klàʒa - di - dom.

Så pryglade de dem.

M. f. 94. / tela fǿnar bétare de - bàra jiŋe - o - màra - si (hade det makligt). M. f. 94. / di - hàde so - fór - dóm (trodde att det förhöll sig så). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pers. pron.

dom obj:-form

Använt även i subjektsställning vid omvänd ordföljd.

sín so - kome - dom - bilan-
ns. Sedan så kommo de bilande.

K. f. 96. (fallet torde vara sällsynt). Eller månne

M Stockholmska dom, inlärt via radio?

Smedstorp 1961. J. J-s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5008 Snedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskog 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

di
(passim)

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de, de de

de
pron.

di*), di*); obj. form. dom (av. refl)

di - sídor dør

*) K. f. 66 dør strøger - de - stén o - bogder - dom - sél hus, där ströko de sten (rå tegel) och byggde sig själva hus. M. f. 76.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Åreskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de(~~a~~) prn.

de (pl.)

'de'

"vi̱sta va̱l ànta de va̱ra

gàrgana..."

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de(n)

dom (fol. obj. f.)
dem

"..tạrad sạt dom nạj"

Sv. L. III : 3 : 15

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de;

de el di pers. pr.

dòras gen.

dam ack.

de lòuz o dròz

dam;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

de

de; tryckv. de prm.

Tryckv. äv. dɪ, dɪ

de, sàh sumstíka.

De (ɔ: man) sade "söm-

sticka". / dɪ, skala, jé, dòm

sá. Man skulle ge

M. f. 75 dem (ɔ: gödgässen)

"sád" (ɔ: havre).

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

de
pron.

Obj. form. dom (dom)

dr. skola. jé. dóm sá.
Man skulle ge dem (o: god-
gässen) "säd" (o: havre).

M. f. 75.
Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de;

de el. di pers. pr.

dòras gen.

dam ack.

doras gràna klær

é ente væra mied;

tayde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de ; svagtr. de (der ?)

di ; " di, di; obj. form. dom; äv. reflexivt.

di (s: knivarna) tòla ṇ̀ter o va

ødiskader so læ̀ger som

nøgerd-ànerd — M. f. 58;

di va forstørada; gen. dòras;

obj. form. dom; efter prep. och som obj. användes

stundom de; pron. är då betonat (demonstrativt)

dær jitt. ed. äw i. dé (dos. tåg-

garna på linrepan);

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

forts.

de̯ lǫ̃e lùra dóm, de
lǎto lura sig (M. f. 68);

du̯ kan ja tùma de, du
kan ju tömma de där;
me dí vrekǿren, på de villkoren
M. f. 68
di̯ sỳne dána, söckendagarna (M. f. 68);
plòja di jivare en som vànlat,
fǫ̃ de álven op (M. f. 61);
krégzen de bìžǎ (sprungo för bromsen)
(M. f. 66)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de.

de. el. di. pr.

dòras gen.

dam el. de. ack.

de four dál fzèva;

bénan e gròna i

dé; de va pu dé

dana

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de.

de el. di

dòas gen.

dam ack.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de; svagtr. de

pers. de / pron.

dí sìa-dé àbu hær.

M. J. oo.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

pers. pron.

de l. dɛ ;

obj.-form dom

de ~ ɛ ~ slápt me dóm

M. f. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron..

de
(demonstr.)

pa-dí dána dåför-
tiden

M. f. oo
Spjutstorp

Nr 4800, Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de här
pron.

de har vida sòmarfüla-
na, som va pa kálan.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

December

1

Decembor, m., december

månad.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

december

desámbor

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

decimalvåg
sb.

deszmálvág; pl. – – ⊥ ⊥ a
m.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg.

dæj, -ln s.

hym satl i dæj.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg

daj, -en

dájen jésor.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg
sb.

daj, -en

knàga dájen knåda degen/

slá dájen med ett slags stake

kraftigt rörai degen./elta-

dáj knåda deg. K. f. 85./ragа-

dájen av trúed.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg

dag, -en m.

de skolen knöga

dagen rèktad, de skulle

knåda degen ordentligt.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg;

dæj, -ém s.

de ælte dæjen;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg.

daj, -'en s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg.

dæj, -en s.

de skul̲e sel̲a

i dæj̲.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg

dǽjen (best. sg.

de̜ - ètter dǽjen, de

knådade degen.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg

dag, -en

dagen hördes degen

jäste;

nd

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads nd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg.

dæj, -an s.:

ja ska alta dæjan.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg

daj, -'en;

l. daj, -'en;

de skola sita ~ daj;

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg
sb.

dag, -en m.

ælta dagen knåda degen.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg;

døj, -' en s.

sin ælte ja

døjen;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg;

doj, -' en s.

<u>-</u>

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag, -en, -a, -ana. s.

dag s.

'dag'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg

daj, -en (M.f.61) (K.f.84)
dájen (M.f.66)

dájen hævs, degen svåller
vid jäsning; K.f.84;

dáj skola-jo-knògas bétor;
M.f.61; de-ålta dájen (M.f.66);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg.

dæj, -hn s.

-ja gréd o hlth

dæj.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dog, s.

Lag

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg.

daj, -'hn s.

ja ska elta dajhn.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg.

dæj, -ln s.

de slo dæjln mh

grǫdastukan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degna.

dæjna, -ar, -a pl.

-a, -ad.

bereda deg.

de dæjna i separa-

tór

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degna.

dàjna̰, -̀ a̰r, -̀ a̰ pl.

-̀ a̰, -̀ a̰d.

bereda deg.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* degna

dàjn|a, =, ̀ ad

bereda deg

de̯ skola ~;

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degna.

dèjna, -ar, -a pl.

-a, -ad.

beseda deg.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degna

dàjna, =
beveda deg.

so‿ dajna‿ di‿ chów
o‿ gá‿ dom (ɔ: kreatu-
ren); dí jalp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Vegna

dǣjna; dǣjnar, dǣjna, dǣjnad, particip

dǣjnad, imperativ dǣjna, dǣjnen,

blanda mjöl och vatten till bak.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degna;

dàjna, -`ar, -`a pl,

-`a, -`ad v.

bereda deg.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degna.

dèjna, -an, -a pl.

-a, -ad.

beeda deg.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x degna

dàgn/a, =

sätta i deg, bereda deg.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M-f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degna

dèjna, =

bereda deg

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degna.

dèjna, -`ar, -`a pl.

-`a, -`ad.

beda deg.

de skula dèjna.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* degna

dɛ̀jn/a, =, -ad;

"degas", bildas deg;

de rùktad dɛ̀jna

(om smör vid kärnandet)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x degna.

dæ̀jna̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

bereda deg.

vi sku dæ̀jna̰.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degna.

dèjna, -`ar, -`a pl,
-`a, -`ad.

beeda deg.

nu ska vi te o
dèjna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× degraka
sb.

dagrága f.

Se degspegel.

M. G. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degrand
s.

dàjrán l. dajrán

Se dödrand

M. f. 84; K. f. 88

dør e dajrán i brød

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degslå
sb.

dæyslá; pl. – ´r

ett slags stake, varmet degen kraftigt omröres (bearbetas för att bli smidig).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degnade

s.

da'ʃ spa'

se DAL foto 77:0049.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degspade
sb.

dægspá

träspade med vilken
degrester skrapades
bort från baktråget.
K. f. 85.

Jfr ×degspädel.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× degspegel

s.

degspél

degspade med vilken bak-
tråget skrapades rent

M. f. 84; K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x degspegel.

dæjspæjl, -hn s.

degspade.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagspegel.

dajspájl, -ln s.

-a, -na.

dagspade.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*degspegel

dayspájl, -'- en

träspade varmed baktråget

rengöres.

M.-f. 75.

Jfr *degraka

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degspegel

dajspájl, -- en

degspade (att rengöra bak-

tråget med);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degspegel.

dejspäjl, -ln s.

degspade.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1840.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dogspegel.

dæjspæjl, -ln s.

-a, -na.

dogspade.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degspegel

dagspájl

degspade (an raka degen av baktråget med)

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degspegel degspade 8.

dágspœ́gl

Se DAL foto 77:0049.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× degspegel;

dajspájl, -hn s.

-a, -na;

degspade;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degspegel;

dojspøjl, – en s.

– a, – na;

degspade;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degspegel.

dæjspæjl, -hn s.

-a, -na.

degspade.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× degspädel
sb.

dayspáyl

liten tråspade, varmed bak-
tråget rakades rent från deg-
rester.

K. f. 85

Jfr degspade

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dcqs~~pcqel~~ spål.

dej spéjl, -ln s.

-a, - na.

dcqspade.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dekadens

ditjadensen

"nära att göra çession".

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

del
sb

dǽr (s: i Småland)
hada - di - brèdzan
(bräken, ormbunke) ti -
mòrza dèla (s: hade mång-
sidig användning). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del, -en, -or;

tre delar.

ak ja, för. al del!

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

del
sb.

del; pl. ˋ-or, ˋ-orna

dær - e - bäga dèlorna.
Det finns båda slagen (bär,
dvs. både blåbär och lingon)
där.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2/

del
sb.

dèlor pl.

bàgza dèlor bådadera K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del; -´en; -`or

ja, for dén delen
kœne vr̃ jœ̃ nok
hœ̃ jòlpad nom.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del ; -en ; -or ; -orna

pl. -a (belagd en gang)

de fyra två delarna

mera de fingo tre gånger

så mycket ;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del ; pl. -a l. -or ;
dèlana (bf. pl.).

bègza dèla.

nǽ for. ál del.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del, -a (trol. också -or).

for-ál del, för all del.

ta-mér fiŋa dé pa-dòras

del, ju mer fingo de på "deras"

(sin) lott- bèdza dèla.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del, -en, -or

del
s.

en hél del rätt mycket

M. f. 84

= andel, anpart han tø-

mín del ósa M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del
s. forts

Ofta i uttrycket en del av
och annat

en glömmor en del man
glömmer av och annat

M-f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del, -en, -or;

bègzen dèlor[1], båda delorna. for ál del[2], för all del.

[1] M. f. 75. [2] M. f. ~~06~~ 65.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Aresbour 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del s.

del

nej för 2 ryln del del

(nej för all del)

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del, pl. -a

bèdʒa dèla båda delarna, bådadera / en hél dél ganska mycket: ja har nú en hél dél fält. Jag har nu fällt en hel del (busker o. d.)

N. f. 94

Smedstorp

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

del, -en

del
sb.

ha dél, i ha andel i (t. ex. en allmänning). — ...hvent eter de gamle hade de dél, i ed àhhóp (gällde ett byhärr).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) en hél dél rätt del sb.

många.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del; pl. ̀-a

bèga dèla båda delarna

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del, -en

en dél en viss mängd
de spòrjer en dél hùma.

M. f. 58-

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del, -en, -or;

for-ál del;
dŕ e-dær-inú, for-ál
del (M. f. 61); den-e-i-
tré dèlor (M. f. 58);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

1.

del

en hél del nómor

M. f. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

dela
vb.

dær va vel hùtan,
àrltanhónra krònor,
som vi dèlta uz býres.
(oss emellan, sinsemellan).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela

dèla, dèlta, delt;

dela, úd;

de delta, úd

páya i gár aw

hígkortska fónden

(Höckertska fonden).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela

dèla, dèlta, delt. forts

núr e. da. mèra delt (mera rättvist fördelat, på tal om ransonering-arna). so. dèlta. vr. jo. búkorna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela v.

dɛ̀l/a, ´-or, `-ta, -t

M b 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads h

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela

dela l. dela (delor, delte, delt, delt, del) fr., dela. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela.

dèla, -´or, -`a pl.

dèlkə, delk.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dèlfa, -ta, -t

dela
vb.

Pret. part delt, n. =, -a b.
-ada
làzan (gårdsbyggnaden) va
delt. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) sín dèlta, dr. ad (hemmanet). dela vb.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela

dèla, dèlta, delt;

da-deltad-áw i-

rùdor, det avdelade

det i rutor.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela

dèlja, -te, -t;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela.

dèla, -ar, -a pl.

dèlth, dèlt.

de byff dèlt.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela av

dela áw (delor, delte, delt, áwdeld, del) tr., dela af, afdela. del. stůwan áw. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela omkring v.

dela_omkring

gjuda runt bland gästerna

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 85

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

delation
sb.

delaḫǿn

betalningsanstånd, uppskov.

dẽ fiyer delaḫǿn.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dels

dels

I nürych

som: dels dí 'det också'

(s: det som nyss nämndes av den, som den talande vänder sig till, spelar också in)

M. F. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dels

déls dí oc déls dí

dels det och dels det

Genuint?

M. J. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

8)

2. den

pers. prm.

den kona liasovál stad o rudnad óp. (Om slæ 'slåde'). N. f. 94. (I föreg. mening na åvenledes om slæ). | en sók (plogsock) den skola va for hær o spés vhápa. N. f. 94.

Nr. 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

9)

2. den

spésen (plogspetsen) pers.-pron.

den sad fást me en klèma, den tzørdes pó hasom en gáfel. n. f. 94.

den (halmen) e vèrkhen dýr. n. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10)

2. den
pers. pron.

i stuehusen ligor den (s: ridbjälken) àwanpa lóften.
M. f. 94. | den (torven) skola fórst sta led pa èna. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7)

3. den

dem. pron.

dén gàmla, hàdzada mánen (= 'den där' etc.).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

den (trycksst.)

den
pron.

Trycksst. den, ofta följt av ett trycksv. han resp. hum, ~~ofta~~ även om personer, ofta, — men ej alltid — med en biton av förakt e. d.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

den
pron.

dén han jitz ja
hár o stàga (gick ju här
och slog dank). K. f. 85. /
dén vèndes vi mìed me.
Honom umgicks vi mycket
med. K. f. 85. / ni ha en
ásk som stár ve ær gár.
fèlen dén, so børn snárt
dàktr!

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

den
pron.

den

Trychst. (dem.) pron.

dén (= den märren, det stöet) ha hat mòza fígl, for hum e so si búgad (s: har hängbuk).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4)

den
pron.

... ǫla kálfýr, o dén (: han) va smé. / den e so snzdslíden (snedsliten), dén kláken. / dę skolen slìvan (slipa den) mìed brá, èla hèndes dén (blev den slö; om en lie). K. f. 85-

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5)

den
pron.

den e ja so
lös, so den fálor jrnast.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den prov.

den , de , de

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den prm.

dom pl. obj. f.

ja va hène o lèmte dom

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

de eller de

betonat de eller ded

det

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den pr.

dam

refl. sig

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1) den

den, dn pers. pron.

Alltid trycksv.

den (lampan) varmor lia mjed som en spis

M. f. 9/6

Nr 8028 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

den
pers. pron.

dá rýgor, den

Då ryker den (om en lampa)

M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingels.ads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

de (n.)

'det'

"de jor vel mánen o

kwiyan ..."

308 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dud (n)

'det'

"... hat dud e? ...

808 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

de (n.)

'det'

"o de va så morsamt.."

808:6.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den pron.
dem.

den

dén pàlen stȧ dar..

Sv. L. III : 3 : 17

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

pron.

ed (n. obet. s. enkliliskt)

'det'

"ha snakad ám ed.."

Sv. L. III : 3 : 17.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
pron.

ded (n.)
'det'
"ded vid ja ente..."

Sv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

pron.

den

"..för på den tiden..."

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. den

best. art.

den, dn

den (dn) nöra länan.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. den

den (fören. o. självst.) dem. pron.

Äv. om personer (han, hon, honom, henne)

ja. møte. tý eter. den,

jag måtte brås på ~~honom~~ henne.

dén skórpan (den där

förakt liga kvinnan) huem.

va. so. snál. núr ska.

dén sta. fóre tyópiya mø.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

den

dem. pron.
det. pron.

da fiŋa de aw dán
prástan i dán for-
sámlinen, de vòra i
da. (om prästbetyget)

J. Holg

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Aresborg 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hán va skòren, den[1], han var kastrerad, den. (om en galt).

den
dem. pr. forts.

1) d: i motsats till ùrnen ornen.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den (dn̥)

den
pers. pron

de̯ hade den[1] ti o
màja mǽ.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

[1] ɔ: kõrveln.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

de (pl.)

'de'

Sv. L. III :5:15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dɛd (n)

'det'

... dɛd é syen ...

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

de (n.) (obet.)
'det'

Sv. L. III : 3:1 5

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

pse.

den

"på den tiden ..."

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dær dit

Orslurda

Ingelstads hd

№ 1211

Otto Anderberg 1880.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den, dn̥

den
best. frist. art.

den-jøhánen den där Johan (affektbetonat)

den-jøhánen ifrø ǿns-lǿnja (Önslunda).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

den
dem. pron.

hum va so vìnzset dén, hon var så struntförnäm, den (kvinnan)

ja fik krámp (jag fick kramp)

i dén hánen, i den handen. — hígz bevárs om ja kan kama ihú, ha de kàla dén an for!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dén han lævor
ṇte làŋer.

den
dem. pron.
forts.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

pers. pron.

den, dn̥

ja̰ - vid - n̥ta, har - gàmal

den[1] - é

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

[1] s: skogen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

den. neuta. di

Tack för di!

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dan (dn̥)

den
Pers. pron.

so. drús. dan, så faller den hoptals till marken (om kärnan i övermogen säd). M. f. 75.

dan. ligzor jènast va. vágan, den ligger strax vid vägen. M. f. 63.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dem. pron.

den

hum. va. má. po. dén tíden.

i. dén sógnen K. f. 68.

da. e. tór mark, den M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Arpskind 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

so bidor dén
rádän aw, så
biter den (s: lar-
ven) roten av. M. f. 63.
da va vèmelat jort
aw dén, det var för-
färligt illa gjort av
honom. M. f. 60.

den
dem. pron.
forts.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
dem. pron.
forts.

dén han -
fades - vǽ
yrn, den han kvicknade
till igen. M. f. 60.
hansas mór va en ráh
tzàriŋ, en vèmeh
tzàriŋ den. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Arnskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

den
~~dem.~~
~~det.~~ pron.

sá rìja tìggzara,
som koma aganas i bil,
dé jér já ingentiŋ
så rika tiggare, som komma åkande i bil, dem ger jag ingentiŋ

M. f. 77.

Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

en (enklitisk form) 1-s

s. 204

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**

M.Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

den

dem. pron.

Är. om personer (ej blott pejorativt).

dén (s: kaptenen) mèuten vr ṇte sotít. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4) 3. den

gårans brén, dén dem. pron.

han va vel frùsan.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5)

3. den
dem. pron.

kæma[x)] dær en hárdasklád o snaka tzùstalad, dán (honom) fiya di mér forvída pá. / dán han gàva o gál (skrek och gormade). M. f. 94.

x) Konj.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

6)

3. den

dem. pron.

dán (mjöckkannan) bore-
dràzana ùd om-mòrnana.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

den (dem. pron.);

den (best. frist art.[1])

dén han mỳgzar (fjär-
tar) med; hytz har

dén han e fordágad (dåsig);

Vänd! [1]) neutr. de, di; pl. de
di;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den rø̱e hésten;
den trìdja kø̱n;
de àwaste hú̱sed;
de̱ (di̱) ráelje pàgana;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
pers. pron.
forts.

so dùpte de dén
i hùmabléik så doppa-
de de den (d: gåspennen) i
hemma tillagat bläck

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
dem. pron.

den

den vrájdes n̥ta, den bragtes inte i oordning.
di va n̥ta lunt for-
dén o vá dær M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
pron.

neutr. dɛ́ bet.
de obet.
vɛ́st jo̱ de dɛ́

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

den

dem. pron.

den

fören. o. självst.

dær, bøde, ja, tról

i, dén. Det bodde ju

troll i den (s: backen).

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dem. pron.
det. pron.

den (äv. självst. med syftn. på personer, stundom med föräktlig anstrykning).

dén han – fär – tu vägs, den han for i väg.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dén sténem,
som fluitas
tit, han mòsas
ìnte mìed (ordspr.)

den
dem. pron.
det. " forh.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

den
dem. pron.

dén jèten hide rám.
Den jätten hette Ram. /
de va ingen liden kár,
dén. Det var
ingen liten karl,
den där.

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

den
dem. pron.

dr fùla ve dén
o dén tíden. De (v: stona)
fölade vid den och den
tiden. / prasís dér i dén
vrìan. Precis där i den
vägkröken.

M. f. 79.
Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den, dn.

1. den
best. art.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

2. den

pers. pron.

den, dn̥ (alltid

Kanske ~~blott~~ (mest/ i subj.-funktion x)

... nor den blòma (om

ljung). M. f. 94. / den

fødor si sál / den har ìyad

námn (om en backe). M. f. 94.

x) 7 fr dock ex. 3,4 / lapp 2.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

2. den

den ligor so frít pers. pron.
(om en kyrka).

M. f. 94. / den rùsta frám
o tebága i bízen (om en del
av en kvarnbinje). M. f. 94.
... o tòra den ùda (om torv).
M. f. 94. / resa den paèna (om torv).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

2. den pers. pron.

so sa̰lta di nér, dan (s: vitkålen) grø̱n: ét, lá̱v ká̱l o ét, lá̱v sa̰lt.

M. f. 94. / tzìḻan (källan) den frýs, ja ǹ̥te. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4)

di skola tòrja. 2. den pers. pron.
den (rågen), so den
skola dùa ti dí. M. f. 94. /
den kan lìavél ble
brándor (om en såg-
klinga, som gått varm).
M. f. 94. / dàli tóro, den
rág - ja mér, en den brènda.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5) 2. den pers. pron.

tètzelvénan den lá pa hálmen (bands fast med grovt rep, kábel, eller med vidjor, vìgra). M. f. 94. / den é, dær inu, tzèlaren. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

6)

2. den

pers. pron.

--- men at den dude ja lia vél (om ål som fångats i dyig sjö). M. f. 94. / den lá pa bólstor (bjälkar; om en bro). M. f. 94. / sén den visna. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7) 2. den

dǿren den grívor, (pers. pron.

den gar so trójt óp.

M. f. 94. / bòret x) den

'burit den'. Endast mycket

sällan synes trycksv. den nytt-

jas i objektsställning. M. f. 94.

x) Överg. d > t fr f. d.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

3 den

dem. pron

den; äv. om personer;
ej blott pejorativt
dén va di i snák mä.

N. f. 94 | de va en rysch
kòna, dén! Det var en förfärlig
kvinna, den var.
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

3. den
dem-pron.

dén vadi i snák, mœ (i tal med) | dén hum e kònstr o stèla (besvärlig att ställa; om en klocka). N. f. 94 | so lemte ja frám dén (s: barken). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

3. den
dem. pron.

den svàrtaste síropen, dén farja de drìtjad, ma. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. den
det. proh.

den, dn̥

den dær har tzúpt. ed...
den som har köpt det...

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

1. den
best. art.

jatzénor akréls
den gamla bílen. Jag
känner igen Acrels gamla
bil. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
best. art.

dan, dən, dn̥

ntr. da (də)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dem. pron

dan

hèla dan plùdran, hela den torvjordsdegen; ha star-dén dær o. pùdar èta? vad står han (betonat) där och "påtar" (gräver) efter; M.f. 88; ja far-ø lèigza (göra slut på) dan sòpan nu (M.f. 58); ja skola ha itu dan bàskan dær. ligzor, M.f. 58;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dem. pron.

dan

pa dán tíden på den

tiden

M. Y. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
demonstr.
pron.
forts

de va en ítor
dæwl, den, det var
(mig) en tusan djävul, den.
(M. f. 88)
han va són ti dén (M. f. 68)
han ha dén ti sin híshóz,
han har honom (den där) till
sin "passopp"; K. f. 84;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Trandås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
dem. pron.
(forts.)

dén han bàra
klìŋtzar, den där, han bara
jämrar sig (M. f. 66);
dén (ɔ: maltberedaren, måltaren) tiŋa-
de ältid pa, om dén vila
kœma o tòra málted (M. f. 61);
lòŋan sidor ve rígŋan, dén hœr
ǹte te (ɔ: till kråset).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

den

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
dem. pr.

den

hár komor dén sfrå?
á nój, dén e gàmal?

M. f. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dem. pron.

den

de va färlet (förfärligt) va dén kón star o drúnor (råmar) dar e bòblor i dén spánen

M. f. oo

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den dar

den-dár, dn̥-dár.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x den dårade dem. prov.

den dårade

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dendärnaste
pron.

n. dedärnasta

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×den därnade

den ˌ dǿrnade, dn̥ dǿrnade

den där

den ˌ dǿrnade ˌ nélsen

den där med namnet Nils.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dendärne

dandǽrna, den där

de hade sét pa dandǽrna

sténan.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ den därne
pron.

dǿrna

där

den dǿrna lungǿren

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den här

hærna

dise hærna (de här)

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× den härade dem. pron.

den härade

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ den härnade
pron.

n. de härnada

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Dx.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den långe dansen

den långe dánsen

"långdansen"

den sprönge di am mesámar;
sa häde di en liden bözbikypa, den
va kled me farjýlt pápor a dær va
ädzaskàla po den, di va farjýlta,
sa va dær en stælnez, såsom dene
kypan hænde po; sa bäre de dene
färe, ja spelemànana jek färe,

M. Areskoug 1926 Vänd

Löderup Ingelstads hd № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

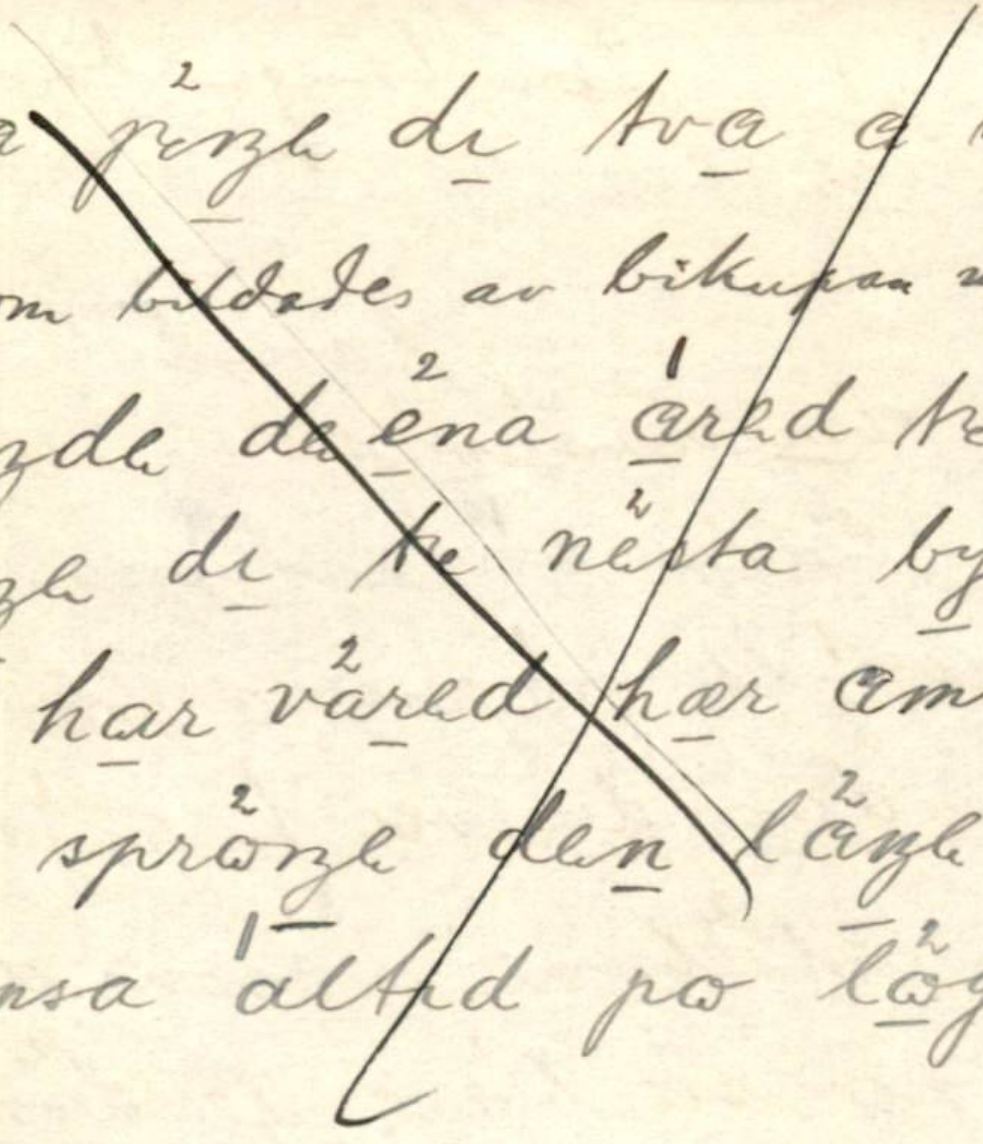

sa jœ̄ngle di tva a tva. kránsen

(som bildades av bikupan med skalen)

hǣngde de ēna árad te de ánra. sin

jœ̄ngle di te nēsta by a dānsa.

de har vāred hær amkrǐng i lǿderop

de sprœ̄ngle den lǣngle dánsen. de

dānsa áltad po lœ̄gana.

Se II

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den långe dansen II

sa jèze di tvá a tvá. kránsen
(som bildades av bikupan med skalen)
hàzde de èna áred te de ánra,
sin jeze di te nèsta bý a dànsa.
de har vared har amkréz i lóderop
de sprøze den làze dánsen. de
dànsa áltid på lògana.

315. Lódemp. Ingelstads hd. M. Arenhoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne dem. pron.

dìn̲e, dìt̲a, dìs̲e

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

pron.

hìṣa (pl.)

'dessa'

"o hìṣa tạ́..

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne;

dène pr.

dèṯa n.

dèṣa pl.

dèṯa ska va mèṯ

jòralágen;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne;

dèn̲a pr.

dèt̲a n.

dèṣ̲a pl.

.N 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne.

dèṉa pr.

dèṭa n.

dèṣa pl.

de va aḷa dèṣa

stàḷan.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dìna

Äv. självst om personer: dìna bar. si. vèmelet od.
so. fítg. ja dìna. ed. sin,
så fick ju denne det[1] sedan.

[1]): hemmanet

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

donne.

dìn̲ḁ̃ pr.

dìṭ̲ḁ̃ n.

dìṣ̲ḁ pl.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne.

dèn̲h pr.

dèt̲a n.

dèṣ̲h pl.

den̲h vejan gour te

hùb̲y.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne.

dèṉa pr.

dèṭa n.

dèṣa pl.

de tvèya dam te

bu hèḏa o dèḏa.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dine

dine tjenere ja;

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

hina (m. sg.)

hina gården, denna gården
M. fl. 06.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

hine gåben, den fats

här gubben.

K. f. 72

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

denne

hine höja bäken
den här höga backen

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

denne

dìne m. och f. sg.; prn.

dìta n. sg.

dìse pl.

hon va lìa-høg x) som

dìne (denna andra) /

N. f. 94. / dìne págen. x) Respe-form. J-s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

denne
pron.

osa dìne, mánen
också den här mannen. M. f. 94.

dìne há, ja álforét. Denna
(klocka) har jag ständigt. M. f. 94.

de holde jo àlri dìne fór-
nád. Man ansåg ju aldrig
denne (kungen) vara särskilt
framstående. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) denne
prm.

dìna e mèra
fòlkah (folklig; om den
nuv. kungen). M. f. 94. / va
sáma sìa som dìta. M. f. 94.
dìna mòrza lǿsa snén. Denna
myckna lösa snö. M. f. 94.
hær resor én prést hid o jálpor
dìna (s: församlingens egen präst).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4)

denne

dîna àran (käll-ådern) pron.

hum jer gúlt ván. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5) denne
pron.

va de dìne ni
àgte mé (denne man).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

denne
pron.

dìna m. o. f. sg.

dìta n. sg.

dìsa pl.

dìna (denna hacken) va-
ja-bátor. K. f. 85.

dìsa fólken de här människorna

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) denne

dìna han, va, jo, pron.
èna (o: denne skräddare arbetade
ensam, hade ej gesäller), som
fársas hàda ifrå, stènen
(Stenen, ett område i Onslunda sn).
/en, fìnara kóm en, dìna
tár lúsan. R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne ~~detta~~ pron.

n. dìta

so tyna dìta bórt (märknaden i detta Tranås, dvs. Tranås i Skåne, ej Tranås i Småland).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne.

dìn̲a̲ pr.

dìt̲a̲ n.

dìṣa pl.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dìna

på dìna tráktan i
denna trakten.

N. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne.

dìn̲ą̲ pr.
dìṭą̲ n.
dìṣą̲ pl.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd
Nils Bengtsson 1941.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dìne; dìta; dìse;

ja. síor prátja i.

dìne. dá i. dá.

i. dìse vàrme dána.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dina

dina gången, denna

gången

K. J. 66.

Nr 4496 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dènn ;

neutr. eg. dètta ;

pl. dèssa ;

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne,

dènn pr.

dèta n.

dèssa pl.

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dìne

dine - hǽrnade den
här / dine - hær - drévsen
den här Drews (namn på
en grosshandlare).

M. f. 73.

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne.

dìn̲ẹ̲ pr.

dìt̲ạ̲ n.

dìs̲ẹ̲ pl. el. dìz̲ẹ̲

pu dìn̲ẹ̲ plás̲en.

dìz̲ẹ̲ enl. Mårten

Larsson f. 1874. i Hammar.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dina

på vissa platser

i dina församlingen

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

M. f. 58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne.

dènne pr.

dètta n.

dèsse pl.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne.

dèṉa pr.

dèṯa n.

dèṣa pl.

vi tạlta bo hèṯa

o dèṯa.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne
pron.

Neutr.
dìta

nú kom dìta u én
avélta nu kom detta i
en enda röra
M. f. 00

Nr 4800, Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne ~~detta~~

n. dìṯa

dìṯa va bàra hàlva dan.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne hår

prom.

dine hær

dine hær òrza tøsen.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× denne härnade

dita härnade

det här.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

densamma

desáma (ntr. detsamma)

... en hègla, som vá ti-
desáma.

Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Nr 4446.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

densamme
pron.

densáma f. sg.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

densamme
prom.

densáme m. sg.
densáma f. sg.
desáma n. sg.

tzærnen (sädeskärnan)
blø desáma (sic!).
Kanske tillfällig form.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

densamme

dasáma (n. sg.)

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras
hus.

dòras

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

doras (tryckv.)

en kan inte rèta
se ete doras snák.
Man kan inte rätta sig
efter deras prat.

M. J. 79.
Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

dòr̲as

ja hìt̲e iblan dor̲as skrám̲el ---

även = sin :

di há̲ dor̲as tà̲nzka

de ha sina tankar.

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dessa

dìsa

K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dessa

dìse

han ha sél varad
hùma dìse dána.
de ha tòyed dìse
dána.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hìṣa
K. f. 72.

dìṣa (pl.)
M. f. 60.

dessa
pron.

1. dìṣa dána, i dessa dagar. M. f. 60.

hiṣa - ànra, dessa andra, de där andra. K. f. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dìse

dessa
pron.

fören. o. självst.

dìse (om personer) kome
áltíd. / dìse àŋana hær

é, omkríŋ
(som ligger här runt
i kring).

M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dessa

dìza

àla dìza hús̱en.

M. f. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dessa hära
pron.

disa, hära
de här

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dessert
s.

desärtj

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Ex:,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dcsto
ads.

Se ty

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

42)

2. det

pers. pron.

de va n̥te mòza, dær (som) viste dí. / ja for- M. f. 94. / núm̲or nók̲ de n̥te é, som de ská vára me hørselen. M. f. 94. de va vel nón̲ dær forsøgte. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

43)

2. det

pers. pron.

de e ja hélt en
ànen àrnin. Det råder ju
en helt annan ordning.
n. f. 94. | ... nar de
ska blø várk (: i krop-
pen; vid omslag i vädret). |
de kan fórt blø fél.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

44)

2. det

pers. pron.

pa en dàta.

Man kan fort tafel på en dags datum. N. f. 94. / de va sòma plàwa, som dar va plawsók på N. f. 94. / ja ved ṅte, hant de e vàrad (från vilket håll vinden kommer). N. f. 94

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

45)

2. det
pers. pron:

ja vista ṇ̊ta,
od vikad hól da va
vàrad (från vilket håll
vinden kom). M. f. 94.
tòken gál, dá ska de
ble òmslág i várad.
M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

46)

2. det

pers. pron.

de va so de
ørlde (myllrade, om en
bisvärm). M. f. 94. / de va
én o ànen, som sa
sál (sälg)[x]. / dá flýor frøna,
som de hade vad mrøg
M. f. 94.

x) Enl. meddelaren användes or-
det vie både för 'vide' o. 'sälg'!

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

47)

2. det

pers. pron.

nú, nar de e so dàh høst (inbärgnings-väder). N. f. 94. / en tzèmekóm (finkam) de va nar de skola fonza lús (användes då man kammade efter löss).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

48) 2. dct

de ble (bildades) pers. pron.
en rikti spiyelvöv.
M. f. 94. / nar ṇta dær e
non mula, kan de ṇta
ble nod vrdara me
grésad hélor. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

49)

2. det

pers. pron.

di vil ja nød (ogårna) jòra. M. f. 94, / láfødana de vå jo nøna drømla fór i tiden. (J: de var hårda och krävande mot arbetsfolket). M. f. 94. / de tjørde àlu

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

50)

2. det

o älta (plöjde), pers. pron.

nar de va vót o tógt.

M. f. 94. / de komor nók

zéd zblan fólk, de

spörjes nók (oc blir ny

allmänt bekant). M. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. det

dí va n̥ta àla, | dem. pron.

som tolda dí.

M. f. 94. | dí (s: kål) e

hár fœa, dí (hårdsmält

föda). M f. 94. | dí kona de

sé, hont den ánra tánen

(på en häst) e slèden M. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

3. det
dem. pron.)

Dí vila, dr. ja-
nøad på. Det (fodret) vill
de (kreaturen) ju ogärna ge sig
på. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

51)

2. det

pers. pron.

de kœne vàra (finnas) ed hél, ed hìlje mǽ imélom. Det kunde finnas en rågång, ett "skilje" också emellan (s: två hemmans ägor). M. f. 94. —

de kœne vara led hòjara

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1964
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

52)

2. det
pers. pron.

kánt imélom,
ed gél elor sont dár-
nade (: mellan två hem-
mans ägor). M. f. 94. / --- nar
de va snø o so tánzt
(och dessutom tungt väglag).
M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

53)

2. det

pers. pron.

de e for dåha glås. (= de lampglas man nu saluför är för dåliga). M. f 94.

de va ju filnad pa dóm. M. f. 94. / de va ju om vintrana, so stöe de

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

54)

2. det

pers. pron.

jur me-sónt.
(stod och sysslade med
sådant). n. f. 94. /nar-de-
sta-dá en-hél hø (vaken-
samling på åns stränder) om-
vìntortíden o-sín de-borja-
o-kone-rena-ózan, de-ta-
ed-nýt hær, en-ný-fàra.

1) Vattnet i ån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) dɛ tryckst.; dɛd x) det pron.

de x) M. f. 98; K. f. 85. / K. f. 85.

de tryckst.

ed, d tryckst. enklit.

x) Tycksvara sällsynt eller åtm. relativt ovanligt.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2/ det

de e bàra tí o pron.
lu̯a o tá. Det gäller
bara att springa och ta
(:: sädesstrån med hjälp av
räfsan och bära till stac-
ken). K. f. 85. / de (:: klöver-
höstén) bør ja nestan
de fosta. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

det

dá trø de jo nér ed. pron.

Då trampa de ju ner det.

K. f. 85. / de e so mònza

ár sin. K. f. 85. / hár kan

dí va gránt? K. f. 85. / --- en

fàrjara, som hulte dí (som

ombesörjde det, dvs. stampning

av tygräckor). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966 Onslunda

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4)

det
prm.

men vál vád
(var det). K. f. 85. /

júli bør ed. Juli månad
blir det (: då den l. den
händelsen inträffar). K. f. 85. /
de fiya máj tí ed én góz.
K. f. 85. / di hade ónt óm ed.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5)

det
pron.

da - bytz - mórt. K. f. 85. / da - jór - da. Det gör det. K. f. 85. / dí (= det, den prästen jag gick och läste för) va - tùesan. K. f. 85. / nár blýtz - ad? (Vilket årtal e. d. inträffade den l. den händelsen?). K. f. 85. /

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

6)

det
pron.

dá va ja so
stór pad ("stor på det",
stolt över mig själv). K. f. 85./
nú e de sísta árad. Nu
är det det sista året (ɔ: som ngt
är ordnat så eller så). K. f. 85./
ja kòne ja hùtad (sköta det).
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7)

det

de va nón, som prov.
la en vér pó. Det fanns
någon, som behöll ett bagglamm
som avelsdjur. K. f. 85. | man
trón ni mi ṇ̀ta, so jelpor
ed ṇ̀ta. | han vile ṇ̀ta jòra
de (: kurtisera pigan) i fòlka-
sýn (till allmänt beskådan-
de).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

8)

ha ‿ ét di ‿ kàlas? det

Vad är det de kallas för? pron.

K. f. 85. — víst va han

dé. Förvisso var han det. N. f. 98.

dé kalar ‿ já ṇte for sýj.

K. f. 85. / dé va ‿ títla

(förklenande benämningar), som ‿

de ‿ hite ‿ pá. K. f. 85. / dí fárad,

som ‿ bèljar (bråker), dí fár ‿ núd, mén

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

9) det

de som tíor, de far ṇ̀te nùd. Ordspr. / dǽr sýns ed jo, hona de é (hurudana de äro). K. f. 85. / ja e ṇ̀te tjéntor med (betjänt av det; det gagnar mig inte). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10)

det
prom.

vist - jàra - da. Visst
gjorde det det. K. f. 85. /
da - gàmla (äldre förhållan-
den), díd e - ja - Masom -
ṇ̀ta rekted - ìya - ma
(hemmestadd i). K. f. 85. /
dí va - ja - smén, dar (som) fitz -
arbéj ma - dí. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

11)

det
prm.

snárt ed en
ànens túr. Snart är det
en annans (:: min) tur (:: aft dö).
K. f. 85. / di ja ṇ̀ta sel
ha sét o hǿrt (det som
etc.). K. f. 85. / de e ṇ̀ta
nók me dí. Det räcker inte
med det; det är inte hela saken. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

12)

det

pron.

de e som ja fítg av hán det är [karameller] som jag fick av honom. [Yttrades samtidigt som meddelerskan bjöd på karameller och tog fram en karamellpåse]. K. f. 85. | de va mied ja hade fád (emf. ut brytn.). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

13)

kos, núe kǿgor ed! det pron.
K. f. 85. / de bytz vismed
(grumligt) for ed (: för
ögat; vid starr). K. f. 85. /
de bytz ṅte nan rèda
med [med det]. K. f. 85. / de
rèma sá. Det ömmade för för-
ligt. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

14)

det
pron.

dí va ‿ dær ‿ ìŋen
hade ‿ ǿnt ‿ aiv (som hade
olägenhet av). K. f. 85. /
de ‿ va ‿ sùmorskan hum ‿
ràde ‿ mi (som vådde mig).
K. f. 85. / hum ‿ slo ‿ de
(:: vattnet) úd om trápen (:: så
att det hamnade bortom — trappen).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

15)

det
pron.

ha due nón góz
sét, at de ha ràjnad
o de ṇte ha bød
tòrevór? (talesätt). K. f. 85.
de va ja sigáren dør la
o rág (som låg och rök [där]).
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de (ds)

det
best. frist.
art!

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det pers. pron.

da l. dɛ

gd obj. form; subj. form vid omvänd ordföljd

MF 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

det
best. art.

tzúlnad (bränslet) e-
de - àlra vársta.

Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Nr 4446.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det.

dɛ̂ pr. obet.

dɛ̱d bet.

dɛ e so valsi̱nada

stɑ̱̀rt.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. det
pers. pron.

de

dḛ sl̰ø̰e ván̲ pø dí.

de (svagtr.)

de behøws n̥te;

ed 1. Som subj: vid omvänd ordf.
2. Obj:

ja̰ ha̰ ja̰ hørt ed;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

di, did

som. best. frist. art. de

enkl. ed (även som subj.), 'd

hár (hur) vit̲u (vet du) dí?

díd kan nók va, det kan nog hända.

han kàsta-d op på tágad.

hum slø-ed úd på juíselhøjen

Skillinge nǽ gøn e ed i! nej gud är det ej.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det.

de pr.

de úzor ja en ènta

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

Pers. pron.

Enkl. ed, d;

de vanda si ja áv med,

de vande sig ju av med det.

nú hedor ed ja

tágel, nu heter det ju

tagel (): förr hòrsahár).

Ö. Höby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de blueda med ud, de blötade ut det.

det
pers. pron. forts.

Ö. Holy

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

dem. pron.

di

de kwma i träta (i träta)
om. dí.

dí bjérad dí ha han
jälv behólt, den backen,
den har han själv behållit.

pa. dí vísad, på
Ö. Hoby det viset. dí ósa
det också

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dí pàsa han det.
si for, det. dem. pron.
aktade han sig för forts.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

dæd

dem. pron.

(man f. 1908)

2725.

Skillinge 1961 Hugo Fredsborg

Ö. Hoby, Ingelstads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

d Enkl. som obj. efter föregående ord på vokal.x)

1. det forts.

de nigtjad (nyttjade det) ti grød óse.

so jór ja ud, så gör jag det. dær skulle silvas (solvas) särtjilt ti dí.

x) Äv. ud

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stìgyom so

yár ad sẽ,

so da bør rént lrft.

(löpnat). da jàrad ja,

det gjorde det ju.

det
pers. pron.
forts.

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

di

det
dem. pron.

de skaa slnipa o
sea di, de skola
slippa att säga så.
di jaren de i gravor, det
gjorde de i diken. di vi ja
nten, ha di skalen vara.
den tolden o slida paa den jaren
osen di (se n. ocksa).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

di - e - dí, dǫr
jór - ud, det
är det, som gör det.

det
det. pron.

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{de
di

1. det
best. art.

de mésta det mesta.

di àwasta det översta. m.fl. 94.

de bästa det bästa.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

did

s. 204

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M.Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

ed (enklitiskt)

s. 204

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

di starkton. (dí)

s. 204

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

dɪ (bl. a. vid starktryck)

dɛ (svagtryck)

enkl. ɛd, ɛð, d, ð;

nɯ́ skɯ vɪ̃ vɪ̃a dí ɪhɯ́pa tɪ

ɛ̃n úlk; mɯnas hat dɪ vɑ́ for

ɛ̃n prést dɛ́n tɪ́dɛn? — dɛ̃ skɯ̀lɛ

osɛ̃ dí (bekräftande tillägg) — ha

vɑ́t (var det) dɪ kàlas? (det kallades) —

ɣɛ́ɡzɛd dɛ vỳstɛ for mɛ́ɛd pɯ nom. —

Vänd!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de̱ vrȁjed (vredo det) chȁpa —
dǽr va̱ ṇ̊te vu̱rnad (råd)
tid. — dǽr tòrka, vṟ eð —
nu̱ ha̱ vṟ kȁṟað, eð (kokat
det, ɔ: vid byk). —

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det.

dɛ̯ pr.

dɛ lɑ̀ɑ̯r.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forts

det

pers. pron.

da é ṇ̀ta hár ṇéra.

Det (s: kräftor) förekommer inte här nere i denna trakten. M. J. 87.

Nr 3817 Valleberga Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

det

da l. dr

pers. pron.

da vi ja ṇte. Det vet jag inte. / ... hana dr jrk ti ... har det gick till.

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

det

pers. pron.

ó, di - jor - di - ja -
nók. Oh, det gör det ju
nog (så förhåller det sig
nog).

M. S. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

dr l. dæd

dem. pron.

dr. knata á dí grésad ver stenjáren. De betade av det där gräset vid stengärdesgårdarna.

M. S. 79.

Stenby

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

de

Enkl. ed, d.

nú e. dær dí strógad yín, m. f. 65,

anors. làras hus, va-

ìta de lúmsbjér?

de. slata. úd de, de

jämnade ut det. R. f. 68

Häderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det forts.

ja̰ va̰ ŋ̍ta
mǽ pṵd, jag
deltog ej i sådant arbete
m. f. 75. ja̰ gabra blǽ
o vǽn op i dí, jag
gurglade blod och vatten
upp i det (:: fatet).
M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de̦ hi̦ta̦d, de
hittade det. M. f. 65.

det
forts.

lo̦ máj fa̦ ad!
låt mig få det! M. f. 65.

dí ha̦ ja̦ ṅta hørt so-
méd (så mycket, så ofta)
M. f. 75.

nu̦ dig̀nar ad, nu åskar
det. M. f. 75. Läverup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

det

ed ofta som pers. pron.
subj. vid omvänd ordföljd,
t. ex.: sín so- bróds- ed.
Sedan (så) bröts det (:: li-
net).

M. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

det

pers. pron.

de kan vara

nún, som jór ed. Det

kan finnas någon, som gör

det.

M. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

det
dem. pron.

so-jik-ált dí
lǫ̀sa igénom. Så gick
aut det där lösa igenom
(s: tröskverket)

M. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{ dɛ̱d, dɛ̰d
{ dɛ̱d̲ l. di

det
dem. pron.

ja víst va̰ han ˌ dɛ́d̲.

d̲a̲ klò̲da ˌ d̲e̲ (klåpade de)
pa ˌ dí vi̲sed.

sɛ̀da, dɛ́d̲ ḛ ˌ ja̰ ˌ so ˌ va̲ndor ve,
sitta, det är jag så vand vid.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

di

det
dem. pron.

víst sa̰. ja̰. dí.

d'ɛ̱d ḛ. nestan. ʃí̱t me. dí, det är nästan skräp med det (s: med den saken).

vḭ. vèndes àbu po. dí hó̱le̱d, vi hade aldrig våra vägar åt det hållet. — d'ɛ̱d knùgde. dḛ. veḻ, det knöto de väl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

1. det
Best. art.

de vìla viltet,
villebrådet.

de vìla de jor, son-
skàda +). M. f. 94. | pa de
skàrpa på den skarpa (magra)
jorden. M. f. 94. | vi kona-
ʒæra de mùlna áw (skära
bort det mögliga på brödet). +) Repr. form.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

dɪd̰ (sällan);

dɪ enklit. ɛd, 'd;

dɛ Jfr äv. den!

aw dí (emedan) dɛ stɑ̰ òpɛ frɑ̰ hø̱n, kàla̱ dɛ̰ ɛd for kàtahɑ̰wɛd. — pɛ̀ṉɛn vɑ̰ dɛ̰ àwastɛ aw ɛ̰n hàm̱arɛ; dɛ̰ svæjsa̱ chǿv̰ jæ̱rn, so dɛ̰ vɑ̱, som dɛ vorɛ̰ výst chǿv̰ —, jɑ̰ vɛ̰ n̥ɛ̀tɛ hɑ̰ dær hɑ̰ — jɛ̱t dɛ̰ námnɛd — vänd!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sin han va skòren, so bígtz ed
jo en hést — de e vargáled
(brunstigt) i dá —
han kàstá'd (kastade det) i tjón —
de ploja óp gùla sánen, dá
e de fálsk jor (mager jord), de
é ose dí (bekräftande: 'det är
också dét');

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det
pers. pron.

de vá nan (nàgen)
det var (fanns) någon (d. v. s.
som hade hästar av den
eller den rasen)

(Trol. kan det i dylika fall
också heta *dær vá nan)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

dém. pron.

dé, ja!

det ja! (bedyrande; på upptecknarens fråga, om det var gott med bovetegröt)

Å. dé - ja!

M. g. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dı (svagtr.)

det
determ.
pron.

núı far ‿ duı ‿ gela ‿ ıjín
dı ‿ duı ‿ ha ‿ lánt nu får
du betala igen det (som) du
har lånat

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) de [redacted]; sällan de

2. det

pers. pron.

Enkl. ed, d; äv. som subj.

de e sémor glás núi.
Man har sämre lampglas
numera (kvaliteten är försäm-
rad). | jó, de skó, de há.
M. f. 94. | de kan hända for-
tréd, nar de tjöra
mínor (): än 80 km)

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Aresborg 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

2. det

den dær har pers. pron.
tjuipt, ed den som har köpt
det. / --- so di fryer ed sàmlad
så att de fingo det samlat. /
so va de ja mést àle. Så var
det ju mestädelsal (man använde
för träskotillverkning).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

2. det

pers. pron.

de va fàted for fólked fór i tiden. M. f. 94. / de frýs ja ṅte so hórt nú. M. f. 94. / va vát*) dær stá? Vad var det som stod där? M. f. 94.

*) d > t f. f. d.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4)

2. det

de mésta av áred (pers. pron.
(under större delen av året)
so gàznas-ed (begagnas det)
jo n̥te. M. f. 94. / nón góz
blør dar vel non sorts
vèniz-i-ed (omslag i hän-
delseutvecklingen). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5) ~~ha kan de blé~~ ~~sén? M. f. 94~~ /

2. det
pers. pron.

dær e gát óm ad (s: äpplen) i tjívr tj. M. f. 94. / de va jás, som ploka óp sádant (s: spillsäd). M. f. 94. / di i bétad (betade det; en stycke betesmark). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

6)

2. det

pers. pron.

dagàrda smérna mýad. M. f. 94. | dá ska da blø fåtad yín. Då skall det åter bli fattigt (ɔ: i landet). M. f. 94. | de (ɔ: namnet på gården) e ete en mán, som hàdad (ägde det). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7)

2. det

de va n̥te àla, pers. pron.
som va lìadána. Det var
inte alla (sidostyckena i en
sättugn), som såg likadana
ut. M. f. 94. | hónt star
de tí? (då man frågar efter ngns
välbefinnande)! | de kan va
húm óse. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

8)

2. det

de e brá o koma. (pers. pron.)

óp (att stiga upp ur sängen på morgonen). M. f. 94. /

dárfor jítg ed ja ṇ̀te for-

dóm (s: ekonomiskt). M. f. 94. /

gáren høsta de ṇ̀te hélv. Herr-

gårdens ärbetsfolk slog och in-

bärgade ej själv gräset (där).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

9)

2. det

pers. pron.

sín fa di tjøba

hát di víl for ed.

M. f. 94. / de blę vel lid

bétor sín. M. f. 94. / de va ja

lid némor (d: om man gick

t. ex. en genväg över markerna).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10)

2. det
pers. pron.

de e bestémt
prís (s: går inte att pruta på).
M. f. 94 / de e en ʒafør,
som hær, ed (s: huset).
M. f. 94. / de va ìŋa, som
bǫde hær. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

11)

2. det

pers. pron.

de tør (tøde). /

skáfted de sad àwanpó

M. f. 94. / ja tuŋtgor ǹ̥te-nod

púd. Jag tänker inte på det.

M. f. 94. / de sìa-dè inú. Det

ordet använder man ännu. M. f. 94.

sín gar ed vék (bort), dær

som e klóvor (om våtarv). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

12)

2. det

de hár ed vel pers. pron.
nók. Det har det väl nog.
M. f. 94. / han ha ṇ̀te tzént,
di já kamor chúe. Han
(: en f. d. indelt korpral) har
inte varit i tjänst, så långt
jag kan minnas. M. f. 94.
... nar de va sné när snö täck-
te marken.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

13)

2. det

dr dùder (dög) ṇ̀ter. pers. pron.
M. f. 94. / der va ṇ̀ter tít ja
va i snák, mer, na (talade
med henne). M. f. 94. /. der
slǫ blús (slog upp ett bloss).
M. f. 94. / der slǫ sant ed
blús. M. f. 94. / der blusaóp
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

14)

2. det
pers. pron.

de tá, so dær ble blavréde. Slaget träffade så hårt, att det blev märke. M. f. 94. | hàsla de far va me fre. Hassel (hasselbuskar) det får vara i fred (för betande hästar). M. f. 94. | de va ṇte åla hus-dær. Det var inte alla hus, som M. f. 94

Nr. 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

15)

2. det

de e vel n̥te-nàd, pers. pron.

som smàgar (smakar bra).

M. f. 94. / de har àlre

blød áw. M. f. 94. /

svärsón ska de vàra,

sìa-dr̃. Prästens svärson

lär det vara (: den omtalade

hjälpprästen), säger man.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

16)

2. det

pers. pron.

da e jærtad.
Det gäller hjärtat (en sjukdom i hjärtat). M. f. 94. /
de hær ed áw. M. f. 94. /
da va so snàsked (med matlagning o. d.) pa sòma plàsor (gårdar). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

17)

2. det

de e glát mú. pers. pron.

Det är ännu glatt på vägarna. M. f. 94. | tjena tíd känna till det. M. f. 94.

de va sòma mùlor (väder-kvarnar), som hàde dé (så-dana anordningar). M. f. 94. | de va ṇte àla mùlor, som va so bùggda. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

18) 2. det

pers. pron.

...nar da kone
ble tø (tövåder). M. f. 94. /
tòrajør da (sic!) star o
stìrar (flyter ut som en
trögflytande välling).
M. f. 94. / jìnast po våren,
nar da va den

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

19)

2. det

bésta sǿlen (s: lades pers. pron.
tygräckorna ut till blek-
ning). M. f. 94. | de skola
jo bòr̃ad, sín, so tyg̀la, du
ed. M. f. 94. | de e mìlara
i várad. M. f. 94. | de har
n̥ta vad frìgsad. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

20) èla so kàsad. 2. det pron.

Eljest så gled det (): om det inte fans ngt som tog emot). M. f. 94. / de va ṇte gót om sóna hélor. M. f. 94. / järned é ed. Järnigt är det (): vattnet). M. f. 94. / om de e àlu so dèh hanz ... (så duger han till det och det). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

21) 2. det

dá e de fél me perr. pron.

máj. Då ligger felet hos

mig. N. f. 94 / så vád.

Jå var det, så förhöll det

sig. N. f. 94. / de skola

va kònstat, om de ràjna.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

22)

2. det

(pers. pron.

de e n̥ta moza nȯtor en jór dí (ɔ: sommar tidigt). M. f. 94. | núe bler de tìha (tidig) vár. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

23) 2. det

vil en ta húl (!) pers. prm.
lágor òpa i bàken, so
bler ed sáma ván (så
får man samma vatten
som nedanför backen, där
källådern bryter fram i
dagen). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

24)

2. det

(pers. pron.

hár vat x) dær

stá di vá ifrá? Var

var det det stod (i tidningen),

att de var ifrån? / da e

ærning pud. M. f. 94.

x) överg. d > t frf. d

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

25)

2. det pers.-pron.

de va n̥te u̯dan

flís di hìte hèla vágen

(så långt ner man grävde). M. f. 94. | di blùsar,

de blùsar det blossar.

M. f. 94 | de ska va fín ǿst,

som e fúl me pùdiŋa (maskar).

M. f. 94.

Nr 3008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

26)

2. det

pers. pron.

men skárpt éd (år det), for de svíor pa tàzan. M. f. 94. | dær ser de úd tr o va vármt. M. f. 94. | dær var de smált pa sómt. Dåm

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

27)

2. det

pers. pron.

(): i dalen) var det smalt på somliga ställen. M. f. 94. / nú vágas-ed-jó (): räknas inte efter rymdmått; t. ex. om potatis). M. f. 94. / da bl̃er ṇ̊ta rájn, foran da bl̃er dùe̱na. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

28)

2. det

pers. pron.

de va n̥te àla, som hade sá bevént (så väl ställt ekonomiskt), so de kone skàfa dé (: läder-stövlarna). M. f. 94. | de léd óse aw ed. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

29)

2. det

pers. pron.

... nar de e

ársmál (god åring).

M. f. 94. / dé ha ja

rúgdor, som de hade

vad tré. M. f. 94. / de har

n̥te frùsed i blòmorna

(blå bärsblommorna).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

30)

2. det pers. pron.

de bade høsta ed x) o drév. De både skördade gräset samt odlade jorden (om Långmoorna). M. f. 94.

x) Trol. vanligare: høstad. / de forstád vél (förstådet). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

31) 2. det

de har bød svàla-t pers. pron.
re i vǽred, de kan ènra-
si i en hást. N. f. 94. /
de hørdes ti o va en snél
mán. Det lät på honom, som
om han var en snäll man.
N. f. 94. / de va ǹte àla-
lògol, som va lìa-jiva. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

32)

2. det

pers. pron.

sín, so tòrdes hán, so de ble stàmpa (om fuktig åkerjord). M. f. 94. | de va én dær sàzte, si. de va nú i ónstes. M. f. 94. de ha gad nom so vél i hàna (i hénorna)

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

33)

2. det
pers. pron.

da har hát (upphört att regna). / nul hátor ad snart. Nu slutar det snart att regna. M. f. 94. / nul e ad hàtavár (uppehållsväder). M. f. 94. /

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

34

2. det

pers. pron.

ja hade brigded-ed
elor knékt-ed (ɔ: eu ben).
N. f. 94. | de va n̥te tál-
om pá̃za. N. f. 94. | dǿr
hade jā komed rájn i
mòr̃es. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

35)

2. det
pers. pron.

der x) va stòra stén,
ṇ̀ta sóna kámp (smärre,
lösa stenar i åkern).

M. f. 94.

x) de = den sten, som före-
kom på den omtalade mor-
ken.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

36)

2. det
pers. pron.

et brít jǽrn, som va smít. so kane de hàga de vhápa. M. f. 94. / de skale va smér, som forsta si pá, nar jǽrned va vármt. M. f. 94. / de skale va en riz om tzùlvehǽed. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

37)

2. det

pers. pron.

hǽr lýnor ed.

Här är det lä (vindskyddat).

M. f. 94. / de lýnes snart.

Det blir snart lugnt (för blåst).

M. f. 94. / de lýntes fórt-

yín. M. f. 94. / de lùgnte-

si ja ṇ̀te (lönade sig inte). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

38)

2. det
pers. pron.

de va bàra rágen x/
de bánt (): man band
sålunda ej vårsåden)
M. f. 94. / de va ṅtá
ṵdan lozkágor (lögn-
historier) han sad o
snàka óm. M. f. 94. x/ Repr-
form.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

39)

2. det
pers. pron.

de jík ja pa
gàdorna dá, so de hóz
i stàmpana (): när man
körde med tom vagn).
M. f. 94. / nú e de tíd o
hola (ẽda) mèlemàla
(hålla "mellanmålsrast"
resp. äta "mellanmål"). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

40)

2. det
pers. pron.

da e val ìnzen
lág pa dí? Det finns
väl ingen lagbestämmelse
om det? N. f. 94. | da e
n̥ta hárt ár dær e
lìamyad pá. Det är inte
varje år som det finns lika
mycket (frukt) på (träden).
N. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

41)

2. det

pers. pron.

dǽr (ɔ: i Sovjet) dɯ̃or_da_ ṇ̀ta di_ stràjka. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) dɛd, dɪ

3. det
dem. pron.

dí ha vád*) ɪ mòŋa ár/
dær e mòŋa, som àtrɪ tʒøra
dí (ɔ: 80 km i timmen).

N-f. 94.

*) funnits, existerat

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

3. det

dem. pron.

dé vá, dær som va mòna. Det (att man hade en "störstedräng") förekom på gårdar, där det fanns många drängar. M. f. 94. | víst dźd! Ja visst! M. f. 94. | fór dí. Snarare är det på det viset än på det andra. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

3. det

dí va kónst me dí. (dem. pron.

Det skulle särskild konst

till det (= att härda stål).

M. f. 94. / dí (= hästar) va

ja hansas lív (högsta glädje).

M. f. 94. / ja lèsta om dí. /

mér an dréd. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4) 3. det
dem. pron.

dźd e mést ve
vån. Det (myggor)
förekommer mestadels vid
vattendrag. M. f. 94. / dí e
hær dé, som síor mún. Det
(s: uttalet branstúd 'brand-
stod) finns det de, som ännu
säger. M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5)

3. det

dem. pron.

ja trýtzor dí. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

6) 3. det

dí ha de hat (dem. pron.

rèda. på, som kórkan

ha forskad úd (se

närmare u. personnamnet

Kurck.). M. f. 94. /

Jfr även adverben mundéd,

mùna dí, muna dí 'måndet'.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7)

3. det
Dom. pron.

dé̲d e ȯ̀̀̀

8)

3. det
dem. prm.

jasa - dŕd - ja.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

9)

3. det
dem. pron.

han ta sin dø pa di x)
vísad. Han fick sin död
på det sättet. N. f. 94.
sín bryda ja mi ṇta
óm da trámsad (det
struntpratet). N. f. 94.

x) Sic! Jfr han fitz ja sin dø
pa dí vísad.
N. f 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10)

3. det

dem. pron.

hàksor, dí sá de om àla gamla tjæriyor. N. f. 94. / màra o varúl, dí hade de fór dòm hær vá (det fanns). N. f. 94. / déd ha ja vel hørt. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

dem. pron.

ded

n. f. 94.

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

Smedstorp 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

1. det
(best. art.

pa de bràjasta
på det bredaste stället.
n. f. 94. / èna pa de
sísta ända till den sista
tiden han levde. n. f. 94. /
de smàa høed det korta höet. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han skar ut
kórs i rømpan
på lom, dí skola jälpa,
(om kor, som förlorat ap-
titen) M. f. 76.
víst e da dí, säkert
är det så M. f. 76. han
jörad (gjorde det) rejält (M. f. 76).

det
forts.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de det

de (blöt i svagtr.)

enkl. {ed (äv. som subj.
d
vid omvänd ordf.)

dýrt vá-ed, dyrt

var det (M. F. 76),

dá fenger de spùnemád:

ast o brø o miltyg for de spòrga

de

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr. lå. r. fälat
dí ósa, det låg
ouppodlat det också
M. f. 76.

det
forts.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dí kan nók
hända, det kan
nog hända.

det
dem. pron.
forts.

víst hade de déd.
dí fiŋe vi ṇte law, det
fingo vi inte lov till.
ja víst di! Ja, för visso är
det så! – tró déd? Månne
det?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dí ha̰ ja̰ hat
áwbrigdad (om ett
ben). — di jór n̥ta me
dí, det inverkar inte på saken,
det (det du anfört) räcker inte
till för att ändra sakläget-
víst dɛ́d! Visst är det så!

det
dem. pron
forts.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

pers. pron.

de ~~(trykkes.)~~

dı, dɛ

enkl. ed, d

ja̰ kan lèsad, jag kan läsa det.

dḛ vile ja̰ ha̰ mér fór ed.

ja̰ ha̰ glúmt ed. — ja̰ kan

vàrklien n̥te síed.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det
pers. pron.
forts.

ja - di - jór - so,
ja, det gör så.
sòma lo - màlad, somliga låta
mala det. — de - kòkted ti -
kàlva, de kökade det till
kalvar. — de - tòrze - ed ja
iblan - drìtjad. — de - tòrzed
áltid iblan - drìtjad. —
dá hàlad, då haglade det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vím, vát da?

Vem var det då?

(i så fall).

det
pers. pron. forts.

nú kómor, da ɛ, mázen.

Nu får jag ordet på tungan.

vád, so? Var det "så"? Var det det? Förhöll det sig så?

dɛ, dýna, det åskade.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nú. had het,
nu har det upp-
hört än regna.

det
pers. pron.
forts.

de. fyn. ba. drityad o. sùad,
de måste både dricka det och
äta det med sked.
had. éd han. hídor? Vad
är det han heter?

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det;

de s. de pers. pr.

de va ju brå;

M 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. det

pers. pron.

de

Enkl. d

ja kan ṇte koma pó de. Jag kan inte komma på det. / ja har gót rèda pód. Jag har väl reda på det.

N. f. 73.

Tornelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. det

pers. pron.

dr. tvárkad av-
lànka. Det tillverkade
det (s: tjudret) av järn-
länkar.

M. f. 73.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

q. det

dr; någon gång dr dem. pron.

dí va - dær - nók.

Det fanns det nog /

for - dź för det

M. f. 73

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

det
dem. pron.

dí fitjg en nók jóra.
Det fick man nog göra./
dí ósa. Det också,
det med.

M. f. 75/

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det;

de pr.

de kände tit;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

dɛð (M. f. 68)

dɛd, dɛ̃d, dɛd̲; (obet. dɛd, dɪd)

dɛ, dɪ (äv. betonat);

dɛ (endast obetonat);

enklitiskt ɛd*), d*); dí ḥólɛd det hållet;

dí kon̲ɛ dɛ̃ jɔ̃ sí (säga)

dɛ̃ ɔ̃stɛ óp ɛd, de öste upp det;

dɛ̃ fɔ̃r sɛ́l lɛda óp ɛd;

dɛ̃ dɛ́r jitʒ ɛd áw i dɛ́ där gick det (ɔ: linfröhuset) bort i dem.

*) Äv. som subj: vid omvänd ordf.; se ex.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr̲ɨ́d o. dr̲ɨ́d det och det; det

forts.

ja̰. ha̰. vad. nèra ma. en.
smn̰la. jn̰lkláp, for dɨ́ l̰.
dḛ vàra, bórnan (M. f. 58)
dḭ. va̰. mìad imɔ́d. pɔd, na̰r. ja̰.
rèsta, de voro mycket emot att jag
reste (M. f. 68); han. mɔ̰ta ga̰. o.
tròka. pud (han måste gå och mana
på det, dvs. det lata öket) M. f. 68;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja̰ sa̰ mḭ áw med det
jag avsade mig det; forts.
M. f. 68;

frýs ed frǽ nøt, ska de
frýsa fórh nøtor K. f. 84;

so bøjde hán ed óm, så
byggde han om det (M. f. 68)

døhhéd vad, skräp och strunt
var det (M. f. 68); dine gózen
lýtzas ed (lyckades det) (M. f. 68)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det
forts.

ja, sǽkort dɛ, ja,
det är säkert, ja, det för-
håller sig säkert så (M. f. 68);
dɛd. ɛ. huimabäǧt, det är hem-
bakat (om bröd) (M. f. 58);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det.

dɛ̱ pr.

dɛ̱d betonat.

sɪ̱n làwta han

dɛ̱̀d.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

pa el. pa̱ˌd (ob.)
pa el. pa̱ dɪd̲ (bet.)

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det.

dɛ̃ pr. obet.

dɛ̃d bet.

ja kan enta tæ̀ŋfza̰

mɛ om dɛ́d.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det.

dǫ pr.

dǫd bet.

dar va dǫ́d oṣ̱h.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

dr (tryckst.) dem. pron.

dí fik dr sél ha
mér dòm. Det måste
de själva ha med sig. /
dí kan ja inte
K. f. 71. sr. Det kan jag
Tostcrup inte säga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det
dem. pron.

di[1]
dɛd[2]

víst va dær dí, säkert fanns det det. — dɛ́d e vel trýde (Tryde sn).

1) M. f. 00.
2) M. f. 58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja - trór dɛd.

det
dem. pron.
forts.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

det
pers. pron.

enkl. ed

de e rosén, dar
gutor ed, det är
Rosén, som sköter om det.
M. f. os.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

pers. pron.

de

han lå de vá so

han lät det vara så

M. f. oo

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det
dem. pron.

di

pa. dí vísad på
det viset

M. 4.00

Nr 4800, Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

dɛ, dɛ; någon gång dɛd;

Svagtr. dɛ, dɛ; enklit.

ɛd

fa ‿ mén ‿ aw ‿ ɛd

få men (skada) av det

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

pers. pron. forts.

..o so lǫh vr̃ màlad, och så lãto vi mala det.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det
pers. pron.

ed (obj. form och stundom
subj. form vid omvänd ordf.)
ja vid ed ṅte. Efter verb-
form på -a blott d;
sate de lève te, so
àstas ed.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det
dem. pron.
(forts.)

dí ha de inú i
smidjorna.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

dem. pron.

di

dí nǿmda vi àlri.

ǿgzen fiŋa ältid nøt-
fór, men dí fiŋa ŋ̀ta
tzǿrna. — so bygŋa di
tzé aw dí, så blevo de ut-
ledsna på det.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detsamma

desáma

di kan va nodnàra desáma. Det kan vara ungefär detsamma.

K. f. 71

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Fosterup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detsamma

desáma

de kan vara desáma.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detsamma

desáma l. disáma pron.

hullnad alor. hál ("skillnad" eller "skäl", dvs. rågång), dí va. disáma (desáma)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detsamma

pron.

o de ha ja

vad ét o desáma. M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detsamma

desáma

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detsamma

desáma

pron.

de blør anyafær desáma.

n. f. 94. / ma desáma genast,

strax; han e hær madesáma

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

detsamma
pron.

de ha vad ét
o desáma (samma sak).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detsamma

desáma

de ~ kòma ma desáma
(genast)

M. f. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detta

dita

dita täged, dëa täget.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

M. f. 00.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detta

dìta

dìta lìla hùsed.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detta

dìta

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hìṯa

detta

M. f. 63.
K. f. 72.

hìṯa stàḻad; denna gården.

hìṯa jìŋa-ja ḻìdad, detta ginge ja utan svårighet.

K. f. 72. Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detta
forts.

man kana trå bada
hita o dita, man kun-
de tro både det ena
och det andra.

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Huge Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detta

forts.

hita

hita går på hemvägen 11

(l. hemvägen")

11.f.84

1) på hemvägen

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detta

dìta l. hìta

han skæla rìa pæ dìta
nìja øgzed hugm;
bæda hìta o dìta, både det
ena och det andra (M. f. 61)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/detta

/dìta o. hìta

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detta

dìta

Äldre är. hìta

borda ‿ hìta o ‿ dìta både
det här och det där
dita ‿ hár det här

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dika

dika, =, -ad vb.

utföra dikings- och dräne-
ringsarbetens. Nyare ord
från rsjer. Jfr gropa.
N-f. 94.

Dialektord ?!

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dikta

dàjfa, = v.

K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dǣjta; dǣjtar, dǣjta, dǣjtad dikta
dǣjtad, imperat. dǣjta;
dikta, författa.

did e sam du sel dǣjtar.
den vi̱san byk dæjtad am
en dræz, sam slo en pi̱ga fel.

Ingelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98. № 305.

7.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dikta

dàyta ,=

dayta en vìsa.

M.f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dikta

dàjfta, =

(dikta visor)

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dikta v.

dajta

'författa eller dikta'

3347:3

Nr 5315 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

P.Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dikta.

dæjta̰, -a̰r, -a̰ pl.

-a̰, -a̰d.

han dæjta sal

ihúv̱ ēd.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

diktera

diktera komponera.

diktera en paulsa

Orslurra

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

diligens

deligäjs -en

(en sådan passerade fordom Bene-
stad på väg mellan Ystad och Brösarp).

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dilegens

dilehárzs, – – – an (M. f. 61)
(postdiligens)
Ordet väl känt bland de äldre,
enär diligensen å sträckan Ystad–
Kristianstad enl. uppgift passerade
Tranås, vid vars gästgivargård
hästbyte ägde rum;
dilehárzsen va̰ dḛ tvärzna o
slepa ɔ ɔ́ɔʒ tḛ (M. f. 61)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimma

dima f.

Ä. töga, täka.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimma

dimpa, -an f. sb.

Jfr × täka

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimma

dìma

även tàga.

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd

Birgitta Kraft 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimmig

dimed (obest. n. sg.)

de va dimed o så,
det ver dimmigt och dylikt.

Ö. Holby

Nr 2725 Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimmig

dimad (obest. n. sg.)

de - va - dimad i mores.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimmig

dimed

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd

Birgitta Kraft 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimmig
adj.

dimed n.

de e so dimed

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimmig

dimed;

Av. töjed.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimmig

a.

dìmed; n. =; pl. ̀ – a

Ä. immig

rùdorna (fönsterrutorna)

e. dìmeda

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimpa
v.

dìmpa, damp

pres. sg. -or

dimpa-nér; dimpor-

nér.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

put damp

dimpa

föll hasbögt

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimpa

Pret.

damp

di. dámp ner.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

din, pron.

din, din, dit; dina

ar, ar, art; åra

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

din

pos. pron.

diin

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dingla

dìzla. =

sér. ja de. dìzla i. vójnan,
krwor. ja. óp i. eṭ. tré (K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

direkt

~~drikt~~

M. g. 6 Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

direkt

dvíkt M. f. 61;

dvíkt óped rakt uppåt;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

direkt
adv.

direkt

M. f. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Tjustlon

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

direktör

direktör, — — -en

N. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

disk

disk, -en
(i butik)

den, han slog vanlana
-en (= spelade konkurs)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

diska, =

diska
vb.

(Nyare ord i målet;
genuint: t̰oa-kár).

"diska", da-e-fint
("fint språk"). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

disponera.

despunéra v.

disputera.

ja kan anta

despunéra í ad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

disponera.

despunéra

de e ente gut o

despunéra i ed.

det är inte lätt

att tala i den saken.

(Lars Truedsson).

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

dær - e - lánt did,
det är långt dit.
dær jeja - mina - forälra
did o - hørden, dit
gingo mina föräldrar och
hörde honom (d: predika).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

s. 204

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M.Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did l. did

han kom did ~ möres.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

nar de kome did,
so va dær ingen hùma.

de gansa hònda lét a asa did.
H.H.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads h[illegible]
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɪd

dit
adv.

han hade n̥ta kɑmed.
díd. M. f. 94. / dɪ̃ kɑme
díd nɑn góz. M. f. 94. / de
r̃esa ɔl díd. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

dit
adv.

nú e dær kamed
én advokát x/ díd. / ja mata
n. f. 94. / ga díd ærane.

x/ Dep.-form.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

... so mét di tjærda did om dán ... så mycket de körde dit om dagen.

M. J. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

vr. fjorda. díd.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelsads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

did

dit
adv.

de (lockbetet) skola-loka-rùtorna díd (: till rättfäl-lan). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit
adv.

did

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

did dit

did, yin, dit igen, tillbaka igen.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit
adv.

did

did yrn, ditigen.
R. f. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit adv.

did

Sv. L. III : 3 : 17.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

ja. ha. várken véns did
elor. titad did, jag har
varken umgåtts där eller
ens tittat dit.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit
adv.

did

de bòre den

did (M. f. 76).

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

M. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit
adv.

did

der bars lija så mied did om
nötten, som de to om dan.

s. 87.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

ta-did lege sig dit.

K.f. 71

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Fosterup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

den flø hid o did

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ditfluten
adj.

dödflygdad n. sg.

om vatten som flutit ut
i ett sumpigt område, från
vilket det inte finns av-
lopp.

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ditflyttad
adj.

didflirtad

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ditflyttad

adj.

dídflúṯada ob. pl.

de - skola - ble - díd - flúṯada. De skulle få flyttning dit (om statare som fick anställning på en ny gård). M. f. 94

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit kommen

dä'd kömen

strås han va dä'd kömen

strax efter det att han kommit

dit

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ditslagen

dídslåna (obest. pl.

dę (stenar i en stensättning)

ę dídslåna i ęt

flèterlå (flätat strumpe-

band).

Nr 3600 Borrby. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ditslängd
adj.

dídslǽŋd; ´ ´ a

ditkastad

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

diverse affär

dv värse afär

Nytt ord!

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dividera

drvedéra I prata.

har kan ~~de~~ de sèra o drvedéra i

flèra ~~tima~~ tìma.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund